

لؤلؤ وون

اظهارات و گفتگو

LIBRARY OF CONGRESS
MAR 1 1981
COPY...

1352/11/11

روزنامه لؤلؤ وون
کتاب پر لپسی شمیره

شماره - ۴۵

۳۱ جنوری ۱۹۸۱

۱۱ دلو ۱۳۵۹

اقتصاد و قایم مهم ملت

کتاب پر از طرف ببرک کارمل منشی عمومی کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان

رئیس شورای انقلابی و صدراعظم جمهوري دموکراتیک افغانستان تیلگرام تبریکه به مناسبت سی و دومین سالگرد روز تاسیس جمهوري هند عنوانی جلالت مآب سنجوا ریڈی رئیس جمهور آن کشور به دہلی مخابره گردیده است .

ببرک کارمل منشی عمومی کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان رئیس شورا ی انقلابی و صدراعظم جمهوري دموکراتیک افغانستان بعد از ظهر ۵ دلو موسفدان و نمایندگان مردم شریف علاقه داری خواهان ولسوالی در واز ولایت بدخشان را در مقر شورای

انقلابی پذیرفته و در فضای نهایت دوستانه و صمیمانه با ایشان صحبت کردند .
* * *
سینار زواعی مدیران عمومی زراعت ولایات کشور قبل از ظهر ۸ دلو بابانیہ سلطان ملی گشتمند عضو بروی سیاسی کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان ، معاون شورای انقلابی و معاون صدراعظم جمهوري دموکراتیک افغانستان در قصر صلاوت افتتاح شد .

افغانستان د دموکراتیک جمهور ریت اطلاعاتو او کلتور دوزارت اودعلومو داکادیمی نه خوا دمیا فقیرالله جلال آبادی دمریتی ددوه سوم لمریز کال قتلین دزمانخی دپاره ددلو په نهمه نیټه یوعامی سینار افتتاح شو .

د (د و س تی) په نامه دمخکندانو ژمنی اردوگاه ددلو ی ۸ لغرمی وروسته داردو گاه د خاصو مراسمو په ترڅ کی د نانوی تخنیک په ادیتوریم کی پراپیسنه شوه .
* * *
دکتور اناهیتا راتب زاد عضو یسرو ی سیاسی کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان ، عضو شورای انقلابی و رئیس سازمان صلح و همبستگی و دو س تی جمهوري دموکراتیک افغانستان و رئیس سازمان دو-کراتیک زنان افغانستان که برای انتراک در کنفرانس شورای جهانی صلح به ملغاسی رفته است روز ۳ دلو خطابه خویش را در آن کنفرانس ایراد کرد که به گرمی ازطرف شرکت کنندگان کنفرانس استقبال گردید .

بوهنمل گلداد وزیر تحصیلات عالی و مسلکی ۴ دلو در دفتر کارش بامیلادین نیکو-لوف میلادینوف سفیر کبیر جمهوریت مردم بلغاریا در کابل ملاقات نموده و روی موضوعات مورد تالافه فرهنگی مذاکره نمود .

د افغانستان د خلک دموکراتیک گوند دمرکزی کمیته غری انقلابی شورا درئیس هیات غری اودمخابراتو وزیر محمداسلم وطنجار د دلو ی ۸ په هغی غونډه کی برخه واخیسته چی دچاریکارو دنیار اود هغه ولایت دمریوطاتو زیارایستونکیو خلکو دپراخی پلار وطنی ملی جیبی دچوپریدو په خاطر دچاریکارو دسینما په تالارکی کی وه .

بوهنمل گلداد وزیر تحصیلات عالی و مسلکی ۴ دلو در دفتر کارش بامیلادین نیکو-لوف میلادینوف سفیر کبیر جمهوریت مردم بلغاریا در کابل ملاقات نموده و روی موضوعات مورد تالافه فرهنگی مذاکره نمود .

سلطان ملی گشتمند عضو بروی سیاسی کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان معاون شورای انقلابی و معاون صدراعظم ج.د.ا. هنگام ایراد بیانیه در جلسه افتتاحیه سینار مدیران عمومی زراعت ولایت کشور .

دولت جمهوری دموکراتیک افغانستان همچنان نیکه روحانیون مېهن پرست و اشتراک
آنان رادد چپه ملی وسیع پدر وطن بدیده ستایش می نگرد مر شدان و روحانیون سده
های گذشته را نیز گرامی میدارد . برگزارداشتن مجلس بزرگداشت میا فقیراله جلال
آبادی علیه الرحمه نمونه خوبی از ایستادن ارجمندی دولت می تواند بود .
از پیام ببرک کار مل منشی عمومی کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان رئیس
شورای انقلابی و صدراعظم جمهوری دموکراتیک افغانستان

شنبه ۱۱ دلو ۱۳۵۹ ، ۳۱ جنوری ۱۹۸۱

درین شماره

تجلیل و قدردانی از مفاخر گذشته

بیاد مرحوم استاد صفا

...

تجلیل و قدردانی از دوصدمین سال وفات
عارف دانشمند کشور میا فقیر الله جلال آبادی

...

اختراع جدیدی که یک انجنیر افغانی در
مورد استفاده از انرژی آفتاب کرده است.

...

ستارگان افسانه ساز

...

د سپورت ټولنیزې دندې

...

شرح روی جلد :

سیمما ترانه آواز خوان محبوبه رادیو

تلویزیون کشور

...

عکاسی روی جلد از : مسعود شمس

جلال آبادی (از طرف وزارت اطلاعات و کلتور و
آکادمی علوم جمهوری دموکراتیک افغانستان
به همکارى یو نسکو بزرگزار
گردید که بیشتر از هشتاد محقق و
دانشپژوه دا خلی و خارجی در بین سیمینار
اشتراک نمود و طبعاً
آنچهات مختلف زندگی علمی و عرفانی این
عارف و دودیش و فاضل روحانی کشور مورد
ارزیابی قرار گرفته که بدون شک در معرفی
و شناساندن این شخصیت عرفانی کشور
بسیوی ملی و بین المللی کمک بسزایی شده
میتواند .

میا فقیرالله که در حدود سالهای ۱۱۰۰ق
در حصارک جلال آباد دنیا آمد و در افغانستان
و هند علوم اسلامی را فرا گرفت بعد از شکارپور
سکونت گزید و به تصوف روی آورده طریقه
نقشبندیه را پیشه کرد، وی در تمام مسالک
تصوف مطالعات وسیعی داشت و در طریق
عرفان عملاً سیر کرده بود و در علوم
تفسیر، حدیث، فقه و تصوف مرجع اهل
روزگار و از نوابع علمای دیار بود. میا -
فقیراله نه فقط یک رهبر روحانی مردم بود
بلکه در سیاست و چپا نداری هم علاقمند
بوده به ارباب اقتدار هدایت می داد چنانچه
از مکاتیب وی بر می آید او با دربار ابدالی
هزاربطنه قایم کرد و حکمای وقت از ارادتمندان
وی بودند و در امور دولتی و کشوری ازین
عارف و فاضل دوران مشورت ها می گرفتند.
مادر حالیکه تدویر چنین سیمینار های
علمی را که به منظور تجلیل و قدردانی از
رجال و مفاخر گذشته ما بعمل می آید بدیده
قدر می نگریم امید داریم تا در آینده نیز
پاسداران فرهنگ و کلتور ما قلم های
واقعاً سودمند و مثری را در جهت احیای
افتخارات گذشته کشور بخصوص در جهت
معرفی و شناساندن شخصیت های علمی و
عرفانی گذشته ما بردارند .

زنده نگهداشتن افتخارات فرهنگی کشور ما
همچنان به منظور رشد و تکامل هر چه بیشتر
آن این رسالت بزرگ و افتخار پس سترگ
راداشته اند که مطالعات و تحقیقات علمی را در
زمینه کاوش و ادزبابی آثار و اندیشه های
دانشمندان و رجال بزرگ تصوف و عرفان
کشور تا جایکه برای شان مقدور بوده انجام
دهند که خوشبختانه تاکنون یک سلسله
مطالعات و تحقیقات ارزشمندی در زمینه معرفی
چهره های تابناک گذشته علم و معرفت کشور
انجام داده شده است .

از آنجایی که دولت انقلابی ما در جهت احیای
ارزش های فرهنگی ما و رشد و تکامل آن علاقه
فراوان دارد قدردانی و تجلیل از مفاخر علمی
و روحانی گذشته کشور بر مبنای اصول اساسی
جمهوری دموکراتیک افغانستان یکی از سیاست
فرهنگی دولت انقلابی ما بشمار میرود چنانچه
ببرک کارمل منشی عمومی کمیته مرکزی حزب
دموکراتیک خلق افغانستان ، رئیس شورای
انقلابی و صدراعظم جمهوری دموکراتیک افغان-
ستان طی پیام شان به سیمینار دوصدمین سال
وفات میا فقیرالله جلال آبادی علیه الرحمه اظهار
داشتند :

«قدردانی از شخصیت های علمی و روحانی
تاریخ ما بر مبنای اصول اساسی جمهوری
دموکراتیک افغانستان یکی از مظاهر سیاست
فرهنگی دولت انقلابی ما بشمار میرود. ستایش
و بزرگداشت مفاخر فرهنگی تاریخی و احترام
به پایه های معنوی جامعه و شناسایی سرچشمه
های راستین پاکدامنی آزاد اندیشی و دیگر
خصلت های نیکو و ارزشمندی اخلاقی مردم
این سر زمین است .»

به تاسی از همین سیاست فرهنگی دولت
مترقی ما بود که اخیراً به سلسله معرفی
و شناساندن افاضل و دانشمندان گذشته
کشور سیمینار دوصدمین سال وفات عارف
گزیده و فاضل درویش کشور (میا فقیرالله

تاریخ باستانی کشور عزیز ما مشحون از
مفاخر بزرگ و دانشمندان پر آوازه و رجال
و شخصیت های برگزیده ای است که هر
کدام مصدر چنان کارها و خدمات گرانقدر
علمی، ادبی، اخلاقی و اجتماعی و عرفانی
شده اند که در تاریخ کشور ما مقامی پس
ارجمند و جایگاه پس عالی و رفیع داشته و
همچون ستاره های درخشان در آسمان
فرهنگ و معرفت کشور ما تلالو و درخشندگی
جاودانه دارند این چهره های تابناک نه تنها
مایه افتخار مردم ماست بلکه اندیشه های
عالی و انسانی آنها در فراسوی مرز هادر
کشور های مختلف جهان نفوذ نموده و ملل
و جوامع بشری از چشمه سار دانش و معرفت
شان فیض برده و به وجود آنها مباحثات
می نمایند .

باید متذکر شد که در تاریخ فرهنگ پرمایه
و شگوفان مارجال ، مفاخر زنده و برگزیده
عرفانی نظیر علامه ابو ریحان
البیرونی ، ابن سینا بلخی، سید جمال الدین
افغانی ، ناصر خسرو و صدها چهره درخشان
تصوف و عرفان، حکمت و فلسفه ، طبابت
و نجوم و غیره علوم متداول وقت بر جستگی
خاصی دارد که هر کدام بنوبه خود خدمات
پس بزرگ و کارنامه های پس سترگی را
نه تنها در کشور و زادگاه شان انجام داده اند
بلکه رهنمود ها و اندیشه های علمی و انسانی
و اخلاقی آنها در بین کتله های وسیع بشری
در نقاط مختلف گیتی نفوذ و راه خود را باز
نموده و مورد پذیرش ، استفاده و احترام
آنها قرار گرفته است .

البته مطالعه و کاوش و تحقیق در اطراف
شخصیت و آثار و افکار این مفاخر جهان
معرفت و بکار برد ارزش های عالی رهنمود
ها ازین کاری است که هر ملت آگاه و هر جامعه
بافرنگ به انجام آن دست می یازد .
پاسداران فرهنگ و کلتور ما به خاطر

تجارت

وطن ما گهواره و گور مشترک ماست

قبلاتاریخ ۲۵ ثور سال جاری حکومت جمهوری دموکراتیک افغانستان اعلامیه انتشار داده و طی آن در پهلوی آنکه موضع گیری خویش را مبنی بر مذاکرات بدون قید و شرط با همسایگان خویش برای حل موضوعات ذات الیهی با صراحت و صداقت بیان داشته بود موضوع بر گشت و عفو آن عده از هموطنان ما را که از ظلم و ستم حفظ الله امین و امینی های مستبد ترک خانه و دیار کرده اند نیز ذکر شده بود این یکباردیگر حکومت جمهوری دموکراتیک افغانستان با نشر اعلامیه بتاریخ ۲۷ جدی ۱۳۵۹ لازم دانست موضع خود را در مورد به اصطلاح قضیه مهاجرین به صورت مشروح بیان نماید.

باید متذکر شد که پس از پیروزی مرحله نوین و تکاملی انقلاب ثور تحولات مثبت و دموکراتیک در کشور ما بمیان آمده است که خیلی وسیع از طرف توده های مردم مورد استقبال و پشتیبانی قرار گرفته است، این تحولات نمایانگر استحکام روز به روز دولت مردمی و استقرار نظم و تسلین و عادی شدن اوضاع کشور می باشد. واقعیه مهم و درخور توجه دیگر تدویر کنفرانس نیروهای ملی و وطن پرست که تدارک کنگره وسیع ملی پدر و وطن و تشکیل جنبه ملی و سیم پدر و وطن را ایجاد خواهد کرد، می باشد پیوسته به تشکیل این کنفرانس همه مردمان افغانستان همه ملیت ها، اقوام و قبایل و کلیه وطن پرستان با تشکیل اجتماعات و ایراد بیانات از آن نه تنها استقبال بعمل آوردند بلکه پشتیبانی و تأیید همه جانبه خویش را نیز از تشکیل جنبه وسیع ملی پدر و وطن ابراز داشتند هکذا طرفداری و ابراز مساعی

مشترک از طرف مردم با سیاست حزب دموکراتیک خلق افغانستان و جمهوری دموکراتیک افغانستان نیز در روشنی ملاقات های ببرک کارمل منشی عمومی کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان رئیس شورای انقلابی و صدراعظم جمهوری دموکراتیک افغانستان با نمایندگان مردم ولایات پکتیا، جوزجان، نیمروز، غور بامیان، فراه و غیره مناطق کشور، بخوبی مشهود است.

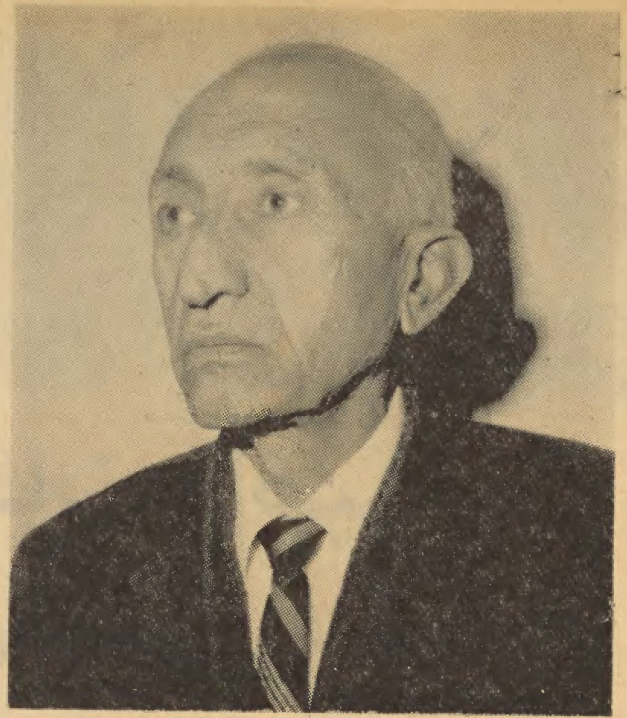
در پرتو اقدامات و اجراات وطن پرستانه و شریفانه دولت مردمی ما مردم افغانستان آینده تانک و بهر وزی را می بینند. عودت دسته جمعی هزاران نفر از هموطنان فریب خورده و هم آنانیکه از ظلم و فساد و قساوت امین فرار کرده بودند بهترین مظهر این اطمینان مردم ما می باشد طوری که همه هموطنان ما از طریق رادیو و تلوویزیون و مطبوعات مطلع اند تنها درین اواخر هزاران هموطن ما اعم از کارگران، دهقانان، اهل کسبه و غیره بوطن بازگشت نموده اند و به حیات خود با اطمینان و آرامش دوباره آغاز نموده اند.

با وجود این هم نسبت تبلیغات و دسایس گوناگون دشمنان افغانستان و مردم افغانستان و هکذا نسبت ممانعت و جلوگیری حکمرانان نظامی پاکستان، یک تعدادی از هموطنان ما هنوز هم از آغوش مادر و وطن دور مانده و بوطن بازنگشته اند، حکومت جمهوری دموکراتیک افغانستان بحکم ما هیت مردمی خود آرزو مند بازگشت تعداد باقی مانده مردم شریف ما می باشد.

زیرا در اعلامیه اخیر حکومت (مورخ ۲۷ جدی ۱۳۵۹) یکبار دیگر به همه هموطنانیکه از تعدی

و ظلم امین جاسوس و باند جانی وی و هکذا آن عده از هموطنان ما که نسبت تبلیغات سوء دشمنان ما ترک وطن و خانوادها نموده و بخارج رفته اند، ابلاغ شده است که بوطن خویش بازگردند و با خاطر آرام به حیات صلح آمیز و پرافتخار خویش در تحت بیرق پرافتخار وطن خود، به آبادانی و شگوفانی کشور مشغول شوند. فیصله حکومت جمهوری دموکراتیک افغانستان مبنی بر عفو عمومی آنها نیکه دست ها پشان بخون هموطنان شان آلوده نشده باشد، بشکل دوامدار نافذ است. حکومت جمهوری دموکراتیک افغانستان هم چنان تضمین می نماید که مطابق احکام اصول اساسی جمهوری دموکراتیک افغانستان برای بازگشت کنندگان امنیت جانی عام و تام و آزادی انتخاب شغل و محل سکونت و تساوی حقوق درحل و فصل دعاوی حقوقی و ارضی و غیره را مهیا سازد هم چنان حکومت بصراحت اعلام داشته است که همه شرايط را جهت اشتراک هموطنان ما که بوطن برمیگردند مساعد سازد تا آنها بتوانند بشکل مثمر و موثر در کارشگوفان ساختن و وطن، دفاع از وطن و معمور ساختن و وطن با دیگر هموطنان خویش یکجا در عمل به فعالیت بپردازند. هم چنان نظر به حکم اصول اساسی جمهوری دموکراتیک افغانستان حکومت جمهوری دموکراتیک افغانستان نه تنها استفاده مجانی از چراگاهها را بشکل عادلانه برای کوچی ها، قبایل و مالداران مهیا می سازد بلکه هم چنان حق حرکت آزادشان برادر هر نقطه کشور که خواسته باشند، تأکید می نماید. هکذا حکومت مردمی ما ممانعت های ظالمانه ای را که از طرف حکومت پاکستان در راه رفت و آمد کوچی ها از افغانستان به خارج و برعکس آن، ایجاد

شده است نکو هش و تقبیح می نماید. ولی همان طوری که مردم افغانستان دیدند محافل امپریالیستی و ارتجاعی جهانسی از پیروزی انقلاب ثور که زنجیرهای ظلم و بردگی را از دست و پای مردم ما دور ساخت، بوخت افتادند و بنای توطئه و دسیسه را گذاشتند، بازگشت هموطنان ما نیز نه تنها سبب ناخشنودی این دشمنان شده بلکه درین راه عمل سنگ اندازی و تبلیغات سوء می نمایند و با تهدید و ارباب می خواجه جلوائین برو سه (بازگشت جمعی هموطنان ما بکشور) را بگیرند مثال زنده این توطئه ها و دسایس و ادار ساختن جبری یک عده از هموطنان ما به ایجاد توطئه و دسیسه علیه انقلاب و آرامی مردم ما می باشد که از طرف محافل ارتجاعی و امپریالیستی عملی می شود. ولی همان طوری که تا حال ارتجاع و امپریالیسم نتوانسته پرونده عظیم انقلاب مردم افغانستان را متوقف سازند، در آینده نیز شرمند و ناکام خواهند بود. همه جهانیان آگاه اند که در حال حاضر در خاک پاکستان دهمین مرکز تر بیه تروریستان موجود است که از طرف امریکاییون پاکستانی، چینیان، امریکائی و مصری تر بیه و بخاک افغانستان برای خرابکاری صادر می شوند.

استاد محمد ابراهیم صفا

رووف راصح

به مناسبت مرگ استاد محمد ابراهیم صفا

طالب آوازه، گمنام خمشیهامباد!

فرهنگ افغانستان در درازی سده ها و هزاره های فراوانی که بر آن گذشته است همیشه فرهنگی بوده که با همه باروری و غنای خود دورخ و دو بعد داشته و دو چهره متفاوت و کاملاً متمایز از هم *

از یکسو در این فرهنگ دیرپا نامادهای زنده بی می بیند از تسلط سالار منشی حاکم بر جامعه و کشیده شدن هنر و ادب به منجلاب فساد آلود مدیحه سرایی های برتر و بیس چایلو سانه برای در باریان از مردم و فرهنگ بیگانه و غرق در بی خبری و خودخواهی و خودکامه گی و از سوی دیگر با فرهنگی رو بر و میشوید مبارز و تسلیم ناپذیر و عاصی در برابر همه شیوه های ظالمانه استثمارگرانه و بهره کشی های دور از انصاف و افشاءگری از آنچه که در مجموع خود جمعی را گرفت و جمعی دیگر را گوسپند بار می آورد.

ها و بعدالتی ها و هر آنچه که در زندگی اجتماعی توده ها مطرح است مسؤول احساس می کنند ، آنها هرگز هنر را و فرهنگ را در انحصار بالانشینان قرار نمی دهند ، هرگز دست رد بر سینه مردم نمی گذارند و هرگز بخود اجازه نمی دهند که زیر تاثیر زور و زور مداحی کنند . این گروه از فرهنگیان در هر دوره و در هر برش و مقطعی از زمان که قرار گرفته اند با حکومت های جبار حاکم آشتی ناپذیر بوده اند و در مبارزه ، و در این پیکار حسی علیه باطل چه بار ها که در سلول های تنگ و تاریک زندان های دژخیمان جای گرفته اند و چه بار های دیگر که مجازات شده اند ، زیر شکنجه های غیر انسانی قرار گرفته اند ، تبعید شده اند و آواره از شهری به شهری دیگر در حال قرار بوده اند ، اما در همه این شرایط قلم را جز در خدمت منافع انسان جمع و توده های میلیونی ، جز در خدمت فرهنگ و استین و با د سالت و جز در خدمت رنجبران و زحمت کشان استثمار شده بکار نبرده اند و همین بخش از فرهنگ ماست که ماندنی است و افتخار آفرین و بالنده که باید بیشتر به شناخت آید و بیشتر به آن ارج گذاشته شود.

در نیم قرن اخیر که از یکسو امپریالیسم با تمام نیرو و قوای خود میکوشید در کار دوشیدن ملت ها و مکتدین سرمایه های دست نخورده کشور های عقب نگه داشته شده آسیا و آفریقا و امریکای لاتین موفق تر باشد و از سوی دیگر تمام امکانات دست نشاندگان آن به کار افتاده بود تا از باووری شعور سیاسی و اجتماعی توده های وسیع میلیونی در این قاره ها جلوگیری کند در سرزمین ما هم که تازه از بند استعمار سیاسی رسته و در قید انواع استعمار دیگر و از همه عمده تر استعمار فکری و اقتصادی ادیبان شناخته شده کشور به حساب می آمد ، افتاده بود به همان پیمانه که استعمار انسان زمینه فراگیری تحصیل و علوم مروج زمان از خرد بقیه در صفحه ۵۱

استاد در میان دوستان

کوشه یی از سیمینار علمی دوصدمین سال وفات میا فقیر الله جلال آبادی که به اشتراک دانشمندان داخلی و خارجی برگزار گردید.

دو صدمین سال وفات میا فقیر الله جلال آبادی تجلیل شد

برنامه مجلس بزرگداشت دو صدمین سال وفات میا فقیر الله جلال آبادی از ۱۳ تا ۱۷ درده جلسه با شرکت جمعی از محققان و دانشمندان افغان و تنی چند از مہمانان کشور های شوروی، چکوسلواکیا، هندو عراق در هتل انترکانیننال کابل دایر گردید.

در این سیمینار که با تلاوت قرآن عظیم الشان بخش سرود ملی و قرائت پیام ببرک کارمل منشی عمومی کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان، رئیس شورای انقلابی و صدراعظم جمهوری دموکراتیک افغانستان گشایش یافت.

هم چنین در جلسات آن یعقوب هاشمی، دکتور زیار، حسین فرمند، سالم علمی، ابراهیم عطایی، صدیق روی، انور نیر، دکتور افضل، میر احمد گریز، عبدالکریم مجب، عبدالباری جهانی، وکیل پوپلزای، عبدالحی حبیبی، روان فرهادی، دکتور جاوید، دکتور شفق یونس، دوست محمد شتواری، ژواک، دکتور لودین، دکتور یولاد، یوهاند الهام، دکتور اثیر، نیلاب رحیمی، عبدالله خدمتگار و تعدادی از مہمانان خارجی سخنرانی کردند وزارت اطلاعات و کلتور، مجله ژونون - وزارت تعلیم و تربیه پوهنتون کابل و اکادمی علوم نیز به همین مناسبت کتب و رساله هایی را در باره زندگی میا فقیر الله جلال آبادی به طبع رسانده بودند که در جریان کار سیمینار به شرکت کنندگان توزیع گردید. تنویر سیمینار بزرگداشت دانشمند و متصوف بزرگ میا فقیر الله جلال آبادی را به وزارت اطلاعات و کلتور و اکادمی علوم افغانستان تبریک میگوئیم و در این گزارش گونه شما را به مطالعه نظر چند شرکت کننده خارجی پیرامون کار سیمینار فرا میخوانیم.

سید محمد حسن رضوی رئیس کتابخانه (مولانا آزاد) در پوهنتون اسلامی (علی گر) وهم چنین رئیس شعبه علم کتابداری در همین پوهنتون که از کشور هند به مناسبت اشتراک در دو صدمین سال وفات متصوف بزرگ میا فقیر الله به کابل دعوت شده است زبان دری را روان و سلیس صحبت میکند و با آگاهی که در زمینه عرفان و تصوف شرق و صوفیزم دارد میتواند نظر های جالبی پیرامون نتایج سیمیناری که به آن دعوت شده است داشته باشد و ی آنکه فرصتی اندک دارد وقت و گفت و شنود با وی در فاصله میان دو بخش یکی از جلسات سیمینار صورت میگردد وقتی میداند که برای هفتگی نامه ژونون سخنانش را میگیرم صمیمانه دعوتم را برای

جلال آبادی به میان نیامده و به همین دلیل هم من از وی پیش از اندک شناختی ندانستم. بادعوتی که از من برای اشتراک در سیمینار یاد بود این عارف به عمل آمد خیلی کوشیدیم که تحقیقی در زمینه انجام دهم اما فرصت برای این کار اندک بود که امیدوارم دوباره گشت به وطن با استفاده از کار های علمی ای که به وسیله دانشمندان افغانی در این مورد ارائه شده است کار پر ثمری را که به آغاز گرفته ام تکمیل کنم و در معرفی میا فقیر الله به دانش پژوهان هند نقش داشته باشم.

به استاد رضوی میگویم:

- باتوجه به اینکه بودیزم هند با صوفیزم اسلامی از برخی دیگر دیدگاهها بهم آمیخته گی هایی دارد و بانظر داشت اینکه میا فقیر الله به زبانهای انگلیسی وارد وهم سوی زبان عربی و زبانهای مادری و وطنی خود آشنایی کافی داشته و زمینه مطالعه و تحقیق پیرامون مسائل مربوط به تصوف و عرفان هندو بزم بهی کاملاً مهیا بوده است شمادر آثار وی و باباه صورت کلی در تصوف دوره وی آیا نماد هایی از بودیزم و تنابیل به این فلسفه و صوفی گرایی هندوی را به شناخت گرفته اید و یا خیر؟

در پاسخ میگوید:

- به تصادف که در مورد سوال شما من در مقاله ام هم یاد کرده ام و آنرا قرائت میکنم. در زمان مورد بحث ما یعنی سده هجده میلادی بیشتر جاهای ولایتی هند بر همین بودند ولی صدراعظم عایشان از میان مسلمانان انتخاب میشدند بودیزم در این سده اصل فلسفی مورد قبول همگان بود و صوفی ها هم گرایش و عقیدت فراوان به وی ابراز میکردند.

به عنوان مثال در این مورد خاص یاد آوری میکنم در زمانیکه احمد شاه بابا وارد منطقه شکار پور گردید (گدومل) که یکی از سیاستمداران هند بود تحایفی را به احمد شاه بابا پیشکش کرد و در میان این تحایف خریطه خاکی را هم جای داد که بابا محتوی آنرا از (گدومل) پرسید و وی جواب داد که این تحفه بیش از همه تحایف ارزش دارد چون از خاک مزارات هند جمع آوری شده است که این عقیدت مردم آن زمان را به صوفیزم میرساند و مردم میا -

فقیر الله و گرایش و یا علاقه وی به بودیزم باید بگویم با آنکه وی در مکتوبات خود پیرامون (یوگ) و (یشتی) که از مبادی صوفیزم هندوی میباشند توضیحاتی داده است اما خودش از فرقه نقشبندی هاست و همین موضوع این فرضیه را رد میکند دیگر سوال این است که:

از نظر شما که در صوفیزم اسلامی و هند و بی مطالعاتی دارید و پیش کسوتان تصوف اسلام و هند را به خوبی می شناسید میا فقیر الله در تصوف آیا دنبال او نظرات تصوفی پیشینیان از خود بود و یا خود واضع نظراتی تازه و بکر هم در زمینه تصوف میباشد؟

جواب این است:

- میا فقیر الله از سلسله نقشبندی هاست و این سلسله به خانواده پیامبر اسلام و خا صتا حضرت علی و بی بی فاطمه عقیقه تی خاص داشتند.

میا فقیر الله در آثار خود به صلوات فرستادن به بی بی فاطمه و دوازده امام اشاره میکند که پیش از وی معمول نبوده است.

هم چنین میا فقیر الله خلاف همه صوفی ها که از سیاست خود را به دور میداشتند

افغان وچکوسلواکی برنامه‌های تحقیقی مشترکی

را به همکاری هم پیش ببرند *

سومین مهمان خارجی که باوی به صحبت می‌نشینم خانمی است خوش صحبت و خونگرم از کشور شورا ها *

وی که (گراس مووا النسنیبا) نام دارد دکتر در اجتماعیات است و همکاری قدیمی و سابقه دار در اکادمی انستیتوت شرقشناسی اتحاد شوروی از این خانم پیش از اینکه پرسشی در زمینه شناخت وایز آثار میافیر الله جلال آبادی به عمل آید شروع به صحبت میکند و در همین مورد میگوید :

باتاسف باید بگویم پیش از اینکه من در این سیمینار شرکت کنم هیچ شناختی از این عارف و دانشمند افغانی نداشتم و صرفاً به این منظور رنج سفر را به خود هموار کردم که در محضر علمای افغانی دیگر کشور هادانستی

هایی را در مورد این شخصیت کسب کنم و وقتی از او پرسیده میشود که در این صورت آیا قصه تحقیق در مورد شخصیت میافیر الله را دارد که به کسب معلومات در باره وی علاقه گرفته است ؟

بقیه در صفحه ۵۰

میگوید :

صوفیزم در پی معنویت است و در مذهب و مردم را به براعتنایی در برابر جلوه های مادی زندگی توصیه میکند * از نظر متصوفان اگر معنویت رواج کامل یابد جایی برای ظلم باقی نماند و همه می توانند در یک نظام عادلانه و برابر با هم زندگی کنند و از شادی های زندگی لذت برند *

بعد از بازگشت به کشور خود تان آیا به تحقیق و مطالعه در باره میافیر الله جلال آبادی دوام میدهید و یا به دانسته های خود در این زمینه بسنده می کنید ؟

من وقتی به چکوسلواکیا مراجعت کنم وظیفه علمی خود میدانم شخصیت چند بعدی میافیر الله را به هموطنانم بشناسانم و یقیناً در این زمینه مقالاتی به زبان چکی خواهم نگاشتم و مطالعاتی جدی تر به انجام خواهم آورد *

چون فرصت نداشت و شتود به پایان آمده است سخن را دوام میدهم و پروفسور یان ماریک خواهش میکند در ختم گفته هایش این نکته را هم یاد آوری کنم که وی آرزو مندروزی است که همکاری های علمی و فرهنگی میان کابل و پراگ بیش از این انکشاف یابد و دانشمندان

گوشه یی از سیمینار علمی دو صدمین سالگرد وفات میافیر الله

بسیارستمداران دوران خود ارتباطاتی داشت به عنوان مثال وی دیدار هایی با سر فراز خان والی شکار پور داشت و چون این والی

فابریکه بی راکه انگلیس ها برای استثمار بیشتر قوای انسانی در شکار پور گشایش داده بودند مسدود ساخت گفته میشود که وی در این کار متاثر از نظرات میافیر الله بوده است * باتوجه به این نکات در میابیم که میافیر الله انزوای صوفیانه را رد میکند و میخواهد به آن شکل اجتماعی و سیاسی بدهد *

در آخرین پرسش از حسن رضوی خواسته میشود که فشرده نظرش را در باره مفیدیت سیمیناری که در آن شرکت داشته است بگوید و جواب این است که :

آنچه من از این سیمینار دریافتم که آثار میافیر الله جلال آبادی بیش از آن با ارزش و مهم است که تاکنون فکر میشد و به همین دلیل در باره کار های تصوفی وی باید مطالعاتی گسترده تر صورت گیرد و بیشتر تحقیق گردد که این وظیفه دانشمندان کشور شماست * و دیگر اینکه روش محققان افغانی در کار تحقیق از نظر من بسیار جالب توجه است و نتایج این شیوه کمتر از محققان درجه اول نباشند *

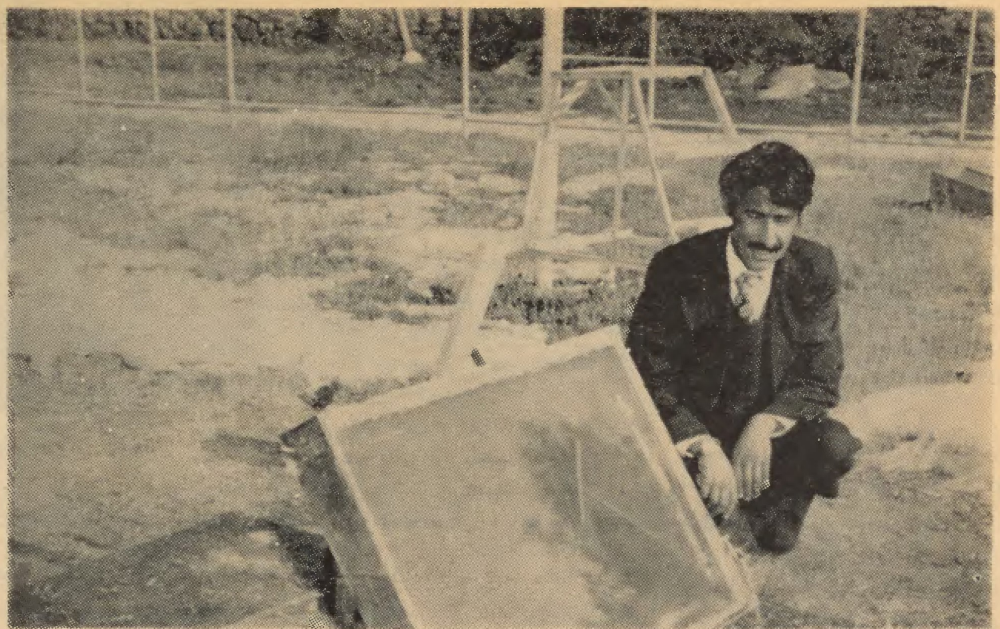
از سید حسن رضوی مهمان کشور همد تشکر میکنم و به سراغ پروفسور (یان ماریک) میروم که از کشور چکوسلواکیا رنج سفر را به خود هموار کرده و برای شرکت در سیمینار دو صدمین سال وفات میافیر الله به کشور ما آمده است و ی که به سمت عضو شرقشناس در اکادمی علوم چکوسلواکیا کار میکند و معاونت ریاست بخش آسیای جنوبی را نیز در همین اکادمی عهده دار است در باره اینکه در چه زمینه هایی پیرامون میافیر الله جلال آبادی و آثار وی مطالعه دارد میگوید :- متأسفانه * وقتی به کابل دعوت شدم تمام متن های موجود زبان های دری و پشتو در اکادمی چکوسلواکیا را از نظر گذراندم اما در باره وی مطلبی نیافتم میگویم :

به صورت کلی در باره تصوف و صوفیزم

چهرتن از دانشمندان داخلی و خارجی که در سیمینار دو صدمین سال وفات میافیر الله اشتراک ورزیده بودند *

* این دستگاه چه مقدار مصرف دارد ؟
 ** بیش از سه صد افغانی خرج نمی بر دارد که آن هم برای تهیه دستگاه است .
 * چرا دستگاه و کار خویش را نکشای نمی دهید ؟
 * اگر دست مایه و پول می داشتم همین کار را میکردم .
 * خوب بیا بیم به اصل مطلب که فعلا کار اساسی و اصلی تانرا میسازد . حال تو ضیح بدهید که این دستگاه گرم کنند ه آفتابی آب چگو نه کار میکند و چگو نه از نور آفتاب بهره می برد .
 ** نخست لازم می بینم که بیرامون ساختمان این وسیله کمی حرف بزنیم . ساختمان این دستگاه بسیار ساده است و هر کسی میتواند بدون داشتن مهارت خاص آنرا برای خودش بسازد .
 این دستگاه صندوق مسطیل ماندنی است که از پنج سوبا

محمد کریم درپهلوی آب گرم کن آفتابی اش

آستین بالا زنید

و «آب گرم کن آفتابی» بسازید

میتوانید با این وسیله ، آب گرم تهیه کنید ، ظروف و لباس ها را بشوید
 * خورشید منبع بزرگ انرژی است ، نه برای دریافت انرژی آن پول ضرورت است و نه محترکین میتوانند آن نور طلایی را به احتکار کشانند .

چوب احاطه گردیده و یکطرف آنرا دو پارچه شیشه معمولی پوشانیده است . درپین این مستطیل ظرفی ساخته شده از آهن چادر به مساحت چهل و پنج دسی متر مربع و ضخامت دو سانتی متر نهاده شده است . به یک گوشه این ظرف قیفی نصب گردیده و به کنار دیگر آن یک شیر دهن آب ساخته شده است که برای آب انداختن و آب گرفتن کمک می کند . زمانیکه این ظرف ده لیتر آب (به درجه مثبت دوازده درجه) را بخود جاذب می دهد در ظرف چهل و پنج دقیقه در اثر تابش نور آفتاب به چهل و پنج درجه سانتی گراد میرسد . اگر مدت دو نیم ساعت انتظار رود ، می توانیم از آب جوش آن جای تهیه

قطراتی به قسمت داخلی آینه می چسبند و بعدا قطرات به یک نقطه جمع میشوند و آنگاه به ظرف می ریزد و همین قطر ه های ریخته شده به ظرف ، از پاکترین و بهترین آب مقطر است که اگر بخواهیم برای استیشتن های هوا شنا سی و دیگر موارد ضرورت از آن استفاده خواهد شد .
 * فکر نمی کنید که آب مقطر حاصله به مقدار بسیار نا چیز خواهد بود ؟
 ** چرا ، همینگونه است . فعلا این دستگاه کو چک به مقدار یک کیلاس ، آب مقطر تهیه میدارد که ضرورت استیشتن های هوا شناسی را مرفوع میدارد ، اما با تهیه دستگاه بزرگتر میتونیم آب مقطر بیشتر استحصال کنیم .

محمد کریم تکنیکر هوا شنا سی در گفتگوی صمیمانه به پاسخ سوالی گفت : به تجارب مختلفی دست یازیدم . سکیج و کارابندی یک مرکز گرمی را به سر رساندم که نتیجه پیش بینی شده مرا در یافتیم ، اما نیمه تمام رهاش نمودم . و همینگونه دستگاه آب مقطر را ساختم که بهترین نوع آب مقطرا استخراج میکند ساختمان این دستگاه خرد تولید کننده آب مقطر به گونه ایی است که چهار جهت یک صندوق مسطیل مانند را چوب پوشانیده و در سطح آن دوخته آینه به موازات هم ، بیک زوایه مخصوص تعبیه شده که در پایین آن ظرفی برای آب قرار دارد چون ساحت ظرف محدود و محصور است ، بنا وقتیکه تابش آفتاب از آینه میگذرد به ظرف میخورد

با او آشاشوید

محمد کریم مامور فنی تخنیک هوا شنا سی و متبکر و ایجاد گر وسیله آب گرم کن آفتابی ، زندگی پر فراز و نشیبی را پشت سر گذاشته اند . است . هنوز ده سالش نبود که به وزارت مخابرات در ازای یکصد و پنجاه افغانی پیاده مقرر شد . وسایلی نرفت که وزارت مخابرات را به حروف جینی نزد خلیفه کاظم علی در مطبعه دولتی ترک گفت . چندی نگذشت که دست و چشمش به چیدن حروف آشنا یی پیدا کرد و عزیز ترین دستیار استاد گردید ... آنجا نیز آرام نگرفت ، با خرده سواد که داشت به میز امتحان مدرسه نشست و به صنف چهارم پذیرفته شد . با هوش و ذکاوتی که بهره برده بود ، دوازده سال در سی مکتب را به ده سال ختم نمود و زبان انگلیسی را با مهارت خاصی فرا گرفت و از کتابها و منابع علوم در زمینه کار خویش ، استفاده فراوان برد ...

محمد کریم ، مبتکر و ایجادگر آبگرم کن آفتابی به تشریح کار دستگاه آبگرم کن آفتابی می‌پردازد.

آنها هر فو ع میگردد .
* آیا در این زمینه از کسی تشویقی
هم دیده اید ؟

** راستش تا هنوز نه . و تنها
دوستان صمیمی و یکرنگم به
تشویق پرداختند و دیگران به
ریشخند م گرفتند .

* درکار های علمی ، بخصوص
کار شما حادثات جالبی رخ میدهند
که شنید نشن دلیسپ خواهد بود .

آیا برای شما چنین ...

** چرا ، ز ما نیکه د سنگاه هرگز
گر می را سا ختم در بین آن پپ های
از مس که از میان آن آب عبور
میکرد جا بجا گردیده بود آن پپ ها
به تانکی ذخیره آب وصل میگردد
و موقعیکه آب داخل اخذ انرژ ی
خورشید ، گرم میشد به تانکی
ذخیره میرفت و عوض آن آب سرد
به تانکی سرد از یر میگردد . در
همین اثنا پپ آب سرد که بداخل
آخذ میرفت و وصل نبود و آب
سرد بیرون نمی داد و رفیقی
به شوخی قالمقال را به راه
انداخت که آب جوش آمده ، آب
جوش آمده .

عرق شرم برپیشانی ام میخورد
که اتفاقاً متوجه شدم که جریان
آب سرد به داخل آخذ وصل نیست
آنها پیوند زدم و ربع از ساعت
گذشت و باز رفیقی بر سیل
شوخی و تمسخر دست خود را به
تانکی ذخیره زد و با فغان و ناله
لاینبار مواجه شد ... زیرا بهراستی
دستش را آب جوش نوازش داده
بود .

* امیدوارم موفقیت های پر-
درخشانی نصیب تان شود .
** تشکر .

برد ؟

** گمان نمیکنم . چیزی نیست که
در ید و توانایی منحصر بفرد من
باشد و دیگران را دسترس نباشد
قبلاً گفتم برای تهیه این دستگاه
مهارت خاص فلان انجنیر و فلان
نجار بکار نیست . هرکس می
تواند به سهم خود دستگاه آبجوش
کن آفتابی بسازد و استفاده ببرد
بی آنکه سودی ببرم و گذشته
از همه هدف من از اینکار خدمت
عاجزانه به هموطنان عزیز است
که چند صباحی به نام نیک زندگی
کنم و از دست آورد کارهای لذت
ببرم . بخصوص به خانواده توصیه
میدارم که برای لباس شویی از
این دستگاه کم خرج استفاده
نمایند .

* درآینده چه کاری زیر دست
دارید ؟

** میخواهم همین دستگاه های
کوچک آب جوش کن ، آب مقطر
مرکز گرمی و پخت و پز را که قبلاً
ساخته ام و تا هنوز دوسه تایی آن
نا تکمیل است ، به اكمال رسانم
و در ضمن برای دستگاه آبجوش
کن آفتابی که فعلاً با گردش نور
آفتاب باید نقل و انتقال بیابد ،
دستگاه ساده و بی مصرفی
بسازم که در طول روز همچون
گل آفتاب پرست با گردش آفتاب
حرکت کند و زاویه تابش خورشید
آفتاب را تعقیب نماید . عملیه اینکار از

نظر علم فزیک پرا بلمی ندارد اما
تنها از نظر فن مشکلاتی دارد که

به احتکار کشانند . مدتها به حسرت
نشسته بودم که آیا بشر روزی
موفق خواهد شد که تمام انرژی
مورد ضرورت خویش را از-
خورشید بدست آورد . گمان میکنم
آزاد فرار سیده است و در پهنه
زمین به سطح گسترده و بر مصرف
آن از انرژی آفتاب استفاده ها
میشود که بسیار امید بخش است
با آب گرم این دستگاه کوچک
میتوانیم نیم البسه و ظروف خویش
را تمیز نماییم و از مصرف زیاد
برق جلوگیری کنیم .

* این دستگاه آب جوش کن
آفتابی شما به چه قیمت ساخته
میشود ؟

کمتر از هفتصد افغانی . دوخته
شیشه (۹۰ + ۶۰) و ظرف ساخته
شده از آهن چادر و یک صندوق
چوبی ...

* آیا فکر نمی کنید که از این ابتکار
خویش ، فایده بسیار خواهید

بداریم .
این دستگاه به زوایای ذیل به
سوی خورشید عیار میگردد ، زیرا
نور آفتاب به پنج زاویه مختلف
تابش میکند ، زوایای مذکور
عبارتند از :

۱- کوساین اف - ساین اف
که نظر به عرض البلد تغییر می
کند .

۲- کوساین بی - ساین بی
که نظر به تابش خورشید در
هر روز تغییر مینماید .

۳- کوساین تو
که در طول روز تغییر می
خورد .

* بطور شد که در پی ساختن آب
جوش کن آفتابی بر آمدید ؟

* خورشید منبع بزرگ انرژی
است ، نه برای دریافت انرژی
آن پول ضرورت است و نه
محتکرین میتوانند آن نور طلایی را

صحنه های از فیلم «۲۴ ساعت بالای وظیفه»

قسمت سوم

نگرشی به سینمای شوروی این سینمای انسانی

رفتم می کند. پودوفکین بانمایش تعدادی جزئیات محیط اجتماعی وضع ذهنی و اعمال قهرمانان را با وسایل بصری نشان می دهد. مکانیسم پراکنده ساعت که شوهر نیلونا شکافش کرده است نمای از شور بختی خانواده است فطرات آبی که پیوسته و یک نواخت به دست شوی می جلد کندی گذشت زمان بر نیلونا ای سوگوار، تنهایی او و اندوه بی کرائش را برجسته می سازد. دا درسانی که سرهاشان را نحوه فلم برداری قطع کرده است همچوی گوینده بر علیه عدالت تزاری است بالاخره پیوند شاعرانه های کارگران ظاهر کننده به نمای شکستن یخ های رودخانه در بهار، بی مرگی طبقه کارگرو شکست ناپذیری انقلاب را اعلام می دارد. فلم یعنی پودوفکین به نام پایان سن یترزورک (۱۹۲۷) رویداد های اکتبر را از طریق

با تمام نواقص زمینه را برای حل موفقیت آمیز این مشکل اساسی فراهم می سازد و فلم اکتبر یکی از زیبا ترین یادبود های انقلاب در فرهنگ شوروی باقی می ماند. مادر: درحالی که ایزتشتین سعی داشت در فلم های تاریخی و انقلابی خود تصویری از توده های انقلابی بیافریند «سه ولو و بود و فکین» در فلم مادر (۱۹۲۶) به ترسیم انقلاب از طریق خصایل فردی کارگران انقلابی گوشید شود و فکین داستان برجسته ماکسیم گورکی به نام مادر را برگزیده و تجربه شاگردان استانیسلاوسکی که بازیگران هنر تیاتر بودند، بهره گرفت تصاویر گورکی از کارگران انقلابی روس به طرز شگرفی روشن و معتبر بودند. این تصاویر از احساس صادقانه ایدئولوژیک

الهام پذیرفته و آکنده از عواطف عمیق انسانی بودند. «ورابارانوفسکیا» تصویر ارزشمندی از مادر قهرمان به نام «نیلونا» عرضه میکند زن پابمال شده و خاومشیکه هدفش حفظ خانواده است و از آن در برابر تجاوز قدرتمندان حراست میکرد و روحیه انقلابی این زن با اهتزاز آوردن بیرق سرخ در برابر چهره مأمورین انتقام جوی قزاق به ایچ کمال می رسد بیان بصری چشمان نیلونا قزاق ها التماس می کند که دست از سرش بردارند قامت شکننده ای او که در زیر بار اندوه در همدم شکسته است فراموش نشدنی است آنگاه که بیگانهان به اتفاق کام می گذارند و جنازه سنگین شوهرش را می آورند او تنها دست هایش را از سردر ماندگی حرکت میدهد گویی می گویند چیزی مخوف و اجتناب ناپذیر را از خود دور سازد اما همین زن در پایان فلم با غرور متهورانه شگفتی بیرق

در دادگاه رویاروی مأمورین بی رحم و ابله، چهره انقلابی آگاه و مطمئن خود را آشکار می سازد و در صحنه فرار از زندان با درایت و دلبازی

دو صحنه از فلم دلچسپ شوروی بنام «۲۴ ساعت بالای وظیفه»

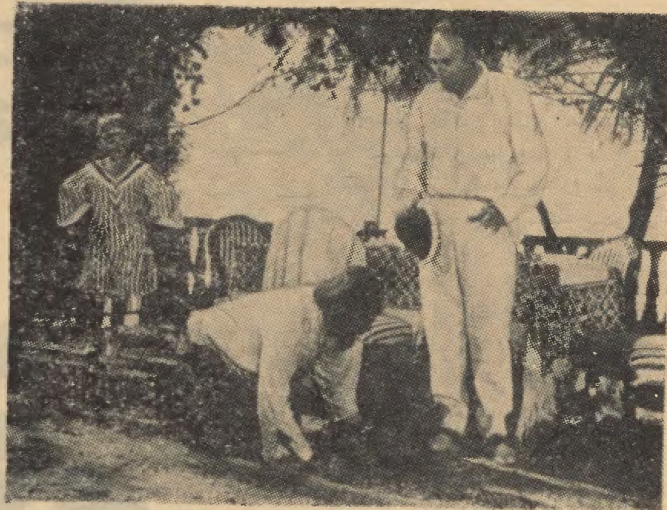
هنرمند موفق سینمای شوروی

بدینسان بهترین آثار سینمای شوروی در سال های دهه بیست در خدمت تاریخ انقلاب بوده همه موفق تر فلم کوزیتف و تروربرگ است به اما فلم سازان شوروی به مضامین کهن ترینش توجه داشتند مانند جنبش ماه دسامبر در فلم های دکابریست ها (۱۹۲۷) از ایوانفسکی وبا شگاه اقدامات (۱۹۲۷) از کوزیتف و تروربرگ، جنبش پیویو لیست ها در فلم های کاخ ودر (۱۹۲۴) وستپان خالتورین از ایوانوففسکی و جنبش های آزادی بخش ملی دراو کراین (تاراس ژریا سیلو از کاردینو) روسیه سفید (کاستوس کالینو فسکی) در تمام این فلم ها نبرد مردم علیه استثمار و استبداد مورد تأیید قرار گرفته است از میان فیلم هایی ناتمام

یکی از صحنه های جالب سینمای معاصر شوروی .

ترسیم سینمای یک پسر جوان روس که (نقش او را چوولف ایفا می کند) نشان می دهد این جوان که نماینده دهقانان بی چیز است برای زنده ماندن از روستا به شهر می آید با شش به نبرد میان کارگران و کارخانه داران سرمایه دوز کشیده میشود سپس در جنگ جهانی اول به جبه اعزام میشود و خلال این مدت با بلشویک ها به همکاری می پردازد و پودوفکین و فلم بردارش انا تولی کولو وینا تصویر پر عظمتی از سن پترزبورگ آفرینند، پایتختی زیبا و مجلل بی رحم و انسان ستیز. فلم نمایانگر تضاد پترزبورگ رسمی با محله های کارگر نشین طغیان زده است صحنه بازار بورس با استفاده از تأثیرات آتومین «موتاز» سریع رشته های از صورت های بی ریخت دست های جنگ زنده و سر های براق بورژواها را نشان می دهد که در تپ آژمه دانه دلالی بورس به یکدیگر می یزند. سپس تصاویر سنگر های می آید: سربازان روسی و آلمانی در زیر آتش توپخانه در کنار خاکریز های زمین سیاه مدفون شده اند، آن ها قربانی منافس بورژواها و زمین داران پلید و قدرت های ننگین مهاجم گشته اند صحنه های انقلاب در پترزگرا دتیراندازی «اورود» نبرد های خیابانی، همگی سرشار از سادگی و شعر ناب، اینک بخشی از سنت کلاسیک سینما هستند.

صحنه یکی از فیلم های تازه شوروی

«الکساندر داوژنکو» فلم ساز برجسته او کراینی نقش شایانی در پیشبرد سینمای تاریخی شوروی ایفا کرده است در فلم زوینگورا (۱۹۳۸) بود که داوژنکو سبک شخصی واصل خود را تکامل بخشید این فلم فصل هایی از دوران های مختلف تاریخ اوکراین را در بر می گیرد: ورود وارانتکیان به خط «اسلاو» قیام علیه یوگوسلاونی ها، باز نمایش رومان تیکشورسکای «داواک ها» همچنین فصل های تازه تری مانند جنگ جهانی اول، انقلاب اکتبر، مشکلات «پتلیورا» و فعالیت مهاجران سفید

مرد مو قری که لباس ابرومندی
در بر کرده بود و صوت ز شست
و کریه خود را با طراف میگردانید
با ترس و وحشت فریاد کشید.
- چه میکنند آقایان! می بینید
چه میکنند.

هیچا هو ی خفه و پر هیچا نی
چون سیل بی انتها فضا را پر
میکرد. در میان شکنجه، ترس
و وحشت، اضطراب و پراس و
نومیدی نیروئی بود جود میا مد
که افکار خموده و عقب مانده
مردم را آهسته و نامحسوس
روان می بخشید و زنده میکرد.
- اجازه بدید. برای چه او
بسر باز شنام داد.
- سر باز او را کتک زد.
- او میبایستی کنار رفته
با شد.

در گوشه ای دونفر زن به کمک
شمار کرد مد رسه ای دست کار-
گری که تیر خورده بود می-
بستند.

او ابروها را در هم کشیده
بود و خشمناک با طراف میگرد-
یست با کسانی که دور او را
گرفته بودند حرف میزد.

- ما هیچ منظور مبهم و پنهانی
نداشتیم فقط مردمان پست فطرت
و مفتشین نظمیه ممکن است
بما نسبتها بی بدهند. ما از
وسط خیا با آنها شکارا میر-
فتیم، وزرا میدانستند برای
جمهوریم، سواد عریضه ما
اکنون هم روی میز آنهاست. این
پست فطرتها ممکن بود بما بگو-
یند که اجازه ندارید بیا تید...
وقت داشتند و می توانستند بما
بگویند که اجازه ندارید. اگر گفته
بودند ما امروز جمع نمیشدیم-
... همه میدانستند هم پلیس میدا-
نست هم وزرا میدانستند که ما
خواهیم آمد. این غارتگران و
پست فطرتها...

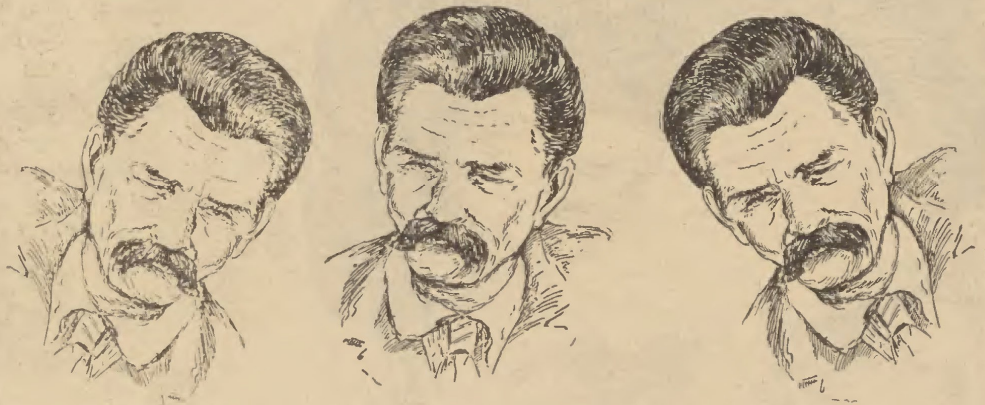
پیر مرد سپید مو لاغر اندامی
با لحن جدی و متفکری پرسید.
- در عریضه خودتان چه
چیزی در خواست کرده اید.
- در خواست کرده ایم که
تزار از میان ملت اشخاصی را
انتخاب کند و با آنها امور کشور
را معول کند نه با کارمندان و
نوکران خود، این پست فطرت-
تها روسیه را و ایران وور شکست
کرده اند و این ملت را غارت نموده

نم از اویم
اثر ماکسیم گورکی

پیوسته بگالته

بروز سیا • نشاند • اند .
 پیر مرد اظهار داشت .
 «حق با شماست ... با ید
 کنترولی در کارها باشد .
 زخم کارگر را بستند و با
 احتیاط لباسش را کشیدند .
 «اقایان . تشکر میکنم . من
 بر فقا گفتم که رفتن ما بیهود
 است و فایده ندهد اکنون
 حرفهای من ثابت شد .
 در این حال با احتیاط دستش
 را بیند که های بالا پوشش
 داخل کرد و آهسته از آنجا
 دور شد .
 «میشنید چطور آنها قضاوت
 میکنند . عزیزم ! این ! ...
 «بله ! با وجود اینکه چنین
 کشتار و قصابی را افتاده .
 «امروز نو بت او بود !
 «فر دا میتوانند مرا ...
 بودند و ایندیشناك از فراز سر
 مردم بجلو نگاه میکردند .
 جمعیت در هم طومار میشد راه
 درخاموشی و ترشروی فرو میگرفت .
 افسار و براق اسبها صدا میداد .
 صند و قهای آهنی ترق و تروق
 میکرد لوله های توپ در حالیکه
 دشمنان تکان میخوردند با دقت به
 زمین نگاه میکردند گویی آنرا
 بو میکشند . این رژه ، آدم را بیاد
 مراسم تدفین می انداخت .
 ناگهان صدای انفجار گلوله
 ای بگو ش رسید مردم بجای خود
 خشک شدند و بدقت گوش فرا
 دادند .
 کسی با صدای آهسته گفت .
 «دوباره ...
 ناگهان جنب و جوش شدیدی
 در جا ده پدید آمد .
 تا بید و شراره در دلش مشتعل
 نبود شتاب داشت تا هر چه زود
 تر بکنج منزل خود بخزد .
 هوا تاریک شد اما چراغهای
 خیابان هنوز روشن نشده
 بود .
 صدای گرفته ای فریاد
 زد .
 «سو از نظام .
 «ناگهان از گوشه جاده دسته
 کوچکی از سربازان سوار
 پیچیدند چند ثانیه اسپه
 بی تصمیم در جاسم میگو فتند
 اما یکباره با سرعت بر ق بجانب
 مردم روان شدند . سربازان به
 طرز عجیبی زوزه میکشیدند و نعره
 میزدند در صدای آنها چیز
 غیر انسانی تاریک و نامفهوم و نا
 آشکار که تقریباً بیاس م
 لیخولیا ئی شباهت داشت بگو
 پیکر مردی بر فراز جمعیت
 نمودار گشت و در تاریکی شامگاهان
 او از سایه طنین انداخته شد .
 «هر کس میخواهد برای
 آزادی ، بخاطر ملت ، برای حق
 حیات انسان ، برای زحمت
 و کار ، مبارزه کند هر کس ما ید
 است در پیکار و مبارزه بخاطر
 آیندگان بمیرد به کمک بشتابد .
 عده ای بسوی او رفتند . آهسته
 متراکمی از اجساد انسانی که
 بهم فشرد شده بود تشکیل گردید
 بر خشتابان می رفتند و در
 تاریکی نا پدید میشدند .
 «می بینید ملت چطور بهیجان
 آمده است .
 «کاملاً حق دارد ... کاملاً ...
 محشری بر پا خواهد شد .
 ای ... ای ... ای
 در تاریکی شما مگان مردم

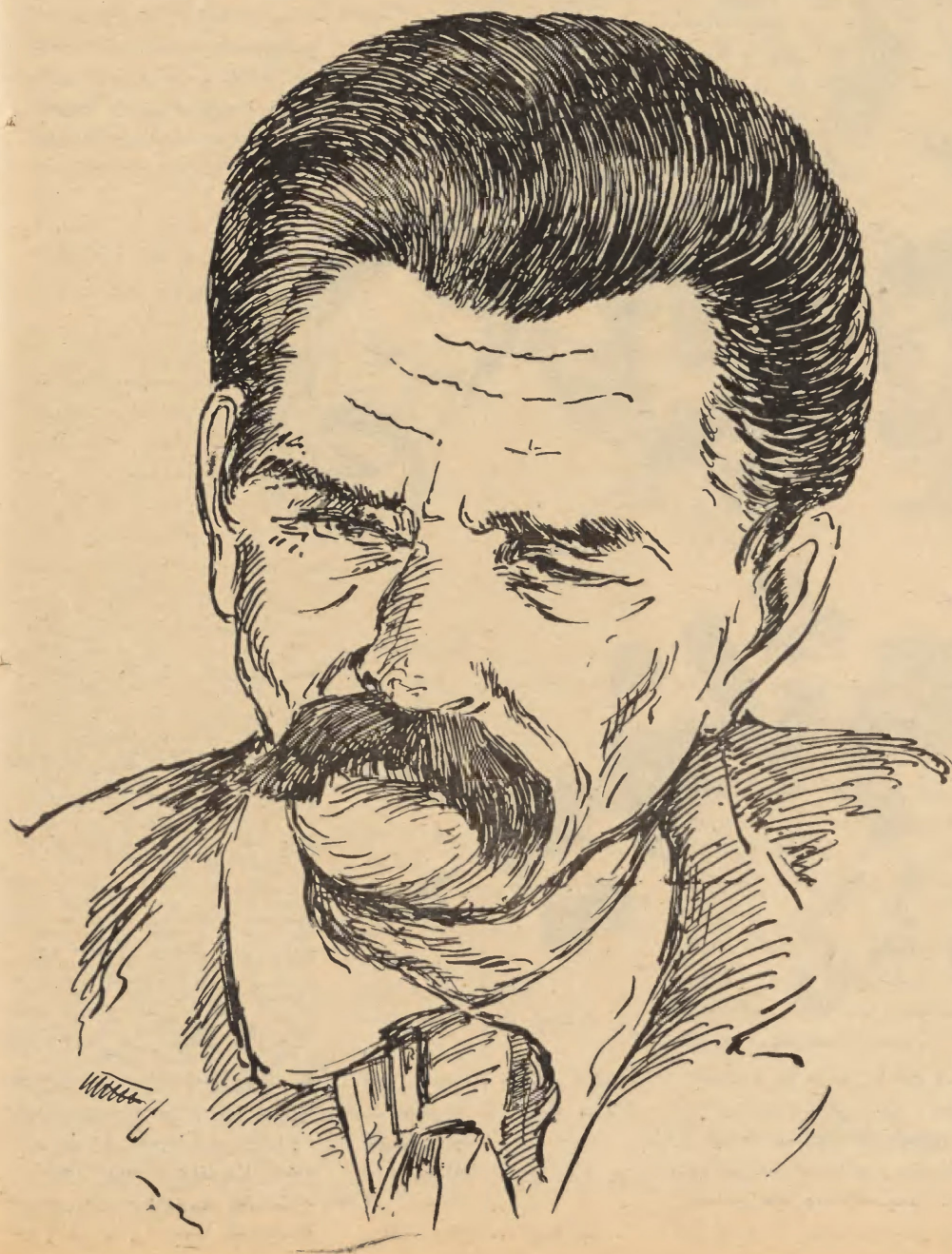

«بله ! ...
 در جای دیگر با حرارت مباحثه
 میکردند .
 راستی ممکن است که ((او))
 اطلاع نداشته باشند .
 «پس در اینصورت وجود
 او چه فایده دارد .
 اما آنها نیکه گوشش میکردند
 بلکه دوباره مرد را زندگ کنند
 دیگر شمارشان اندک و نامحسوس
 بود سعی و کوشش آنها برای
 احیای آن شیخ بیفایده بود
 فقط کینه و بغض و کینه نفرت
 مردم را برمی انگیزد . از هر
 سو همچنان که بدشمن حمله
 میشود با آنها حمله میشد و آنها
 با ترس و وحشت فرار میکردند .
 آتشبار توپخانه برای پراگنده
 ساختن مردم وارد جا ده شد
 سربازان براسبها نشستند
 «کجا؟ کجا؟
 «در جزیره ... در جزیره وا
 سیلو فسیکی .
 «شما خودتان شنیدید ؟
 «راستی !
 «بشرفم سو گند که آبنبار
 اسلحه را تصرف کردند ...
 «اوه ؟
 «سیم های تلگراف را هم
 بریده اند ، سنگر بندی کرده
 اند ...
 «بله . پس اینطور .
 «عده شان زیاد است .
 «زیاد .
 «آخ . چه خوب بود انتقام
 خون بیگناهان را می گرفتند !
 «برویم آنجا !
 «ایوان ایوانوویچ . برویم .
 «ها ؟
 «بله ... این ... میدانید .
 پراگنده و نا پدید میشدند
 بخانه هایشان می رفتند در دل
 نگارنی و اضطرابی احساس
 میکردند که تا آن موقع هنوز با
 آن آشنا نبودند حس تنها نی
 ترس اوری برایشان چیره میشد ،
 رفته رفته به سر نوشت شوم
 خویش و بزنگی رقت بار خود
 که در خورد یوانگان و بردگان
 بود آگاه میشدند . آماده بودند
 هر عملی را که برای تغییر این
 وضع ننگین سودمند و مفید
 بنظر میرسید انجام دهند .
 ظلمت و خاموشی اطراف را
 فرا گرفت تاریکی شب اتحاد
 وارتباط ضعیف و نا پایداری که
 مردم بین منافع ظاهری خویش
 احساس میکردند می گسیخت . هر
 کس که نور ایمان در قلبش نمی
 ش می رسید . در تاریکی شب
 هم سیمها و هم مردم کوچک
 سیا تر بنظر میآمدند . قذاز
 ها با برق ضعیفی می درخشید .
 رفقا . با هر چه بدستتان
 میرسد آنها را بزنید . انتقام
 بکشید . بزنید .
 «فرار کن .
 «سرباز ، بچه جرات مرامیز
 نی؟ منکه موژیک نیستیم ؟
 «رفقا . با سنگ بزنید .
 پیکرهای سیا و کوچکی
 بروی زمین میفتند ، اسپه میر
 یدند شیهه میکشیدند فر فر
 میکردند صدای چکا چاک فولاد
 بگوش میرسید .
 نعره فرماد . هوا را شکافت .
 «جو ... خه !
 «لله ورق بزنید

شیبوری شتابان و عصبانی
 بصدا در آمد مردم میدویدند
 بیکدیگر شانه میزدند و می
 افتادند خیابان خلوت شد و در
 وسط آن روی زمین بر آمد گی
 های تیره رنگ ظاهراً گشت و از
 جای دوری پشت پیچ جاده صدای
 سم سنگین و شدیدا سپها به
 گوش میرسید ...
 رفیق . شما زخم برداشته
 اید .
 - بنظر م یک گوشم کنده
 شده ...
 - آخر با دست خالی چه
 میتوان کرد .
 در جاده خلوت آنکاس خفه
 صدای گلوله ها به گوش میر
 سید .
 - ابلیس ها ، هنوز خسته نشده
 اند .
 اندکی خاموشی برقرار شد
 فقط صدای گامهای سر یی
 وشتا برده بگوش رسید .
 سکوت جاده ، انسان رامیهوت
 و متعجب می ساخت هیچگونه
 جنبشی مشاهده نمیشد .
 گاهگاه غرش خفه و اندوه
 آوری بر میخاست گونی امواج
 دریا بروی شهر فرو میریخت .
 در فاصله نزدیکی ناله
 خفیفی در تاریکی بنو سان
 آمد ... کسی میدوید و بریده و
 سنگین نفس میزد .
 شخصی با نگرانی و اضطراب
 پرسید .
 - ((یا کوف)) چیست ؟ زخمی
 شده ای
 صدای گرفته ای جواب داد .
 - اهمیت ندارد . چیزی نیست .
 از آن گوشه ای که سواران
 پنهان شده بودند دوباره جمعیتی
 ظاهراً گشت و چون انبوه سیاه
 و متراکمی بر تمام پهنای جاده
 روان گردید .
 یکی از آنها جلو تر از دیگران
 حرکت میکرد و در تاریکی
 شب تشخیص وی از دیگر
 دشوار بود میگفت .
 - امروز از ما تعهدی گرفتند
 که ما خون خود امضاء کردیم - از
 حالا باید مطیع اراده دولت
 باشیم دیگری که با هیجان حق
 میکرد سخن او را بریده گفت .
 - آری . - روحانیون ما خود
 شان را خوب معرفی کردند .
 کسی با تهدید گفت .

- هرگز ما امروز را فراموش
 نداشت .
 - نه . هرگز ممکن نیست این
 روز را فراموش کنیم .
 صدای مرتعش و گرفته ای که
 از شومی و نحوست خبر میداد
 از جانبی برخاست
 - بردگان ! فراموش خواهید
 کرد شما که کشته نشده اید ؟
 خون دیگران برای شما چه
 ارزشی دارد ؟
 - ((یا کوف)) ساکت شو !
 خیابان تاریک تر و خاموش
 تر میشد ، مردم همچنانک
 پیش میرفتند بطرفی که آن صدا
 - کشته شدن آنها چه سودی
 بخدا میسر کرد .
 این انبوه متراکم بسرعت
 پیش میرفت گاهگاه
 چند نفر با هم حرف میزدند
 صداها به شکل هیاهوی تیره
 گرفته ای در هم میامیخت ناگهان
 یکی از میان آنها صدایش را
 بلند میکرد فریاد میکشید و برای
 یک دقیقه صدای دیگران را
 خاموش و خفه میساخت .
 - چقدر از مردم بیگناه کشته
 شدند .
 - کشته شدن آنها چه سودی

از آن سو آمده بود نگاه
 میکردند و قرقر میزدند .
 از پنجره خانه ای با احتیاط
 نور سبزی بخیا بان افتاد . در
 این لکه سبز رنگ در کنار فانوس
 دو هیكل سیاه دیده شده
 میشد ، یکی از آنها روی زمین
 نشست و به فانوس تکیه داده بود
 و دیگری بروی او خم شده بسود
 مثالی اینکه میخواست او را از زمین
 بلند کند برای بار دوم یکی از آن دو
 نفر با صدای گرفته و اندوهگین
 گفت .
 - بردگان ...

هنر و مردم

گرد آورنده عبد الحمید (حمید)

تامارا سیو مینا

تامارا سیو مینا هنر پیشه با استعداد سینمای اتحاد شوروی

بعضی اوقات باعث ایجاد ضعف در وی می گردد ، هنر همه چیز زندگی انسان را می خواهد و زندگی را بخاطر هنر واقعی دادن با ارزش است . در فلم (دو پاره زنده شدن) رولش خیلی دشوار بود وی درین

فلم رول کتیو شارا بعهده داشت ، بعد از حکم محاکمه وی از سالون محاکمه از طریق یک دهلین دراز وارد اطاق زندان می شود در آن جا خسته و تحقیر شده به مقابل دیوار تکیه می کند و می کوشد تمام نیروی خود را متمرکز سازد و لبخند زند . در آن لحظه برایش دشوار بود تا حالت پر احساس ضروری را تولید نماید .

تامارا اکنون شهرت زیادی بدست آورده است و همه کس شایق تماشای فلم های دیدنی وی میباشد .

می کند و این بسیار دشوار است ، برایم مشکل بود که در فلم اناتولی گولو فنیایم (مادر انسان) بازی کنم ، این یک مونو تصویر است که در آن من همیشه تنهاستم و کم حرف می زنم . چون هواسرد بود و من مجبور بودم با لباس های نازک ظاهر شوم برایم دشوار بود . رولم مستلزم مصرف بیش از حد

انرژی احساساتی بود و این برایم ناراحتی عصبی ایجاد کرده بود . تا ما را بر علاوه ایکه در فلم ها

بازی می کند بر روی صحنه تیاتر نیز ظاهر میگردد . خودش می گوید که در اوایل جرئت ظاهر شدن بروی صحنه تیاتر را نداشتیم ولی بعد از نتیجه تمرینات متواتر کمی جرئت گرفتم و برای اولین بار در یک درام بنام (مردم شوروی) ظاهر گردیدیم و بعد از (طوفان) . وی در مورد بیشه خود می افزاید که از آنرا ضعیف بوده و از دیگران می خواهد تا به کار های تمام ستاره ها بدیده احترام بنگرند . وی می افزاید که بی اعتمادی

وجود داشت . هنگامیکه به مسکو رسیدم عازم آن انستیتوت سینما تو گرافی گردیدم .

نخستین فلمیکه تامارا در آن بازی نموده بود (دو قیو دور) نام داشت که از مالین خوشمی یف بود . تامارا در مورد مارلین می گوید که وی با معلم خوب و یک مرد با احساس و با لذت است . وی در سال چهارم انستیتوت بود که میخائیل سوئیزر از وی دعوت نمود تا در فلم (دوباره زنده شدن) بازی کند وی با بازی در این فلم شهرت خوبی کسب نمود . در مورد این فلم وی می افزاید که رولش بسیار دشوار بود و لحظاتی در آن وجود داشت که خودش فکر نمی کرد به اجرای آن موفق شود . وی در جواب این سوال که دشوار ترین قسمت کارش چیست می افزاید که هر رول جدید کار های جدید را به بازیگریش کش

آن موفق شود . وی در جواب این سوال که دشوار ترین قسمت کارش چیست می افزاید که هر رول جدید کار های جدید را به بازیگریش کش

تا ما را سیو مینا یک ستاره مشهور سینمای اتحاد شوروی بوده که دارای چهره خندان و پر محبت میباشد .

این هنرمند در یک تعداد فلم ها رول اول را بازی نموده که در همه آن موفق بوده است .

مشهور ترین فلمهای وی در مورد «خود برایم بگو» ((مردیکه دوستش دارم)) ، (اینجا خاموش بود) ، (مادر انسان) و غیره میباشد .

وی میگوید هنگامیکه در مکتب بودم استادانم برایم می گفتند باید معلم شوم و من هم آماده آم بودم . ولی بعد از آنکه مکتب را به اتمام رسانیدم دفعتاً تغییر مفکوره دادم و خواستم تا در یک مکتب دراما شامل شوم ، بیخبر از آنکه یک مکتب سینما تو گرافی نیز در مسکو

دمريد ټاټوبي

دامين افغانپور

آقا خان دوره ديف دشور وى تر كمښتان داد بيا سو بنسټ
ايشودونكي دي. دشور وى تر كمښتان هنر او ادبياتو لكه د شور وى اتحاد
دنورو خلكو داد بياتو په څير وروسته د اكتوبر تر انقلابه وده وكړه .
د شور وى تر كمښتان ادبياتو دهغه هيواد د خلكو د شته من فولكلور په
مرسته وروسته تر انقلابه نو ي ادبيات هست كړل چى آقا خان
دوره ديف ددغو ادبياتو له موسسينو څخه دى او دلته د داستانونو په
سرغندويانو كى ستر مقام لري .

چاينكى ، چى جويښتى يى مات شوى وو . را -
كښلى او په هريوى كى يى چاى واچول او
هغه يى مريد ته څيرمه كيښودلى .
- مريد قلى ، اى مريد قلى پاڅيره سپين
سپار دى او لم راخلي .

مريد خپله چينه لري كړه ، ودرېداو بيا يى
دخان ستومانى وكښله . له هډونو څخه يى
كرجهار وڅوت . وروسته ووت چى مخ اولاسونه
برى ميځي . هغوى به د سپانار لپاره تر كېردي
لاندې كيناستل ، څكه چى داځاى سوړو .

دنيات ادچى ډير پخوانى عادت وچى سپار
سپار خپل زوى ته نصيحت وكړى . او ورځنى
جارى ورته ونيى چى څه بايد وكړى . اونى يى
هم همدا كار وكړ .

- زوى كه څو ځلې مې درته وويل چى دالله بردى
پر ځمكه باندې كار مه لره . ته څو بوهيږى
چى الله بردى څه ډول سړى دى . هغه هډو
بنيا دى . هغه ځناوردى . تانه خوښه شته
چى بوخت ته دهغه مزدور وى ، څومره يى
وځورولى . ښه اوورځ دى مزدورى ورته كوله

دگيوچكه كلى دشو باغونو په منځ كى يى
دى . كه دغه كلى له هغى لارى څخه چى اه
ښاره راغلى ده وكتل شي نو سترگى يو
نمير كيږدى خانه وركاږى او شاو خواته يى
دمنو . ناكو ونى اودانگورو باغونه ښكاري
دسپاون په جويتيا كى دجرگانو آډانونه او
داسونو دښا سره گډيږي او جرگى په خپلو
كوچلو كى دمريد دكېردي خواته ښورېږي او
په ټوپكو او كر كړو بيل كوي . ښكلى او
كوچنيو مرغيو دقيسى دونو پرگوځو ځانگوباندې
خيزكى وهلى او سندرې يى ويلي .

داوخت نبات كوچى هم ونيښه سوي وه .
له خپله ځايه پاڅيده او پر بالښت باندې يى
تكيه وكړه . خپلى خواته يى پر زوى سترگى
ولگيدى . دهغه پر غم وږمى مخ باندې چى
نورى ډېرى پوښلى و ، لاس كش كړ او ويى
نازوه . له خپله ځايه پاڅيده او كيږدى ته
ورتنوتله . خپل مخ اولاسونه يى ومنيځل او
چاپوښ يى پرتفرى كيښود او اوږې يى بل
كړى وروسته بيا يى دوه ډډى او يتر يى

اوس هغه غواږى چى بيځى دى له دنيا نه ورك
كړى .
ښه يى وپوښته
څنگه چل دى ؟

- واوره مريد ، هه دا اوس خبر سوم چى
پرون اله بردى باى ، رجب باى او رحيم باى
سره له خپلو زامنو د مراد باى سره را ټول
شويدي او هلته يى تصميم نيولى دى چى زوى
دكلى دشورا مشر نور گلده او تاووزنى . بايد
مخه يى ونيسو او چاره يى وكړو .

- ته ډير شور مكوه . زه به په ښه نور گلده
ته ورسم .
داخبره مريد په ډيره ډيره خپل ملگري ته
وكړه .

خو نور گلده په كور كى نه وه . په هماغه
څرمه يى ښارته ورغويښتى و مريد دريسى آس
واخيست او په هغه پسى ولاړ .
كله چى له كلى څخه ووت آس ته يى
مروكه وركړه او يوه كړى وروسته ښارونه
ورسيد . له لومړنى كور څخه تير شو او چرانه
يى په خپرسره كتل . كله چى بازار ته
ورسيد ، په ښه يى خپل ستومانه آس وټاډه
او په خپله دشوونو تر كتار لاندې وخوځيد
هغه دڅپكو او هډونو له بازار څخه تير شو
او په خپرسره يى بازار ته كتل . په يوه
كړى كى دننه دننه يى ټول ښار په خپل ملگري
پسې وكوت . ټولې سمار چياني يى پسې
وغويښتلى ، او په پاى كى يى دويم بازار
هم وكوت خود نور گلده پته يى ونشو لگولى
هغه بداسى حال كى چى چوپ و .

فكر يى كاوه . يوه شيبه ودرېد او ناڅاپه
يى دېگى غز او د خلكو زون تر غوره سو .
- اى ، ولې دواپ په منځ كى ولاړى ؟
مريد وليدل چى دا دعا شور بگى ده . عاشور
ددوى كليوال وه . هغه وويل چى نور گلده
ددريو ټټو په ملگر تيا په سباون كى دېگى
په وسيله مخ به نهال ولاړ .

عاشور وويل چى نور ملگري يى ونشواى
پېژندلى .

مريد له عاشور سره مخه ښه وكړه او ډر
پر خپل آس سپور شو او خان يى داس برزين
ونښلاوه او په چټكى سره يى حركت وكړ .

مريد له ښار څخه وتلى وچى سپينه سپوږمى
په آسمان كى وخته او پسيړه لاره يى ډېراره
كړه . دغه واټ داوزگانى له پټلى سره موازى
پروت وه . وروسته ترڅو دقيقو يى آس ته
متر وكه وركړه او وى ځغلاوه . څو ځلې بگى
يى ونه ليد . څوكله چى كلى ته نږدې شو
دخلوروتو دپښو پل يى توجه جلبه كړه . مريد له
خپل آس څخه كوز شو او دپښو پل يى تر هغه
ځايه چى داورگانى پټلى دښتې خواته تاوېده
وخاړه . او مريد بيا بيرته په آس سپور شو او
دښتې دخړى تيارى په لور وخوځيد .

كله چى داوسپنى لارى ته ورسيد ، خپل آس
يى ودراره او په پټلو باندې نظرو غاړه .

پس ده پسده موى . بومتل دى چى راږي
كه سړى دغه په څرنگه ځاى ولرى . او زده
يى ډيرين وى . زه به څنگه له بابانو څخه
وږيږيم ؟ شور وى حكومت ما ته څمكه
راكړه . همدغه حكومت به زما ساتنه او ملاتړ
هم كوى .

او ماتره هم مه چى ولې مې دالله بردى
څمكه اخيستي ده . اوه كاله كيږى چى زه
دالله بردى مزدور وم .

دهغه دانگورو هرناك او د منو هرناكلى
زما په لاسونو څرپ شوى او باللى شويدي
په ښو سپو اوورځو ورځومى خپله ملا ورته
كړوبه شويده . او دادى اوس چى شور وى
حكومت پر كړار شويدي ، نو دغه څمكه يى
ماته را كړېده . نوته ولې خوشاله نه يى ؟
- زه خوشاله يم ، زه خوشاله . دادنيستمنو
او خوارانو لپاره غټه نيكمرغى ده . يواځى
مى له تانه غوښتنه كوله چى لن څه احتياط
وكړى . ته يواځى دباى په مقابل كى ودرېدى .
پام كوه چى په څه مصيبت وانه وږى .

- آيا زه يواځى يم ؟ نه ، شور وى حكومت
زموږ ساتنه ولاړدى زه به ولې ويره ارم ؟
وروسته دچاى تر څپلو مريد خپله ملا په
دستمال وتړله او خپله خولى يى دمنځ دپاڼه
واخيسته او خپل پوټان يى په پښو كړل
يوى رڼى ويالى چى دواپو غاړوته يى دتوتانو
ونى ولاړدى مريد څمكه له بيلوان سريگانو
څخه بيلو له او هم ددغى ويالى يوى خواته
دمنو . ناكو ، سفتالو او بويانورنى وى او بلې
خواته يى ټول انكور تال غزيدلى او زرغون
براته وو .

مريد په ډيره اوچته روحيه كار كاوه . هغه به خپلو
متوكى ډير فوت احساساوه . هغه به دپسرلى
وږمى اولمر څخه چى دده لوڅى اوږى به يى
ور تودولى او نازولى ، خان خوشاله احساساوه
دهغه يوم به په قوت سره څمكه خپله اوږوم
له وهلو سره سره به دهغه آواز هم
پورته كېده چى سندرې به يى ويلي . داسى
سندى چى زيرى به يى وركاوه چى اوس مريد
په خپله دخپلى ځمكى ، ځاوند دى او دلومړى
خل لپاره نه دباى لپاره ، بلكه دخان لپاره
كار كوى .

مريد به تر ماښام پورې كار كاوه . ټولو
به خپلى كړوندى پرېښى وى ، څو مريد به ملا
سيغه كړه او دخپل تلدى خوله به يى وتورله
او بدغسى يوه حال كى دمريد تر غوږه يوه
چيغه ورسېده . هغه چى مخ واپاوه نو خپل
يغوانى ملگري محمد بى وليد چى په پيره دده
په خوا ورځلى .

كله چى مريد دهغه په حالت خان پوه كړ
نويدي وبوهېده چى څه پيښه شويده . په

چند نمونه از زیورات که از لاجورد ساخته شده است.

ترجمه عبدالملك ((شرف))

بشر به این رنگ مجذوب است

و کندن کاران معمول بود .

در دنیا تنها و تنها سه مملکت یعنی افغانستان ، اتحاد شوروی و چیلی دارای منابع لاجورد است که برای اهدای تزیینی مناسب میباشند . چنین معلوم میشود که طبیعت آنرا بروی کوه های غیر قابل تسخیر بالا زده است . لاجورد

در پامیر تنها توسط مردان غیوری بدست آورده میشود که در ((بلو - جورج)) به جستجوی آن میرفتند در ارتفاع پنج کیلومتری که در همة اوقات سال پر از برف است . ریزش سنگ از کوه در

قرن گذشته یگانه راه های این سنگ ها را ویران کرده است . جیو لجست های اتحاد شوروی لاجورد را دوباره کشف کردند : اینها ذخایر آنرا در پرتگاه های دشوار و سخت دریافته اند ، بعداً وقتی استعمال هلیکوپتر در تاجکستان انکشاف کرد دریافته ذخایر بزرگ لاجورد و موفقیت های آن و کارگیری از آن ممکن شد . لاجورد در مرزهای سفید ، در آسیا نه های

نمایی از معدن لاجورد

آبی در خشنه عدسیه ها و سیاه رنگ ها و آبید است و بصورت راحص اگر ذرات خورد گلداز با خود داشته باشد ارزنده تر است .

و بمنای آسمانی تلقی میشود که از نور ستارگان روشن باشد لاجورد در تاجکستان شوروی تنها در تاجکستان ذخیره شده و توسط هیلگو پتر به دو شنبه انتقال داده میشود .

بشر به این رنگ آسمانی از شش هزار سال قبل مجذوب بود این ماده برای مزین ساختن تعویض ، انگشتر و بکس ها استعمال می شد و همچنان برای ساختن و کندن کاری علامت ، بیاله هاتروف بکار میرفته است . لاجورد در روسیه و مخصوصاً در قرون هجده و نوزده در بین خانم های شیک پوش ، معماران ، هنرمندان

مرغانو به چادر او ترانو پیل گریو . دلمر لومرینو شغلو به سخاوت سره دمردیتا پوبی نازوه او ترانو دهغه هر کلی کاوه . هغه پاتوبی چی تیره شپه نژدی وچی نورگلددهغه به خاطر قربانی شی . به هماغه گرمی مقاومت دلو هغه بابان چی پرنور گلدده او شوروی حکومت یی دتیری لاس پورته گریوو ، ونبول .

سیپوری ترور یخو لاندی پته شوی وه اولری سیمی به ترور میو و پوبی ترور میو . ددبستی به سکوت کی دوبه بشکاریده ... مرید پدی شیپو کی داورگادی غریچی له لری خغه تر غوره کیده واورید . دغه چوتیا یوه شیپه وروسته دیوه انسان خگروی ، ماته کره . مرید خان داس به زین پوری ونبلاوه . دانسان خگروی بیا تکرار شو . مرید داس مخ واپاوه او ددغی لاری به او پدوکی وخوکید . خوپه خیرسره بی دهر خه خارنه کوله .

انسانی خگروی پرله پسی تکراریده ای لایسی نژدی کیده .

مرید آس ته مترو که ورکره . هغه احساس کره . چی زده بی به کول کی دتوبکو له زوره چوی .

سیپوری بیا دوریغوله شانه سروواوه او خپله سپینه رهایی د اوسپنی به خرو پتلیو بانندی وشنیدله . مرید پتلیونه یو خو گامه هاخوا یو تور رنگی موجود ولید . دا وخت دهغه داورگادی غریچی دبرلری و . غلوریده ، او لایسی به پارونکی توکه نژدی کیده .

مرید له خپل آس خغه کوز شو او یو خو شیپو بی دپتلیو خواته خاوره وکتله او ویی لیدل چی یو لاس پشی ترلی انسان داورگادی به پتلیو بانندی غورخول شوییدی . مرید دهغه انسان سر پورته کی دانور گلدده وچی سراو مخ بی به ونبوکی خیشته ، بیشته وو اوبی - سده پروت و . پشی بی ترل شوی وی او خوله بی به دو شمال ترلی شوی وه .

نور گلدده !

مرید پداسی حال کی چی چی بی وهلی خپل ملگری به ربریدلو لاسونو تینگ کر او غویشل بی چی هغه دپتلیو دیاسه پورته کری . خوهغه به چار او وحشت سره ولیدل چی دیر کلک ترل شوییدی . هکمه شکوله شوی وه اونور گلدده به بربرو رسو دپتلیو دیاسه ترل شوی و .

مرید دیوی شیپو لپاره وارخطا شو .

هغه احساس کره چی غوریدونکی گادی شیپه به شیپه لاو نژدی گیری هغه حتی داورگادی دلو کو موئیف تودوخه به خپل غی بانندی احساس کره . مرید هغه کوله چی داپریری رسی وشکوی خونه بی شول گولی . آخرین خپله چاوه وکتله اوسری بی پری گیری . او به فوق العاده قوت سره بی دانور گلدده بدن له پتلیو خغه خلاص کی اوبه عین حال کی بی ولیدل چی یو دبرسترو اعظم شی چی اورترینه خوت ورنژدی شو . دلو کو موئیف غریبی غورنونه ورگاهه کرل . هغه دپتلیو خغه خان گنبته ونبو یاوه او خپل ملگری بی کش کر ... اور گادی تیر شواو به ترور میو کی بی سره رها چوپه کره .

دسیپوری تیکلی به آسمان کی ورک شوی و او به ختیخ کی سپیدو دسپار زیری ورگاهه

ماریس لیپ

بود حامد استاد است او با وجود مصروفیت های زیاد همیشه خوشحال و دقیق است يك وقت از او پرسیدم كه کدام بالرین مورد علاقه اوست گفت : ((والله چه بگویم رقص بايكي خوب است ولي كركتش خوب نیست با ديگر ي كه كركتش خوب است رقص مشکل است.

از اين نظر مشکل است كه به طور مشخص بگويم كه کداميك مورد علاقه منست . در جواب سوالی كه کدام نقش خود را دوست دارد گفت : ((من يك پسر و يك دختر دارم كه نمیتوانم بگويم كه کدامش را زیادتري دوست دارم نقش هایم نیز مثل اولادم هستند همه جز وجودم هستند چطور می توانم بین آنها فرق قایل شوم مگر در نظر كار شناسان لیپ در نقش كراس در باله اسپار تك بی مانند است این حر كات، هنر تمثيل ، احساس و هیجانات همه با هم يکجا شده يك هار مونی زیبا را ساخته كه انسان از دیدن آن لذت میبرد و تعجب می كند.

نمایش های دیگر لیپ از جمله رومئو و ژولیت در یاجه ، قو ، ژرژل ، دون کشیوت ، زیبای خوابیده ، افسانه عشق ، كار من سويسته و اماكاریا از جمله نمایشات بی نظیر اوست يك منتقد انگلیسی به دیدن باله رمنوژولیت او گفت :

((كه مغز لیپ میر قصد و اندامش فكر میکند)) لیپ در چندین فلم نیز حصه داشته كه چار مین قبر

ستارگان

افسانه

ساز

شهادت رامیتوان نام برد. چنانچه چندین بار قهرمان آبیازی لیپ به ورزش نیز علاقمند است. لرتوانی گردیده است.

الون دیلون اکتور معروف فرانسه به دعوت مسفلم برای دو روز به اتحاد شوروی سفر کرد . در هنگام اقامت خود از شهرهای مسكو و لنینگراد دیدن نمود . الون دیلون در استدیوی بزرگ مسفلم جریان فلمبر داری فلم ((تیگران)) كه توسط رز پسونان موفق اتحاد شوروی الوف و نا او موف ساخته میشود و یکی از رول های این فلم را خودش بازی خواهد كرد تماشا نمود . دیلون این سفر را خیلی خاطره انگیز خواند .

درین سفر همسرش ماری دارك كه وی نیز هنر پیشه است دیلون را همراهی میكرد .

ژولون

الون دولن اكتور سينماي فرانسه

الون دولن

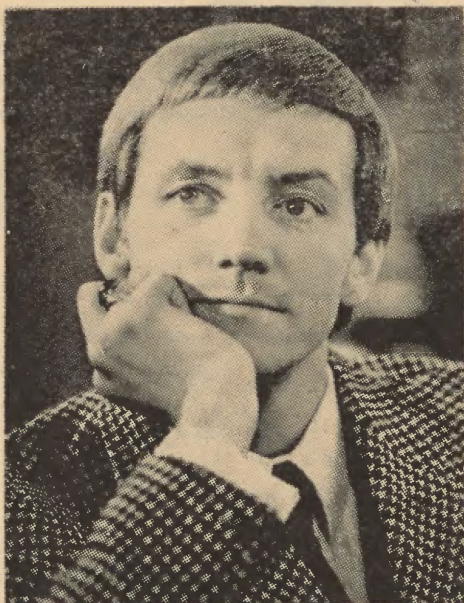
ترجمه وافی باله اسپار تك

استاد بزرگ رقص باله اتحاد شوروی ماریس لیپ را در امریکا، اروپا، آسیا، افریقا واسترا لیا خوب میشنا سید وبه هنروی ارج بخصوصی قایل هستند لیپ انسان صمیمی ، مهر بان وبسیار دوست داشتنی است وبر علاوه او را هنر مند نابغه هم گفته میتوانیم كه هیچگاه خستگی رانمی شناسد پروگرام باشوی تیاتر اورا خیلی معروف میسازد در آموزشگاه باله مسكو كه سالهای قبل خودش شاگرد

صدفی صد ، داکتر را خواسته والتینا بر علاوه اینکه خیلی زیبا بودین ، یک قدم به پیشواز کسی ، و خوش اندام است دارای استعداد خارق العاده میباشد . است .

والنتینا تیتوا

For Zhenichan Alexander
from Boris Lipp with
all best wishes
Moscow 1976

موریس لیب اهداء به مجله ژوندون

نانی بریگفودری آواز خوان خلقی جمهوریت گرجستان شوروی

هنر مندیست بسیار زیبا متبسم که هیچگاه تبسم زیبا و نمکینی او از چهره گیرا یش دور نمیروند خودش میگوید : ((هیچگاه در زندگیم روزی را به خاطر ندارم که نخوانده باشم)) پس باید چنین آواز خوانی که هم صدای دلپذیر و زیبا دارد و هم مشق و تمرین زیاد نباید از روی سن بترسد یک وقتی گفت ، ((من همیشه برای علاقمندان آواز خوانده ام گرچه هیچ هم تمایل نداشته ام که در آن

لحظه آواز بخوانم مگر باز هم به خاطر اینکه هم بخود و هم به تماشاچی عقیده دارم همیشه خوانده ام . وقتی او را روی سن میزد در حال اجرای پارچه آهنگی بینیم او را زنی با استعداد خیره کننده که آواز خیلی قشنگ دارد و با احساسات و هیجانات خاص یک خواننده محبوب نسل جوان ، که همیشه می کوشد ذوق تماشاچی را بسیار مراعات نماید خواهیم یافت .

باریس شیر با کوف

باریس شیر باکوف در نزدیک بندر در شهر لیننگراد زندگی میکرد و در طفلی میخواست دریا نورد شود اما در سیزده سالگی اکتور فلم شد .

در فلم (تصدیق نامه) نقش اول را بازی نمود .

باریس شیر باکوف

خیلی ماهرانه بازی کرده است . و با ارتباط به نقش هایش سه سیورت علاقه پیدا کرده مخصوصا ، سکی ، فوتبال و موتر سیکل سواری و نشان زنی .

او کرکتر های مختلف تیپ های مختلف را با مهارت خاص بازی کرده است .

شیر باکوف جوان سی ساله قد بلند ، با دندان های سپید و چشمان روشن . استودیو مکتب خود ژستونی تیاتر ، بنام گورکی را تمام کرده است . و نقش های خوب فلم های (من در سرحد اجرای وظیفه مینمایم) (یک قدم به پیشوا زکی) (درسواحل خاموش) (همه قسم بازی است) (تراس) ، همراه عزیز اتان جدانشوید یازده امید ، لحظه کامیابی و فلم روز عروسی را باید معلوم کرد

والنتینا تیتوا ستاره زیبا و موفق

اتحاد شوروی

والنتینا تیتوا استند یوی تیا تری باقی می ماند ، (بوران ، طوفان) ، لیننگراد را تمام کرده و در فلم های (دهلیز شرقی) ، (شمیر و سپر) مشهور نقش های عمده داشته است از آن جمله (همه چیز نزد مردم های ما ، در بحر خاموش ، نیلون

برای شما بداندیدیم:

هر هفته یک داستان بداندیدیم:

از ادیبان جهان

تهیه و تنظیم از: ر. طنب

«آن، محمد» در شهر «مانچری» که در سی کیلو متری کلکته موقعیت دارد بدنیسا

آمد *

وی در وزارت مغایرات هندوستان به سمت مامور ایفای وظیفه می کند.

نمایشنامه و داستان کوتاه نویسی مهمترین بخش نویسندگی او را تشکیل میدهد *

تا کنون چند داستان وی برنده جوایز ادبی شده و در این شمار داستان «چشم ها» هم که در این جاز نظر تان می گذرد و ما آنرا میان ترجمه های هوشنگ مستوفی برای شما برگزیده ایم در سال ۱۹۵۰ برنده جایزه اول ادبی بین المللی روزنامه نیویورک هرالد تریبون گردید *

همه کسانی که چشم دارند و می بینند بمن می خندند و حتی بعضی از آنها در حالیکه از خنده گرده درد میشوند در باره من داستانهای خنده آوری نقل می کنند *

اما من خوب میدانم که آنها چه می گویند

و چه چیز و دارشان می کند که ابلهانه بمن بخندند *

یکی از دلایل خندیدن آنها به من اینست که من هم روز گاری معشوقه ای داشته ام! و بالاتر از آن اینکه با او ازدواج کرده بودم. چطور من عاشق شدم و با او ازدواج کردم همان داستانی است که مردم آنرا تا این حد مضحك تلقی کرده اند و مرتب به آن می خندند و هنوز هم می خندند *

اگر شما هم بخواهید راز این ماجرای سرگرم کننده و درعین حال شگفت را بدانید آنها به شما خواهند گفت که قبل از هر چیز باید مرا ببینید ، بسیار خوب هیچ ما نمی ندارد، من

خودم حاضرم در برابر شما با یستم تا مرا خوب تماشا کنید راستی چه چیز خاصی در من وجود دارد که تا این اندازه باعث تمایز من از دیگران شده است ؟

من مرد کوتاه قدی هستم به سیاهی زغال و دارای اندامی نامتناسب و بیقواره، سر بزرگ من تاجی است بر فرق عدم تناسل و زشتی و خشنوایم ، در صورت من دو چشم گرد وجود دارد که در درون دو حفره بزرگ و عمیق قرار گرفته ، بایک بینی عقابی و یک دهان گشاد به یی و یک پیشانی خیلی کوتاه در میان دو گوش که بیش از اندازه طبیعی بزرگ است درعین حال روی پوست صورتم سوراخهای بیشمار است که نشان میدهد بیماری آبله در دوازده سالگی چطور بیرحمانه مرا مورد حمله قرار داده است ، ضمنا بد نیست بدانید که افتادن از بالای یک محل بلند پای راست

مرا هم شل کرده است ، بلی من را سستی کوهی از زشتی و بد فوارگی و عدم تناسبم . بمن می گویند که هر کس در اولین برخورد تصور می کند با میمونی روبرو شده است و وقتی می فهمند این میمونی که در برابر خود می بینند انسانی مانند خودشان است از خنده به حالت ضعف می افتد .

یکبار موقعی که از یک چاه می گذشتم شنیدم که مردی به رفیق خود می گفت : «هر وقت این مرد را می بینم بیاد گوشت تتردام میافتم » *

ولی چون من کوب نیستم همیشه به این حرفهای مردم به شدت اعتراض کرده ام با این همه به هیچ وجه بمن مربوط نیست که دیگران درباره من چگونه قضاوت می کنند، تنها چیزی که میدانم این است که خنده ها و ریشخند های آنها در سبای بزرگی در باره خودم بمن داده است *

هر وقت زنبای زیبا و خوش اندام را با

لباس های رنگارنگ مجلل و حالت پراز غرور و تکبر در کوچه ها و بازارهای بینم که از کنارم می گذرند به اندیشه فرو میروم و مثل یک گناهکار مجرم از آنها میگریزم تا خودم رادر گوشه ی پنهان کنم چون آنها به محض دیدن من چنان رویشان را با نفرت و انزجار بر می گردانند که گویی برهنه جفد شومی رادر برابر خود دیده است « ؟ » آنها هرگز نمی خواهند قبول کنند که من هم مانند خودشان انسانم و باید مثل یک انسان بمن احترام گذارند و در همین لحظات است که من به تراژیدی دردناک و غم انگیز زندگی و هستی خودم پی میبرم . خداوند بمن هم مثل هر يك از شما حس تشخیص زیبایی داده و منم مثل شما از دیدن زیبایی لذت میبرم . ولی گویا شما داشتن آن حس را برای من جنایت غیر قابل بخششی تلقی می کنید . سخن را کوتاه کنم، تا آنجا که من فهمیده ام این دنیا یی که مادر آن زندگی می کنیم صریحا اعلام می کند که انسا نهایی نظیر

من هر گز حق حیات ندارند، و من این حقیقت را بخوبی دریافته ام. پدرم قبل از آنکه من دست راست و چپم را بشناسم یا عیلم بکار افتاده باشد از دنیا رفت و بعد از او تنها مادر پیرم بود که وقتی از خانه بیرون میرفتم انتظام را می کشید، قانون توارث تاجه اندازه میتوانست در وجود من موثر باشد، چه کسی مسؤول نقص خلقت هراس انگیز من بود؟ پدرم؟ مادرم؟ آه نه، نمیتوانم هیچ کدامشان را نفرین کنم، چرا باید آنها را مقصر بدانم؟ واقعیت اینست که من باید بدنیای میامم ولی شاید هیچیک از آندو میل و انتظار نداشتند که من باین وضع و شکل بدنیای بیایم، ماسعی میکردیم که شجره خانواده خود را حفظ کنیم، من که در برابر مسرمت ایستادگی کردم و نمرود و مادرم که هرگز سقوط اخلاقی نکرد، آیا درخت این خانواده نباید شاخه های تازه میداد و زنده می ماند؟ حس تشکیل خانواده در انسان که یک موجود اجتماعی است غریزی و طبیعی می باشد و این حس بتدریج در درون مادر پاکدل و ساده لوح من هم بوجود آمد و علایم آن نمایان گردید تاجاییکه یکروز بمن گفت:

—سرم آیا تو نباید زن بگیری و عروس زیبایی به خانه بیاوری؟ این سوال مادرم به هیچ وجه برای من تعجب آور نبود و به این علت در حالیکه قلب لبریز از اندوهم را باز حمت زیاد خفه می کردم، جواب دادم:

—آه مادر، چرا، البته اگر بتوانم از خدا میخواهم.

از آنروز او شروع به مشورت با زنان سرسفید محله کرد و این مشورت چند روزی ادامه یافت، هر روز که او با چشمهای مملو از درد و نگاه غمزه به خانه بازمی گشت زچرو شکنجه من بیشتر میشد و رفته رفته این حالت مادرم برای من مساله تازه یی بوجود آورده بود و هر بار که او را میدیدم می گفتم:

—مادر چرا اینقدر غمگینی؟ بمن بگو چه دردی داری؟

و او هر بار در جواب می گفت:

—هیچ چیز بسرم، هیچ چیز نیست.

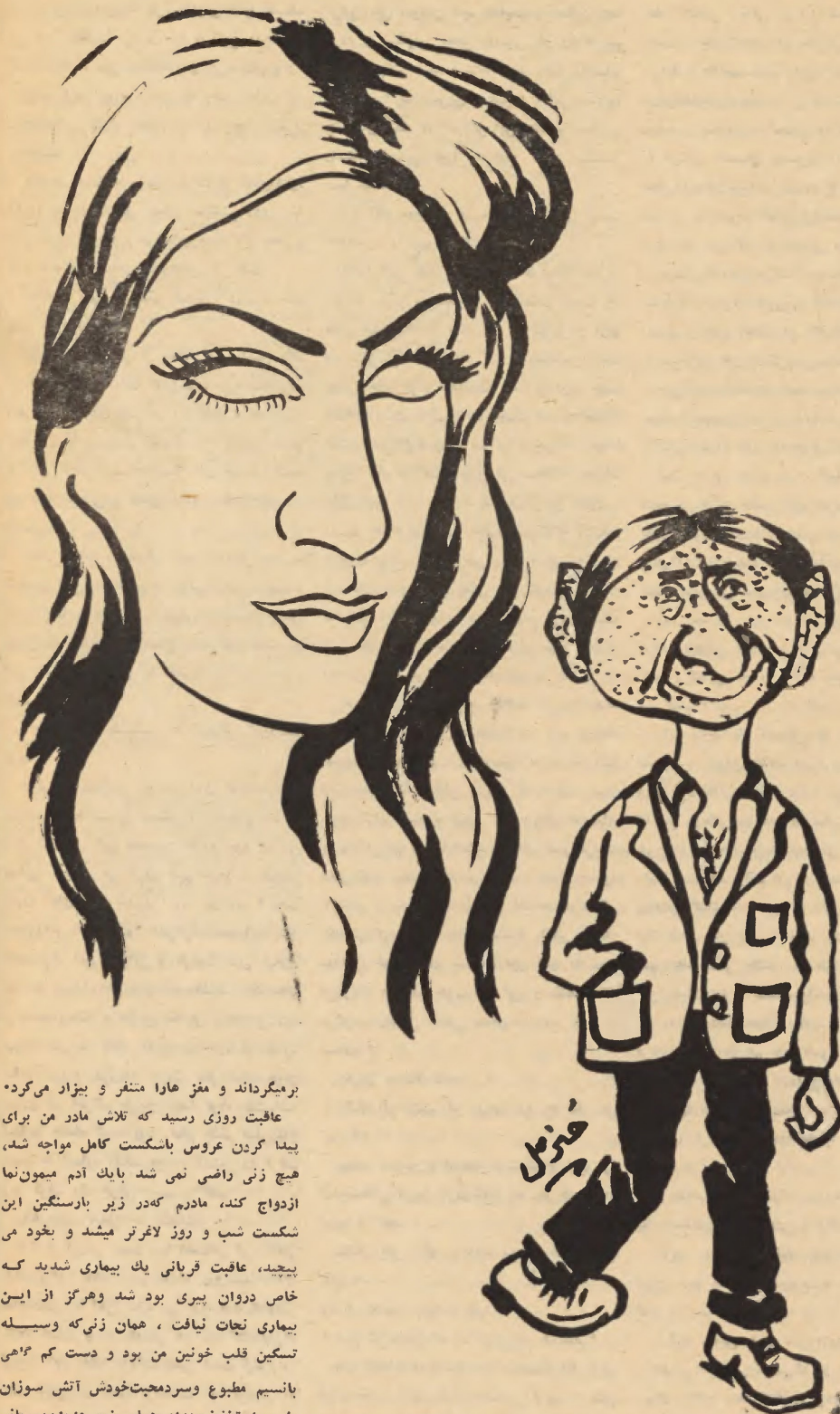
اما در زیر این جمله «هیچ چیز نیست» قلب خونین و لبریز از نومیدي و بیچارگی مادری می تپید.

دو هفته گذشت، مادرم از رفتن به خانه همسایه ها و مشورت با آنان دست برداشته بود ولی آنهایی هم که پیش از آن بمن نمی خندیدند از آن پس شروع به خندیدن کردند یکروز در جاده مرد موخاکستری چهل پنجاه ساله یی باترحم تمسخر آمیزی بسر فیفتش گفت:

«شل بیچاره! مادرش چقدر تلاش کرد تا زنی برایش پیدا کند! خداوند راستی برای چه چنین آدمهایی را خلق می کنی؟

رفته رفته من در خلافتگر آرایش و زیبایی خودم افتادم، سعی میکردم حتی المقدور لباس های تمیز و شیک بپوشم اما این تلاش و کوشش من هم فقط صدای خنده و تمسخر مردم را بلندتر

شماره - ۴۵

برمیگرداند و مغز هارا متغیر و بیزار می گرد. عاقبت روزی رسید که تلاش مادر من برای پیدا کردن عروس بانگست کامل مواجه شد، هیچ زنی راضی نمی شد باین آدم میمون نما ازدواج کند، مادرم که در زیر بار سنگین این شکست شب و روز لاغرتر میشد و بخود می پیچید، عاقبت قربانی یک بیماری شدید که خاص دروان پیری بود شد و هرگز از این بیماری نجات نیافت، همان زنی که وسیله تسکین قلب خونین من بود و دست کم ماهی بانسیم مطبوع و سردمحبیت خودش آتش سوزان دل مرا تخفیف میداد همان زن عزیز و مهربانی که باتار های عشق آسمانی و بی تمنای خود مرا در این دنیای خالی از عشق و حرارت زنده نگاه داشت و درق بزیند

نگه میداشت، همان مادر مقدسی که زندگی حقیقی و همه چیز من محسوب میشد و همان موجود پاکدل و فداکار که در زشتی و خشتناک من نوعی زیبایی قابل ستایش مشا هده می کرد، عاقبت مرد و مرا در این دنیا تنها گذاشت، نه من به خاطر او گریه نکردم و نخواهم کرد، چون میدانم که وجود نجیف و رنجیده اش قدرت تحمل درد و رنج بیشتری رانداشت.

ماجرای عشق من بعد از مرگ او اتفاق افتاد: یکروز صدای ترقیق عصای سنگینی روی پله های منزل شنیدم و همراه با این صدا ناله دختری بلند شد که با صدای یکنواختی می گفت: «آهان کورم، چشم ندارم، در راه خدا بمن کمک کنید!»

اول به صورتش و بعد به چشماهش نگاه کردم، منظره، رقت آوری بود، در حالیکه خودم را فراموش کرده بودم در دل گفتم: «دختر بیچاره! باین جوانی کور است! زندگی طاقت فرسای که در روز ها و شب های خسته کننده آن فقط شنیدن و لمس کردن امکان پذیر است»

دختر جذاب و قشنگی بود، اندامش بعد تحسین آمیزی مناسب، خوش تراش و کشیده بود و زیبایی و تناسب خوش اندامترین زنان جوان را داشت و از همان لحظه اول قلبم در گرو عشقش رفت و با احترام و ادب بسیار گفتم:

«بفرمایید بنشینید تا خستگی تان رفع گردد»

مدتی با عصایش پی در پی اتفاق گشت، عاقبت از جایم برخاستم و دستش را گرفتم و بداخل اتاق آوردم، این نخستین باری بود که زن جوانی را لمس می کردم قلبم لبریز از هیجان و آرزو های خفه شده یی بود، دوباره با دقت به صورتش نگاه کردم، علی الرغم چشماه نابینا نگاه مرده اش، جوانی و طراوت مثل بهار در صورت زبنا و ظریفش میدرخشید، سینه های برجسته و بلند و خوش نمایش زیاد از من دور نبود و قبل از آنکه فکری در باره او بسرم بیاید شروع بلرزیدن کردم، مثل اینکه هوای سردی در اطرافم جریان پیدا کرده باشد لبهایم خشک شده بود، تمام بدنم میلرزید و تقسم به شماره افتاده بود. دستش را گرفتم و به طرف یک چوکی بردم و گفتم: «بفرمایید همین جا بنشینید»

آیا او لرزش دست مرا احساس کرد؟ کمی اغذایی که یخته بودم بایک «روپیه» ۳۰ به او دادم، با لحن ساده یی بمن گفت که ناشی «لیلا» است و با مادرش در یک گلبه گلی که نزدیک کار خانه بزرگ شهر است زندگی می کند، وقتی از جای برخاست که برو داز او درخواست کردم که باز هم بدیدم بیاید. از آن پس لیلا بدین من می آمد و بعد از مدتی چنان به این دیدارها عادت کرد که جزو

تفریحات روزانه او شد، مادوبنو رو بروی هم می نشستیم و از همه چیز صحبت می کردیم. پس از آشنایی با لیلا احساس می کردم آتش سوزان قلبم تخفیف و تسکین پیدا کرده و سنگینی تحمل ناپذیر بار زندگای نیم خیلی سبکتر شده است، رفته رفته لحظات زندگی برایم شیرین و هیجان انگیز شده بود چشماه لیلا، آه که اگر این چشماه بینایی داشتند زیبایی او را به اوج کمال می رسانیدند.

آیا نگاه عمیق و خیره یکن کافی نیست که یک مرد را دیوانه کند؟ اما من این نکته را فقط از تجربیات دیگران آموخته بودم و به خوبی میتوانستم بفهمم چه معنی میدهد قلب تشنه من هم لبریز از آرزو و اشتیاق بود، آه که اگر لیلا چشماهش میدید! در عین حال خوب میدانستم که این آرزو چقدر احمقانه است، چون اگر او چشم داشت مطمئناً گدایی نمی کرد و اگر هم تن به این کار میداد بدون شک از کسی چون من صدقه و خیرات قبول نمی کرد، نه، خدایا اگر او چشم داشت هرگز بینایش اجازه نمیداد که نزد آدم بدقواره و مریبی مثل من بیاید و هر روز مرا با صحبت های شیرینش سرگرم کند، اما من ندانستم این آرزو را می کردم، برای آنکه منم احساساتم مثل همه ی مردم بود، راستی آیا این برای من گناهی محسوب می شد؟

به تدریج مردم متوجه ملاقات های ما شدند با آنکه هیچکس بما حسادت نمی کرد و رشک نمیداد باز من خوب میدانستم که در نظر آنها آدم بسیار بد شکلی هستم که هدف بسیار خوبی برای مسخره کردن ها و شوخی هایشان بشمار می آیم، حالا دیگر ماجرای عشق من بیک دختر کور بهانه تازه یی بدست آنها داده بود تا بیشتر و بیشتر تر بمن یغذند هم بستگی یک دختر کور بایک مرد زشت و ناقص الخلقه موضوع خوبی برای صحبت های آنها محسوب می گردید و خیلی خوب سرگرم و مشغولشان می کرد، راستی خیلی مسخره است، اینطور نیست؟

یکروز به لیلا گفتم: «لیلا بگو ببینم تو درباره من چه فکر می کنی؟»

لیخنه شیرین و آمیخته با شرم او قلب مرا از خوشحالی لبریز کرد و تکان داد باز هم اصرار کردم و گفتم:

«لیلا، بگو، بگو در باره من چه فکر می کنی؟» او با ملایمت جواب داد: «من کی گفتم که شما مرد بدی هستید؟ این کلمات را با نیت صمیمیت ادا کرد، غرور خاصی در خود احساس کردم و مثل اینکه نشنیده ام چه گفته است با هیجان و التهاب زیادی دنباله سختم را گرفتم و پرسیدم:

«لیلا، آیا مرا دوست داری؟»

با شرم و حجب بسیار سرش را به زیر انداخت و ساکت ماند، احساس کردم که تمام زیبایی زندگی در آن صحنه نقش بسته است، چند لحظه بعد لیلا مرا ترک کرد.

لیلا! عاقبت منم نامی پیدا کرده بودم که در این دنیای پهناور و پر از تنهایی و بدبختی دوست بدارم، کسی را داشتیم که با منتهای اشتیاق و مسرت انتظارش را بکنم همان زندگی سراسر اندوه و تنهایی برایم شیرین و مسرت انگیز و دوست داشتنی شده بود، آیا این از خوشبختی من نبود؟

مردمی که بمن می خندند دشمنان من هستند، شاید آنها حرف هایی به لیلا میزدند که از زشتی و نقص خلقت من آگاه میشد، آیا راستی این کار را کرده بودند؟ کی میدانند ولی در حالیکه او شب را از روز تشخیص نمیداد چطور میتوانست بدانند زیبایی دل انگیز باز نستی نفرت آور چه فرقی دارد؟

لیلا به من گفته بود که کور مادر زاد است البته من هرگز آنقدر خود خواه نبودم که بگویم کور مادر زاد بودن او شانس بزرگی برای من بوده است، اما آیا این برای خود او بدبختی بزرگی محسوب نمی گردید؟ روز بعد دو باره آمد و وقتی وارد شد من در فکر ازدواج خود مان بودم و نقشه می کشیدم که این کار را چگونه انجام دهم، با خود می گفتم:

«آیا نباید یک روحانی به نمایندگی از مذهب به عنوان شاهد در مراسم عقد یکنزدن و یک مرد حاضر باشد؟ اما من اطمینان دارم که هیچ روحانی در عقد ما حاضر نخواهد شد، چون این روحانیون اغلب دارای هدفها و مقاصد دنیایی هستند و فقط نام این هدفها را مقاصد روحانی گذاشته اند و به دلیل اینکه من و لیلا مذهب مان باهم متفاوت بود امکان نداشت آنها با ما همکاری بکنند، از طرفی هم هر قدر این حقیقت را با صدای بلند تری اعلام کنند که در این دنیا تعداد زنان خیلی بیش از مردان است باز هم باید اعتراف کنم که هیچ زنی بجز لیلا حاضر باز دواج با من نخواهد شد، پس تنها همین نکته ممکن است که آن مردان روحانی را وادار به موافقت با ازدواج ما بنمایند»

مذهب من اسلام است ولی من براستی یک مسلمان به تمام معنی و واقعی هستم؟ آنروز بعد از آنکه لیلا روی چوکی نشست بدون هیچ مقدمه یی شروع به صحبت کردم و گفتم:

«لیلا، میل داری با من ازدواج کنی؟» بخوبی احساس کردم که او از شنیدن این سوال تکان سختی خورد و خود را عقب کشید و این مساله مسلمان بودن من بود که او را وادار به مکث و تفکر کرد و عاقبت با لحن تعجب آمیزی پرسید:

«چه ... چه گفتم؟»

جواب داد:

«لیلا عزیز من، اگر تو فقط همین رادار کنی که من یک انسانم کافیت، شکی ندارم که خداوند بزرگ ترا برای من فرستاده است و ...»

با چشماه پراز تنها به لبهای لرزان او نگاه می کردم، در آن لحظه احساس چنانیکاری را داشتم که در انتظار شنیدن رای محکمه است، بلی این او بود که باید برای زندگی با مرگ من تصمیم می گرفت، آیا سکوت ممتد او معنا مفهوم بزرگی نداشت؟

باز هم دنباله حرفم را گرفتم و گفتم: «لیلا حرف بزن، من می خواهم از تو حمایت کنم، توهم قول بده که مرا خوشبخت خواهی کرد»

عاقبت او هم به حرف آمد و گفت: «من موافقم و حرفی ندارم، بار ها شنیده ام که مردم هنگام عبور حرفهای احانت آمیزی در باره تو زده اند و با لحن تحقیر آمیزی گفته اند:

«این معشوقه همان بو زینه است!» چون به نظر آنها تو خیلی زشتی و با یک بو زینه فرقی نداری»

اما لیلا، تو چگونه فکر می کنی؟ دنباله صحبتش را گرفت و گفت:

«من این زیبایی را که آنها در باره آن حرف میزنند، مطلقاً نمی شناسم و هرگز بو زینه را هم ندیده ام و نمی دانم چه شکل است! به این ترتیب با آنچه آنها می گویند ذره یی اهمیت نمی هم، حتی اگر بگویند تو زیبا ترین و خوش اندام ترین مرد دنیا هستی باز هم برایم فرقی نمی کند، چون من این دنیا را همیشه با قلب دیده ام، من زشتی و زیبایی را با قلبم می بینم تو یک مرد مسلمانی و من یک دختر هندو، اگر تو به این تفاوتی که میان ما است اهمیت نمی دهی منم اهمیت نخواهم داد، باور کن منم هرگز فکر نمی کردم که مردی در دنیا پیدا شود که چنین صمیمانه و با صلق و صفا دوستم بدارد و بمن عشق بورزد، اما ... با اضطراب و پریشانی کلامش را قطع کردم و گفتم:

«لیلا، خواهش می کنم این «اما» را از آخر گفته هایت برداری، نمی خواهم این «اما» را بشنوم، برای چه این «اما» را بزبان آوردی؟»

و او جواب داد:

«برای آنکه این «اما» وجود دارد و خیلی هم «اما» ی بزرگی است و مربوط به حرفه گدایی و زندگی خصوصی خود من است و ناچارم آنرا بتو بگویم، حقیقت اینست که من زن دست نخورده و نا آلوده یی نیستم، با آنکه من کور بودم همیشه آرزو داشتم که عاشق مردی شوم و او را با تمام وجودم دوست بدارم، اما این کاسه گدایی من که همیشه حتی پس از یکروز کاملاً

کدایی کردن خالی بود به نسک خالی من و مادرم می خندید ، باین سبب مجبور بودم خودم را تسلیم آن مردانی بکنم که گرسنه شہوت بودند و در سیاهی شب های تاریک و وحشتناک بمن نزدیکی می شدند تا پولی کف دستم بگذارند، پس تو نباید ازاین وضعی که بمن تحمیل شده است رنجیده خاطر و آزرده شوی، تو خوب میدانی که هیچ مردی در دنیا معض رضای خدا و فقط بغاظر انسانیت چیزی در گاسه گدایی یک دختر جوان نمی اندازد، اولین باری هم که تو نسبت بمن ابراز علاقه کردی باخود فکر کردم که به همین دلیل است اما امروز به هیچ مردی جز تو بنام یک انسان احترام نمی گذارم و هیچ کس را به غیر از تو دوست ندارم و از تو تقاضای عفو و بخشش دارم.

از شنیدن این حرفها گنج و بی حس شده بودم، چند دقیقه سکوت میان ما بر قرار شد، آنوقت من گفتم :
- لایلا ، آنچه گفتی داستان مکرری ازخود خواهی پست و کثیف انسانهاست و تازگی ندارد مطمئن باش که من هرگز در باره آن فکر نخواهم کرد .
ولی اوهم چنان ساکت ماند و دیگر حرفی نزد.

بعد از چند روز ازدواج ما عملی شد و این پیش آمد در میان تمام مردم دهکده شورو هیجان شدیدی بوجود آورد، در مراسم این ازدواج هیچ روحانی به عنوان شاهد حاضر نشد و ما به اظهار نظر های دیگران هیچ اهمیتی ندادیم ، او و من ، یعنی لایلا و عبدالله دوبلو روبروی هم ایستادیم و دقایق متبادی در سکوت مطلق فرو رفتیم ، او با قلبش مرا تماشا می کرد و من با چشمهایم باو خیره شده بودم در لحظات شیرین همان سکوت ممتد بود که ما پیمان زنا شوایی خود را بستیم و شریک زندگانی یکدیگر شدیم.

اما پس از آن صدای خنده و استهزاء مردمی که مارا احاطه کرده بودند بلند تر شد و به اوج خود رسید ، هنگامیکه لایلا و مادرش برای زندگی همیشگی نزد من آمدند غریبانه و استهزاء مردم خیابان را به لرزه در آورده بود، مدعیان نگرهانی اخلاق و قوانین اجتماعی بشدت خشمگین شدند و با استفهام و غضب به ما میگریستند ، مردم نمی توانستند بفهمند که در اعماق این ماجرا ی عاشقانه و ازدواج دو قلب خونین در حال سوختن و شعله کشیدن است اما من با تمام وجودم می گویشم که لایلا را آرام کن و وسایل خوشحالی او را فراهم سازم و بی در پی با و می گفتم :

- لایلا - لایلا - اهمیت نده ، بگذار مردم بما بخندند، من آنها را دیوتگان شقی و بی عاطفه و بیرحمی بیش نمی دانم .
زندگی مادر کنار یکدیگر آغاز شد، نمی خواهم بگویم که ما زن و شوهر خوشوقتی

بودیم ، نه بلکه این الزام چون آمیز انسانیت ما بود و زندگی هم برای ما جز این معنایی نداشت ، اخلاق اجتماعی و رسوم مذهبی حصار وحشتناکی از کینه جوئی و انتقام بدور ما کشیده بود .

هیچ کس کوچکترین یاری و همکاری با ما نکرد ولی با این همه ما می خواستیم که زندگی کنیم و خوشبخت باشیم و باین سبب خوشحال از روبروشدن باتمام مشکلات و دشواریهای خود بودیم .

مدتی بعد ماجرای اصلی اتفاق افتاد ، یکرز لایلا بمن خبر داد که بزودی مادر خواهد شد، ناقص الخلقه بودن من و نابینا بودن لایلا هیچ یک نتوانسته بود مانع این خوش بختی طبیعی ما شود، از آن پس ما استهزاء و ریشخند و یا وهجویی های همه مردم را تحقیر می کردیم زیرا آن خوش بختی که انتظارش را نداشتیم نصیب مان شده بود، خدا را هزار بار شکر ! به عظمت و بزرگی او اعتراف کردم، راستی هزار بار شکر که او لایلا را نابینا خلق کرد !

ولی لایلا دو ماه قبل از دنیا به آمدن بچه بیمار شد و به بستر افتاد بیدارنگ برایش دکتور آوردیم، او را با منتهای دقت معاینه کرد، التماس کردم بپر قیمتی است او را نجات دهد و دکتور گفت :

- چیزی مهمی نیست ، خیلی زود معالجه اش می کنم .

و پس از چند لحظه مکث پرسید :
- آیا لایلا کور مادر ژاد است ؟
- بلی دکتور ، کور مادر زاد است .
چشمهای لایلا را دو مرتبه معاینه کرد و همان قیافه عبوس و متفکر گفت :
- میتوانم با یک عمل جراحی چشمهایش را بینا کنم ، اما حالا این عمل غیر ممکن است بعد از وضع حمل و سلامتی کامل برای معالجه چشمهایش او را نزد من بیاورید .

کلمات داکتر قلب مرا تکان داد، جوانی و زندگانی را زیر و رو کرد، اومی گفت میتوانم چشمهای لایلا را بینا کنم ! از خود میپر سینم : وقتی او بینا شود آیا از دیدن من متفسر نخواهد شد ؟ آیا باز هم مرا که امروز به عنوان تنها انسانی که قلب و عاطفه دارد میپرستد دوست خواهد داشت ؟ از آن لحظه بی که چشمها نشینان شود آیا باز هم مثل امروز من عشق خواهد ورزید و احترام خواهد گذاشت ؟ خدا یا ! به داکتر چه بگویم ؟ ناگهان دهانم را باز کردم که فریاد بزنم :

- نه داکتر ! چشمهای لایلا من به بینایی احتیاجی ندارد ! اما تنها حرفی که زدم این بود که گفتم :

- لایلا ، داکتر می گوید چشمهای تو معالجه خواهد شد !

بی اراده این جمله را تکرار می کردم، چطور میتوانستم برایش شرح بدهم که بینا شدن

چشمان او ممکن است ریشه زندگی مرا برای همیشه قطع کند ، چطور ممکن است که انسانی بخواید کور بماند و روشنائی و بینایی چشمانش باز نگردد؟

آیا این بزرگترین خوش بختی برای یک نفر نیست که بتواند از تاریکی مطلق نابینایی رهایی یابد ؟

لایلا که بخوبی احساسات و قلب مرا درک می کرد مطلقاً متوجه وحشت من از این خبر نبود و بی دردی می گفت :

- ما می توانم بینایی ام ر بدست آورم چقدر خوش بخت خواهم بود ! آیا خوشحال نیستی ؟ فکر کن چه سعادت است که من بتوانم صورت عزیز و محبوب ترا ببینم ، اطمینان دارم که در این صورت عشق تو بمن بیشتر و سوزاتر خواهد شد .

با وجود بیماری و ضعف شدید ناگهان صورتش رادرخشندگی و طراوت بیما ندنی فرا گرفت و رضایت کامل قلب و روحش در حالت چهره زیبایش منعکس شد، آیا همه اینها به خاطر آن نبود که زندگی تازه یی در بوابش هویدا شده بود ؟

دکتور نسخه یی نوشت و ضمناً برایم شرح داد که دواها را چگونه باو بدهم و بعد گفت :
- بعد از وضع حمل و بهبود کامل لایلا نزد من بیا تا در باره عمل جراحی چشمانش اطلاعات بیشتری بتو بدهم .

لایلا آرام و ساکت بود اما تو فان سهمنگی در درون من بر پا شده بود، مغزم از هجوم افکار وحشتناک آتشی گرفته بود و می سوخت با تنهایی اتاق رفته و روی چوکی خودم نشستم باخود فکر می کردم : « تنها در این کلبه کوچک بود که من آرامش خاطر و خوش بختی داشتم، حتی این آرامش و خوش بختی را هم میخوانند از من بگیرند !

همین دنیای کوچک مرا هم میخواهند ویران کنند، آه ، نه ، داکتر ! هرگز ، هرگز اجازه نخواهم داد، توقع ندای ، چشمهای لایلا مرا بینا کنی ، تو با دشمنان بیرحم من همدست شده یی تا مرا بکشی ، اما اول من تراخواهم کشت، برای چه زندگی ما را به آتش کشیدی؟ اما نه، تو مقصر نیستی ، تو وظیفه داری که با بیماری ها بجنگی ، کوری هم یکی از بدترین بیماریهاست و تو نمی توانی نسبت به آن بی تفاوت باشی ، تو فقط در راه خدمت به انسانیت می خواهی بزن من بینایی بدهی و خبر از قلب من، از زندگی من و کوچکی دنیای خوش بختی من نداری ، ممکن است چشمهای او بینا شود، ممکن است خداوند این نعمت بزرگ را که هر انسانی باید داشته باشد به او اعطاء کند، اما تو نمی دانی که از آن پس من باید خاکی شوم، باید نابود شوم ؟ قبل از آنکه بتواند بفهمد که آدم یوزینه نها چیست باید بمیرم ! و بعد از آن برای همیشه به عنوان یک عاشق صادق و

بزرگ فقط در خاطره او زنده باشم، راستی آیا ماجرای عشق سوزان او و زیبایی هایی که با قلب و اندیشه اش در وجود من می بیند برای همیشه بی پایان رسیده است ؟

احساس کردم که قلب خونینم به تلخی می گرد !

عاقبت لایلا پسری دنیا آورد، جامعه از تولد یک طفل نا مشروع بششم و هیجان آمده بود، ولی این کودکی که از یک پدر زشت و ناقص الخلقه و یک مادر نابینا دنیا آمده بود چه تصویری داشت ؟ او بیگانه تر از یک فرشته بود، چشمهای خود را از من و نگاه این چشمها را از لایلا به ارث برده بود.

در اولین روزی که لایلا سلامتی خود را به دست آورد همان موضوعی را که خود خواهی شدید باعث شده بود آنرا بدست فرا موشی بسپارم به من یاد آوری کرد و گفت :

- حالا بیایی برویم داکتر را ببینم ؟
اما او نمیدانست که این سوال او چه توفانی در قلب من ایجاد کرد و مرا به بحالی انداخت لحظه یی مکث کردم و آنوقت برای اولین بار به دروغ متوسل شدم و با دو رویی وریدم -
گفتم ؟

- بلی ، راستی من فراموش کرده بودم ! همین امروز میروم و او را پیدا می کنم ولی خودم هم میدانستم که دروغ می گویم، حالت غریقی را داشتم که در وسط اقیانوس بمیان امواج سهمگین افتاده باشد ، همان لحظه از خانه بیرون رفتم و پس از چند ساعت مراجعت کردم و گفتم :

- داکتر بیچاره مرده است !

این تنها حرفی بود که توانستم بگویم، حتی میترسیدم همین را هم نتوانم بگویم چون قدرت نداشتم آن تائر واندوهی را که لازم بود در مقام شوهری لایلا از مرگ داکتری که قول داده بود نابینایی او را معالجه کند داشته باشم نشان بدهم ، مجبور بودم رازی را که زائیده خود خواهی و بیرحمی خودم بود در قلب خونین و درد منم پنهان نگه دارم ، سنگینی بار این مسوولیت بعدی بود که نمی توانستم آنرا تحمل کنم و عاقبت هم همین تلاش و تقلا یی که برای دوام سعادت خودم کردم باعث شد که خوشبختی و آرامش زندگانیم برای همیشه متلاشی و نابود شود .

آنروز های وحشتناک و مملو از پریشانی و اضطراب ادامه داشت .

یکروز وقتی به منزل برگشتم با منظره دلخراشی روبرو شدم، آنروز مادر لایلا فراموش کرده بود لگن مسی بزرگی را که وسط اتاق بود بردارد و به آشپز خانه ببرد ، در همین موقع لایلا که صدای گریه ناگهانی بچه را شنیده بود بی آنکه عصای خود را بر دارد دیوانه وار بقیه در صفحه ۴۶

زنان و فردای

جوامع بشری

زنان از آوان زندگی اجتماعی در ساخته‌ن جامعه بشری رول و اهمیتی داشته که زمانه های طی شده مملو از کار نامه ها و فداکاری های ایشان بوده و آنچه از همه مهمتر جلوه دارد، رنج و عذاب عظیمی است که زنان برابر طول تاریخ در آن سوخته اند و دردها جانگاهی را متحمل شده اند.

اگر صرفا جامعه اولیه اجتماعی را از دوران های بعدی اجتماعی بیرون نمانیم در سلسله زمان طولانی حیات انسانی که تضاد های آشتی ناپذیر صنف های مختلفه در آن ها حاکم بوده زنان سخت رنج کشیده اند و در عالم حرمان و تنگ دستی مورد احقاف و ستیزه جویی ها قرار گرفته ولی وظایف و رسالت های خویش را با آن هم تاحدا امکان انجام داده اند.

مبارزه زنان در دو جبهه هم در منزل و هم در اجتماع، جریان داشته و از هر دو

نتایج را بدست آورده اند که مطالعه این کار و تلاش پیگیر افتخار آور و عبرت آموز است.

زنان پیوسته در چهار دیواری خانه به تربیه فرزندان پرداختند و چنان مردان بزرگ و رواد مردان به اجتماع تحویل نمودند که نام های شان در تاریخ درخشش خاصی دارد. این مردان که اساس زندگی را در جامعه بدست داشتند، کار های را در پیش گرفتند و اقداماتی را می نمودند که هسته آهسته زنان از چهار دیواری منزل کمی با فرائر گذاشتند که پی آمد تمام روشن بینی مردان واقع بین پیوند به مبارزه زنان در حیات زنان و اجتماع تئور و روشنی را به میان آورد و تأثیرات اجتماعی را باعث شد. با وسوسایل تو لید در جامعه و پیشرفت در ساحت مختلفه حیات، منطق اهمیت زنان نیز دوباره در اجتماع راه یافت و بالاخره به نیروی مادی اجتماعی مبدل گردید و بر محیط پیرامون رنگ دیگری می زد.

بدین معنی که در صف زنان، مردان نیز راه یافتند و روز بروز عقیده هیچ شمر دن زن زایل شده و بر عکس با اهمیتش دوچندان در اجتماع را هشی را باز کرد بر محیط اجتماعی رو حیه دیگری هویدا گردید.

علما، دانشمندان و صاحبان مطالعه در یافتند که زن نیمه ای از پیگیر اجتماع بوده و بازوی توانای جامعه بشری و بالاخره زنان یکطرف سکه واقعیت اجتماع است که طرف دیگرش را مردان می سازند. و بناء اگر یکطرف سکه جلایش خاص و درخشنده می

داشته باشد و طرف دیگرش کم رنگ جلوه کند خود بر لنگش اجتماع حکم می کند و روی همین اساس در جوامعی که به زنان اهمیت داده نشده بر علاوه بر ایلم های اجتماعی بر ایلم نقش اجتماعی نیز موجود می باشد. این درک و آگاهی به مرور زمان کار خود را نموده و در سکتور های مختلفه حیات رخنه یافته، روشن بینی و ترقی پسنندی را باعث شدند.

البته این مسیر سال های متناهی را در بر گرفته و از گذشته های دور تا کنون نیز به اشکال مختلفی ادامه دارد.

همچنان بعضی ها معتقد اند که لغزش های بزرگ اجتماعی در زمانه های طی شده و پهلوی علت العلل دیگر، دور بودن و ناچیز شمردن زنان نیز از جمله علت ها است و جنگ های خانمان سوز، تجاوزات و خونریزی های قرون گذشته دور از احساسات زنان و دور روی عواطف ایشان ساحت عمل پیدا نموده و تمام دلخراشی های تاریخ فقط و فقط از مناسباتی سرچشمه گرفته که زنان در آن جانناچیز شمرده می شدند.

بهر حال، آنچه زنان در یافتند عبارت از پیروزی است که امروز در سراسر جهان

آوازشان هر روز هر چه بیشتر رسا تر شده و بانگ پیروزی شان درس نوشت بشریت است.

نقش مثبتی را بازی می کند. در هیچ گوشه ای از جهان نیست که امروز صدای نیرو مند زنان بالا نشده باشد مبارزه زن در گذشته خود بیان گر نیروی انسانی و غیر قابل انکار زنان است که در آینده بر اهمیتش بیشتر از پیش افزوده می گردد و بالاخره در سراسر جهان بحیث عضو مساوی الحقوق در زندگی سهم خویش را ادا می کند.

امروز به اشکال مختلفه و به شیوه های گوناگون در همه قاره ها صدای زنان بالا شده و پیروزی های را نیز بدست آوردند که نمره کار و تلاش زنان ادوار گذشته و مناسبات جدید اجتماعیست که در نقش جوامع پیشرفته صنعتی در قرن هژده میلادی بوجود آمده است.

البته از قرن هژده به این طرف این مبارزات منظم شده و در ممالک مترقی به پیروزی های هم رسیده که باید در همه جهان حقوق شان اعتراف شود.

با آنچه گفته آمدیم، مطلب مهمتری مطرح می شود و آن اینکه فردای جوامع بشری نقش زنان در آنست.

و جواب این سوال که آینده زنان و جامعه بشری چگونه خواهد بود؟ بحث روی این اندیشه فقط زمان منطقی و درست است که اولا گذشته زنان از خاطر دور نشود و در هر عمل اجتماعی در نظر باشد. و همچنان ارتباط این گذشته، مسیر آن و فردای آن باید روشن گردد.

بناء باید در همه جوامع بشری این حکم عام گردد که زنان بحیث عضو مساوی الحقوق اجتماعی در طول تاریخ از مناسبات غیر عادلانه اجتماع رنج برده و ماتم های زیادی را با صبر و حوصله گذرانده ولی از جا نرفته اند.

دیگر اینکه مبارزه زنان باید پیوند بسا پروگرام های اجتماعی و به ارتباط مردان و بدون تعصب (مرد علیه زن و یازن علیه مرد) به پیش برده نشود، زیرا در مناسبات کنونی و خواسته های عصر باید لنگش اجتماعی از میان برداشته شود و اهمیت مساوی اجتماعی زنان نه تنها در روی کاغذ بلکه عملا اعتراف گردد.

وقتی در یک مقطع خاص زمانی چنین مفکوره عام گردید و زنان و مردان عملا به چشم مساوات به هم نگاه کردند آن وقت پلان های دیگری مطرح می شود که فقط مردمان همان عصر می توانند در باره آن به صورت درست فکر نمایند.

اما آنچه از واقعیت های عصر بر می آید اینست که وقتی چنین شرایطی بر زندگی حاکم گردد و مناسباتی هم که ایجاد می گردد حتماً فراغ از تناقضات آشتی ناپذیر اجتماعی

خواهد بود در آن زمان اکثر مفاخره های خرافی و مسایل اضافی از هر نگاه به موزیم تاریخ سپرده خواهد شد و زنان در نقش خویش موفق و کامیاب در ساختمان جامعه باشو و شوق بیشتری حصة خواهند گرفت .

درین مسیر زنان و مردان مترقی پیشقدم شده فردا های رنگین و انسانی به بار می آورند و مایه های آگاهی که زنان و مردان امروز بسوی فردا های فارغ از مناسبات متناقض به پیش میروند . و آینده را بهتر از امروز می سازند .

در نتیجه گیری ، آنچه مهم جلوه می کند ، اینست که به ارتباط صحبت پراننده فوق باید مطالعه منسجم صورت گیرد تا در پرتو واقعیت های اجتماعی و درک درست زندگانی خانواده ها برای فردای حیات اجتماعی خویش را عیار سازند و فرزندان شان را خوشبین به آینده تربیت نمایند .

گذشته از همه مطالب وقتی جامعه توانست هر دو بازوی خویش را بکار اندازد ، در اولین لحظه امید واری های آبادانی ، آرامی و سعادت مردم مژده همگانی خود خواهد بود . آنچه تاکنون بشریت بدست دارد و میراث

گرانمای را از گذشتگان به ارث برده اند ، به اصطلاح می شود گفت که با یکدست به آن رسیده اند ، زیرا دست و بازوی دیگر اجتماع یعنی زنان در اسارت قرون محکوم شده بودند .

درینجا پهلوی دست توانای زنان ، مغز و اراده و عواطف و احساسات ، گذشت و فدا کاری فروتن بودن و خدمتگذاری و دهاو صف انسانی شان نیز در اجتماعی فردا از خود نقش خواهد داشت و حتما تا تیرش در کمیت و کیفیت پدیده های که ایجاد می گردد به وضاحت ، دیده خواهد شد . و به حق کدر فردای زندگی با زنان جامعه یکجا پیروزی های نصیب بشریت خواهد شد که امروز در طی ادوار گذشته به آن نرسیده ایم . و شگوفانی فردا حتمی دل پذیر و انسانی خواهد بود از آن جایکه زنان همیشه طرفدار جدی صلح بوده اند و در صف اول طرفداران صلح قرار داشته اند ، در فردای جوامع نیز این آرزوی انسانی در روح و روان همه تاثیر همه جانبه داشته و در پرتو صلح جاویدان همه جهان به ترقی و سعادت دست می یابند و از فقر و بدبختی و ده ها و صد عا ناملایم زندگانی نشانی هم نخواهد بود .

ماری کوری «۱۸۶۷ - ۱۹۳۴»

چند روز بعد از اینکه پرو فیسر بیگوریل به همکاری مسلک خود پیری کوری از کشف خویش صحبت کرده بود که فلز اورانیوم دارای خاصیت صدور دایمی تشعشعات مخصوص می باشد ، شنیدن این داستان برای میرمن کوری این هدف را تعیین کرد تا اسرار این تشعشعات معمایی و رموز را کشف کند . به وسیله همین آتش افروخته شده ذوقش و با این عطش که در طول مدت تحصیل کیمیا و فزیک بر خود احساس کرده بود در طریق حل این معضله گام برداشت . این زوج متجنس «پیری و ماری کوری» با وجود همه مشکلات و عدم مساعدت شرایط کار مدت

۴۵ ماه بصورت مشترک به تحقیق و تجسس پرداختند . لازم بود «بشپلند» ماده معدنی که منبع ایجاد تشعشعی مشابه با تشعشع اورانیوم بصورت موجود چندین تن زیر مطالعه گرفته شود و لازم بود طرف ثقیل و بزرگی بدنزال آن کشیده شود تا مایعات جوشان در بیپ های بزرگ بجزریان در آید . کار فعالیت بر حرارت علمی را این میرمن لطف باروش فنی مخصوص مرتب ساخت .

پنجاه و سه ماه سراسر آمینواری ، سراسر رنج زحمت ، سراسر محرومیت و آنکهی در پایان آنها ، پیروزی و نیل به هدف بود در سال ۱۸۹۸ این زوج دانشمندان کشف متوالی دو عنصر مشعشع جدید پولونیوم و رادیو رابه مردم شناساند ، اولی پولونیوم هدیه وطن مالوف مادام کوری - پولند بود و دوم رادیوم «مشعشع» بود که یکصد هزار بار فعال تر و مشعشع تر از اورانیوم می باشد ، رادیوم عنصری است که تعداد بیشماری مردم صحت و حیات خود را باید مدیون آن بدانند .

این عنصر برای علم امکان آنرا میسر گردانید تا در ساختمان ماده عمیقتر تحقیق نماید و بینش جدیدی در آن ساحه بدست بشر بدهد اما حیات بقیه تجسست رادراین رشته به ماری کوری هدیه گرد ، زیرا در سال ۱۹۰۶ شوهرش در یک حادثه از جهان رفت ، شوهری که سه سال قبل از مرگش

به اتفاق او «وبگوریل» جایزه نوبل دریافت کرده بود تا آنگاه ماری کوری یگانه انسان دانشمند بود که برای دومین بار به افتخار بزرگ علمی جهان نایل آمد .

او بدون استراحت و تن آسایی بیشتر کار کرد و در اكمال و انجام فعالیت های پرداخت که بعد از او وگذار شده بودند . تا اینکه بواسطه اثر تشعشعی که بکشف آن موفق شده و با آن در دندانها شفا بخشیده بود او را در کام مرگ فرو برد او بدین منوال قربانی اکتشاف پرفیض و برکت خود

اکنون مسوولیت زنان سنگین و سنگینتر میشود

زنان از باستان زمان تا کنون مثل مرد عنصر اساسی دینامیزم تاریخ است ، زن و مرد به خاطر موجودیت و ادامه نسل و دوام زندگی و تامین وسایل معیشت لازم و ملزوم یکدیگر اند . همچنان تاریخ جوامع بشری گواه است که در تشکیل خانواده نقش سازندگی زن و مرد مساوی است همانطوریکه اداره و تنظیم امور خانه و مسکن به زن تعلق داشت مرد نیز به توبه خویش در رفع حوایج اولیه همت می گماشت ، سعی و تلاش هرچه بیشتر بر آن بود تا تالانه و کاشانه اش آرامگاه خوبی برای اعضای فامیل و ساکنان منزل باشد .

اکنون نیز بایک نگاه ژرف و عمیق دیده میشود هما نظر یک مرد مامور و مسوول آسایش و آرامی اعضای فامیل است ، وجایب و مسوولیتهای مهمی را بدوش دارد زنان نیز رسالت بزرگی رابه عهده دارند ، اینها آنکه چه در خانه و بیرون از منزل ، در شهر و ده ، در موسسات عرفانی ، علمی ، فرهنگی و هنری و بالاخره در همه شئون و شقوق باشگوفان ساختن و تبارز دادن استعداد های شان ، باتبارز قدرت فعال و احساسات وطن پرستانه و تفکر علمی و ژرف اندیشی شان توانسته اند بازو به بازوی مردان موثر و مطلوب واقع شوند . کار های مفید و ثمری را انجام دهند و برای توصل به اهداف مشخص و پیر وژی های نهایی خود را با معیار های فکری ، علمی و تجربی مجهز گردانند و با استفاده از این اصول و میتود ها وظایفی که به عهده ایشان گذاشته میشود بدرستی به انجام برسانند و آنگاه است که به حیث یک مادر با احساس و به حیث یک زن مترقی

گردید .
۱- نام اصلی او ماری اسکلو دو دوسکارو و طش را برخی الهستان «پولند» نگاشته اند . درس ۲۳ سالگی برای اخذ درجه لیسانس علام از سور بون به پاریس وارد شد و بالاخره در جریان درس و تحقیق به حباله نکاح پیری کوری در آمد .

۲- هانری بیگوریل (۱۸۵۲ - ۱۹۰۸) فرزند ادموند بیگوریل استاد فزیک موزیم بود . رادیو اکتوینه را کشف کرد و تا زمان مرگ منشی دایمی اکادمی علوم بود .

وجبه خود را ادا کرده است .
مثلا وقتی زنی با استفاده از اصول مثبت به نظام اقتصاد فامیل بادر نظر داشت عایدو مصرف معقول موفق می گردد در حقیقت فضای سالمی را ایجاد کرده و نشاط همیشگی افراد جامعه کوچک خود یعنی فامیل را تامین نموده است .

تجربه و عمل در جوامع بین المللی به اثبات رسانیده که دیگر زن عنصر عاطف و ضعیف نبوده و تفاوت های فزیک مانع انجام وظایف اوشده نمی تواند . جای پس افتخار و مباحثات است که با آمدن نظام مردمی در وطن عزیز راه خدمت و استفاده از نیروی انرژئی زن و راه تعلیم و سایر مزایای انسانی برای همه ، چه زن چه مرد همپاشیده زمینه هرگونه فعالیت ثمر بخش مساعد گردیده . اینجاست که مسوولیت زنان سنگین و سنگینتر شده و انجام این مسوولیت ها و ایفای این کار های بزرگ موقوف و موقعیت درخشانی را در تاریخ ملی عصر ما ثبت می کند .

پس میتوانیم تذکار دهیم که ما زنان افغان درین فرصت حساس سهم فعال و ارزنده و با ارزشی را در روند ترقیات اجتماعی اقتصادی ، فرهنگی و سیاسی به عهده دارند که موفق بتر شدن همه مسوولیت ها تفکر سالم می خواهد و ژرف نگری عمیق اما مسرووم که پیوسته زنان ما با درایت و خیرتیکه داشته اند همیشه به این درایت ملتفت بوده اند که پیوسته در جهت پیروزی افتخارات و انکشافات ، هر چه بیشتر و سریعتر گام های وسیع برداشته و با قدم های متین تر ازین جاده عبور نمایند .

پاییز

را ست گفתי توای بهار امید
رنگ چشم به رنگ پاییز ست
من خزانم - خزان نو میدی -
داستان خزان غم انگیز ست

هر کس آمد درین خزان زده دل
رفت و این داستان نخوانده گذشت
هر که رنگ شکست من را دید
من و دل راز خویش را نده
گذشت

از خزان هر کسی گریزانست
که خزان فصل ناامیدی هاست
درخزان غیر حسرت و غم نیست
درخزان هر چه هست درد افزاست

تو بهاری ، بهار سر سبزی
من خزانم ، خزان زر دم من
تو بهاری ، بهار عشقی تو
من خزانم ، خزان دردم من

برو ای مرغ پر فشان امید
در خزان نگاه یا سلا نه مکن
از پس رنگ ها برو ، اما
رنگ چشم مرا بهانه مکن

سوی چشم منین که چشما نم
همچو رخسار مهرگان زرد ست
مثل پیمان خود دلم بشکن
کز جفا یت پر از می دردست

مگر ز من متنفری؟!

گل سرخی باو دادم ، گل زردی بمن داد!...

برای يك لحظه نا تمام ، قلبم از طش افتاد ...

با تعجب پرسیدم : مگر از من متنفری؟!

گفت: نه! باور کن، نه! ولی چون ترا واقعا دوست دارم ، نمی خواهم پس از
آنکه کام از من گرفتی ، برای پیدا کردن گل زرد ، زحمتی بخود هموار کنی ...

دود

کنار دریاچه ، در زیر درختان خانه کوچک

اگر دودی بر نمایی خاست ،

چه اندو هبار بود :

دریاچه درختان و آن خانه

«بوتولت برشت»

شعر - دستگیر

پنجه خبره

له مانمه غواپی شعرونه خوازه
خکه چی زه لیکم ترخه او ترخه
چی دھیواد دپیغلویت خر خیری
دمانی پیغلی بهوستایم به خه
هریو نظرکی بی مری هیللی نغبتی
لوست دی او لوست ددغو پیغلو کاته
زه چی داخواو بنایست ته وگورم
راکی اورونه دگناه شی سازه
چی چاپیریال دژوند کوچنی وی کوچنی
خنکه به زده وگری په کی الوته
بسدی نور بس زوی - سبری سندری
زه لیکم تاو ده او تاوده
زه درنخونو شاعر رنخ به ستایم
زهایی خهچی دچا خویش دی گه نه
تاویدلی داپنجه خبره
وایی ، خبری دلته دی ابوته *

دغویی ۱۲ - ۱۳۵۶ - کال

بهار معرفت

بهار معرفت افسر دنی نیست

گل و برگ ادب پژمرده دنی نیست

بشر گیر دز روح جاودان روح

که روح جاودانش مردنی نیست

چه په ویده امر کی د شغل و حوری !

پر دې ده چه په لیڅه دی سره کیږ دسه

سه تړه زما په مخ وړ سه تړه ؟

شپه پیره سپرده او زه ریدسه

صبح روشن

ای مود کن !

بروز مرگ من

یکی مود دیگر مودی گنجینه ها

پر اوج و باشکوه

به رسم یادگار - به پاس افتخار

به یادو بود روزگار

بجا گذار

و جسم خاکی مرا

تنها بر دل خاکت مسپار

* * *

و نوای رهگذر

ای مهاجر قبرستان های شهر

بر لوح مود من

تمثال

یک مرد قهرمان

یک تبرد حق

یکی صبح روشن

و هزار نقش جوان

منقش ساز

بعد آن، لحظی درنگ کن

اینجا برگزین ، یک قطره اشک

آنجا برگزین آرزو، یک شمع مهر

بروز و روشن کن

آنها برای سکوت !

ایشرا برای غوغا !

ناصر «آرین»

موجمل

اندوین گلشن نشد کز یک تبسم گل شوم

شاید از غیرت به خود دو بیجم و سنبل شوم

عشق گلبازم مگر شو ری به دل پیدا کند

تا طراز نغمه بر خود بنده و بدیل شوم

همچو مینا نیست آسان لب به حرف آوردنم

خون بر یزم از جگر تا در خور قلقل شوم

دیر گاهی شد زمستی بر کنار افتاده ام

به که چندی باز دامگیر و جمل شوم

سرو قامت ساقیا ! امشب به محفل جلوه کن

تا چو قمری من هم از شوق تود رغفل شوم

باسیه روزی (صفا) عمر یست بیمان بسته ام

تا به هر رنگی بود هر رنگ آن کا کل شوم

وصیت

مرا روز یکه جان از تن بدرشد

ز برکت گل کفن دوؤ ید بر من

به اشک عاشقانم تن بشوید

به پای گلبنم سازید مدفن

که تا بر قبر من بلبل بخواند

به بالای سرم سروی نشا نید

که قمری بر فراز ش لانه سازد

به پای قبر من مطرب گمازید

که ساز غم به خر سندی نوازد

شود کزدل غم دیرین براند

به جز دیوا نکان کس رانید

که بر طرف مزار من بیاید

اگر گیرم که آید هو شمیا ری

بگوید ش که دیر آنجا نپاید

که رمز عشق را عاقل نداند

لحظه ها و تو

تو که میایی

تو که میایی و عطر بدنت

در فضا می پیچد

لحظه ها را

- همه -

معناد تنم می سازی

* * *

شب محاط چشمه !

لحظه ها می میرند

بی تو ، آری ، بی تو

لحظه های میزند

شب محاط چشمه !

رفت حسینی

۱۳۰۰

والدین در نظافت اطفال

مقابل مکروبها از دست میدهد و میکرو بها با سانی میتواند پوست را مورد حمله خود قرار دهند حتی کار شناسان طبی در مورد غسل کردن روزانه کودکان هم تردید دارند و آنرا هفته دو تا سه بار کافی میدانند پدران و مادرانیکه به صحت اطفال خود توجه دارند کافی است که روزانه دست و صورت و پا ها و اعضای جنسی کودکان خود را با آب و صابون بشویند.

در مورد اطفال شیر خوار گر چه شستن مقابل مکروبها از دست میدهد و میکرو بها با سانی میتواند پوست را مورد حمله خود قرار دهند حتی کار شناسان طبی در مورد غسل کردن روزانه کودکان هم تردید دارند و آنرا هفته دو تا سه بار کافی میدانند پدران و مادرانیکه به صحت اطفال خود توجه دارند کافی است که روزانه دست و صورت و پا ها و اعضای جنسی کودکان خود را با آب و صابون بشویند.

واستحمام روزانه آنها واجب است و لسی نکات زیر را هر این مورد باید در نظر داشت :

حمام اطفال شیر خوار نباید از پنج دقیقه بیشتر طول بکشد .

از شستن زیاده ستزدن بدن طفل باید خود داری کرد .

به آب حمام اطفال باید با تجویز دکتور یک ماده تبیه چرب طبی را اضافه کرد تا از خشک کردن پوست بدن طفل جلوگیری نماید.

واطفال را نباید بخاطر آنکه کیف نشود در یک ژوندون

اطفال آنها حتما در بزرگی هم همین طور عادت میکنند بلکه بر عکس طبق آنچه که روانشناسان تحقیق کرده اند این فشار و اجبار پدران و مادران برای نظافت کودکان تولید عکس العملی می کند که وقتی کمی بزرگ شدند از نظافت و پاکی فرار کنند در حقیقت آنها بعنوان لجبازی و مقاومت در برابر فشاری که دیده اند بسوی بی نظافتی کشیده میشوند. لهذا نباید اطفال را تحت فشار قرار داد زیرا این فشار تسوید

عکس العمل های ناگواری در آنها میکند و بسیاری از مردان و زنان بی توجه به حفظ الصحه کنونی آنها بی هستند که در کودکی از طرف پدر و مادر خود بعد افراط وادار به رعایت نظافت میشدند و حالا بعنوان یک عکس- العمل روحی درست نقطه مقابل دستورات پدر و مادر خود را اختیار کرده اند و به همین جهت اخیرا مطالعات جدیدی در معاف-سل دانشمندان علوم تربیتی جهان در این مورد شروع شده است و دانشمندان علوم تربیتی باین نتیجه رسیده اند که: در تعلیم و تربیت جدید بچه چوچه نباید مانده سال قبل در

نظافت اطفال راه افراط را بپیمود .

و این روش در بسیاری از کشور های متری هم اکنون بکار برده میشود البته اشتباه نشود منظور از این گفته بچه چوچه این نیست که اطفال کثیف باشد بلکه مقصود آنست که در نظافت آنها راه افراط طی نشود حالا ببینیم با نظرات و تئوریهای جدید تعلیم و تربیت و نظیفه پدران و مادران در مورد نظافت اطفال چیست و آنها چه کار های باید بکنند .

حمام و شستشوی بدن :

دوکتوران در مورد اینکه اطفال باید هر روز حمام داده شوند و سرو تن خود را بشویند تا مل و تردید دارند علت هم آنست که در کودکان پوست بدن هنوز به مرحله رشد کافی خود نرسیده و مانند پوست بدن افراد بزرگسال نیست و به همین جهت بر اثر شستن زیاد پوست بدن کودکان با آب و صابون حساسیت پیدا کرده و مصونیت خود را در

یکی از ناراحتی های بزرگ پدران و مادران اینست که اطفال خود سنان را زود کثیف میکنند . هیچ پدر و مادری نیست که وقتی اطفال خود را کثیف ببینند تکران و عصبانی نشود . حقم با آنهاست زیرا واقعا کثافت در اطفال منبع میکروب و موجد بیماریهای مختلف میگردد و بدون تردید اطفال کثیف خیلی زیادتر از کودکان دیگر بیمار می شوند . در زمانهای سابق زیاد به کثیف بودن اطفال اهمیت نمیدادند و حتی یک ضرب المثل قدیمی وجود داشت که ((کثافت معده انسان را پاک میکند)) و لسی با پیشرفت دانش و آگاهی پدران و مادران و توصیه علم طب در سطح خانواده ها همه متوجه شده است که تمیز بودن چقدر در صحت و سلامتی کودک کان موثر است . فقط نکته ای را که در اینجا باید در نظر داشت این است که در تمیز نگاه داشتن اطفال مانند هر کار دیگر راه افراط را نباید طی کرد و از حدود عادی و معمول نباید خارج شد اطفال را نباید بخاطر آنکه کثیف نشوند در یک چهار دیواری شیشه ای و بلوری زندانی کرد و آنها را از محیط اطراف شان بازداشت .

بسیاری از خانواده ها اطفال را از بازی در خاک و گل منع میکنند و در حالیکه بعقیده روان شناسان این بازیها برای اطفال لازم و مفید است. کودکانی که گل درست میکنند و با این گل خانه میسازند به حقایق زندگی اطراف خود آشنا میشوند .

پدران و مادرانی که اطفال خود را وادار به رعایت نظافت کرده و این کار را به حد افراط میرسانند هرگز نباید امید وار باشند که

راهی افر اطمی رانیدمایند

نظافت ناخن ها :

خطر تشکیل میکروب ها می رود ناخن های پاهای اطفال را کافی است که هر دو هفته یکبار بگیرند
نظافت موها:

برای اصلاح و کوتاه کردن مو های سرفاعده خاصی وجود ندارد ولی این نکته را باید گفت که از نظر میکروب تفاوت بین موهای بلند و کوتاه نیست و اگر موها را بشویند صرف - نظر از کوتاه و بلند بودن از میکروب پاک میشوند. اما از طرف دیگر پدران و مادران باید موهای در از کودکان خود را طوری آرایش دهند که جلوی چشمها و دید آنها را نگیرند و ریختن موها روی پیشانی و جلوی چشم غالباً کودکان را در راه رفتن مواجه با خطر میسازد موها را باید لااقل یک بار در هفته شست، شستن زیاد تر موها ضرری ندارد.

نظافت دستها:

شستن دستهای اطفال هر بار قبل از غذا خوردن و بعد از رفتن به تشناب ضروری است و باید اطفال را وادار به این کار کرد و اهمیت این موضوع را به آنها گوشزد نمود پس از خاک بازی و زیرو دو کردن ریگ نیز شستن دستها واجب است زیرا امکان دارد که دستها و مخصوصاً زیر ناخن های کود کان آلوده به میکروب شده باشند ولی موضوعی را که باید در شستن دستهای اطفال مورد توجه قرار داد اینست که بکار بردن آب داغ و صابون زدن زیاد برای پوست دست اطفال مضر است و پدران و مادرانی که دستهای اطفال را در گذشته کیسه میکردند دچاری اشتباهی بزرگی میشدند زیرا به پوست دست آنها ندانسته آسیب میرسانند.

گوش ها:

نظافت و پاک کردن زیاد از حد ناحیه گوش ها اطفال تولید عوارض و ناراحتی هایی میکند کسانی که هر روز داخل گوش خود را با صابون پاک کرده و با میله ای واردان میکنند ترشحات گوش را تحریک مینمایند و علاوه این کار موجب میشود که چرکها در غره گوش جمع شوند و برای پاک کردن آن باید به دکتور مراجعه کنند بدین ترتیب توصیه

طبق مطالعات و تحقیقاتی که شده است از هر چهار اطفال مدرسه یکی از آنها عادت به چوبیدن ناخن های دست خود دارد و به همین جهت اطفال کوچک را باید یاد داد که هر هفته خود شان ناخن های دست خود را کوتاه و پاک کنند و برای این کار هر طفل احتیاج به یک ناخن گیر اختصاصی دارد البته زیر ناخن های اطفال را هر روز باید با صابون شستشو کرد و برای پاک کردن زیر ناخن ها از بکار بردن ابراز و آلات فلزی باید خود داری کرد زیرا از

چهار دیواری شیشه ای و بلورین زندانی کرد.

میشود که از پاک کردن داخل سوراخ گوش خود داری کرده و آنرا به حال خود واگذار نمایند و فقط هر سه روز یک بار به نظافت گوش اکتفا کنند.

چند دستور صحتی برای حمام:

محیط مرطوب غالباً برای پرورش میکروبها و باکتریها مساعد هستند و به همین جهت باید زیاد مراقب اطفال در تشناب بود و توصیه های زیر را مخصوصاً باید بکاربرد.

اگر اطفال تشنه شدند هیچوقت از شیردهن آب سرد تشناب به آنها آب ندهید قبل از آنکه اطفال را داخل آب بگذارید و آنها را با آب و صابون خوب بشوئید قبل و بعد از استعمال حتماً بدن اطفال را خوب شستشو دهید.

پس از آبکشی از حمام در نظر داشته باشید که اول قسمتهای بالای بدن اطفال را خشک کرده و لباس بپوشانید و آخر کار پاهای آنها را خوب خشک کنید.

اگر امکان داشته باشد که هر روز لباسهای زیر پوش اطفال را عوض کنید خیلی خوب و آیدال است. البته اینکار در خانواده هایی که اولاد زیاد دارند دشوار است بهر حال هر هفته لااقل دوبار لباسهای زیر پوش اطفال را عوض کنید.

نظافت قدیفه حمام نیز از اهمیت خاص برخوردار است قدیفه های کثیف منبع هزار ها میکروب میباشد قدیفه تولید بیماریهای مختلف را میکند برای هر طفل لااقل باید دو قدیفه یکی مخصوص قسمت های بالای بدن و دیگری مخصوص قسمتهای پائین بدن وجود داشته باشد و قدیفه ها را هم باید لااقل هفته ای یکبار شست. قدیفه کثیف دوباره میکروب ها را به بدن شسته شده و پاک منتقل و شستن اطفال را بی حاصل می سازد.

نوشته: عبدالغفار بیلاقی

خوشبختی در چیست؟

خوشبختی نزد هر شخص تعریفی دارد. ولی بطور عموم همه انسانها بسوی يك هدف پویانند و چنین هیاند یشتند که نایل شدن به آن هدف یگانه راه نجات انسان از مذلت و خواری است. انسان از همانزمانیکه بدنیا چشم میگشاید بعثت يك موجود زنده تلاش میوزد تا ضرورتهای طبیعی و حیاتی اش بر طبق خواسته هاونیازش میسر گردد و مواضع یارده از سرراهش برداشته شود. این خواسته ها و نیاز او را وادار میسازد تا از نیروهای انسانی اش کار بگیرد و تلاشهای ممکنه را به راه اندازد.

قوه دماغی و جسمی دونیروی است که در فراهم اوری خواسته ها و نیاز انسان بدان انکاء دارد و این دو نیرو بصورت متوازی سیر تکامل را میپیماید تاآنکه تکامل دماغی و جسمی او بعدرشد نهائی برسد درخالد همین مسیر است که یکسلسله فراز و نشیب سختی و نرمی و کامیابیها و ناکامیها را میبیند و تاوامبا تکامل جسمی قوه دماغی وی نیز به مرحله بلوغ و بختگی میرسد و تلاشها یسرا بیشتراز پیشتر بعثت نیل بهد فقس انهم که خوشبختی است متوجه میسازد. از اینجا است که بنیاد اساسی تلاشها انسانی در مرحله جوانی پیریزی میگردد و او که از گوهر آزمایش زندگی ابدیده بدر شده است تمام نیروی انسانی اش را بدون اندکترین اتلاف و ضایعات بمسائیل پیش پا افتاده و بتجربه امده زندگی بسوی هدف اصلی که عبارت از رسیدن به خوشبختی است بکار می اندازد و سعی می ورزد تا بقوه سنجش عقلی و استعلا ل نیروی جسمانی اش راه پرپیچ و خم رسیدن بغو - شبختی را کوتاه تر سازد.

ممکن او خودش شاهد خوشبختی را در اغوش نکشد ولی فخر خواهد کرد با اینار و تلاش انسانی اش راه رسیدن بخوشبختی را برای ایند گانش هموار ساخته است. همین فخر و کار با ثمرش کافی خواهد بود که باعث رضایت خاطر و آرامش دل وی گردد و از کار نامه ها و تاریخچه زند گیش بعثت يك انسان پر تلاش هچتووع افسوس و حرمانی نخواهد داشت زیرا او ایمان خواهد داشت که ناهمواریها را از سر راه ایندگانش برداشته است او را برای رسیدن بسر منزل خوشبختی موثرانه یاری نهوده است و این تلاش وی بیچانیست زیرا فرزندانمش که جزء وجود اویند و دیگر نسلهای آینده جامعه که همه از جمله هموعان وی اند همان راه او را دنبال میکنند و از تجارب و اندوخته های باارزش تجربی و فکری وی استفاده میبرند.

و کمتر حرف میزنند. وقتی بایکی از این کارگران از نزدیک صحبت کردم و در باره کارش از او پرسیدم در جواب گفت: عشق به کار بزرگترین راز خوشبختی يك جامعه است او واقعا راست میگفت اثر هر جوان و یا هر کسی بکارش عشق داشته باشد و آن را بپاکی و درستی انجام دهد بدون شك آن جامعه مسمود آباد و آرام خواهند بود.

شماره را چه در دسر بدهم، در طول سفر هایم چیز های دیدنی و عجیبی دیدم، که هر يك آن در ذات خود قابل یاد آوری است ولی نمی خواهم که این مختصر اسفرنامه بسازم ولی هیتقدیر میگویم که هرکس مخصوصا جوانان باید در طول حیات اش یکی دوبار به مسافرت دست بزند فرقی نمیکند که ایسن مسافرت خارج از مملکت اش باشد یا در داخل خود مملکت. سیاحت در نقاط مختلف کشور چیز های برای او می آموزاند که شاید در طول زندگی اش نیاموخته باشد و نمیتواند او را از لابلای کتاب ها و اوراق نیز بیابد. چنانچه شعری معروفی بیادم آمد که گفته است:

صدسال سفر باید کرد، تا پخته گردد خامی این واقعیت است که سفرانسان را ورزیده و باخبر از بسیاری چیزهای پوشیده میسازد. چیزهای که شاید برای او ارزش زیادی داشته باشد.

بنای توصیه من برای تمام جوانان اینست که اولتر از همه به زندگی روستاها و با نقاط مختلف کشور خویش آشنا گردند و هر چیز را با دقت نظر بنگرند.

آشنایی با زندگی مردم و آنهم از نزدیک بزرگترین درسی است که او میتواند در آینده از آن استفاده بزرگ نماید.

جوانان و مسافرت

نمیدانم این مختار چقدر صحیح و بجا است که «سفر انسان را به زندگی آشنا میسازد و او را پخته و کار آزموده بارمی آورد» ولی من به این مختار باور دارم، زیرا خودم تا چندسال پیش که هیچ مسافرتی نکرده بودم و جهان را صرف در چهار چوب محدود میشناختم فکر میکردم که تمام جهان همین است و بس. ولی وقتیکه به چند مسافرت دست زدم و موقع

برایم میسر شد تا ممالک مختلف و از نزدیک ببینم يك سلسله حقایق آشنا گشتم که تا قبل از آن فکر نمیکردم بزرگترین اندوخته - ای که از این سفرهایم گرفتم این بود که ما چقدر از کاروان تمدن عقب مانده ایم. موضوع دیگر یکه برایم اهمیت دارد و مورد توجه ام قرار گرفت، تفاوت های زندگی در ممالک مترقی و ممالک سرمایه داری بود.

بلی در ممالک مترقی این پیشرفت ها همگانی بوده مال همه شمرده میشود هر عضو آن جامعه در پیشرفت آن سهم بار داشته اند، در حالیکه در ممالک سرمایه داری این پیشرفت شکل ظاهری داشته صرف محدود میشود به چند چیز و از برای چند کس.

تجربه ای که از این مسافرت های خویش گرفتم یکی هم این بود که هر جوان در موال زندگی خود باید یکی دو بار در ممالک مختلف به مسافرت بر دازد ولی شرط این مسافرت در این است که این سفر صرف جنبه گردش و خوش گذرانی نداشته باشد باید انسان از پیشرفت های دیگران چیزی بیاموزد و وقتی که دو باره به وطن خویش عسودت میکنند دست آوردها را برای کشور خویش برای مردم خویش و بالاخره برای جامعه و وطن خویش بکار برد و عملا آن را پیاده کند. زندگی زیباست و باید از این زیبایی ها لذت برد طبیعت خیلی غنی است و باید از آن

جوانان

با ساینس

امروز جهان ساینس و تکنالوژی است و از همین رو فرآورده های آن که روز بروز زیاد میگردد بعضاً محتاج ترمیم و تجدید میباشد. از همین رو امروز کورس ها و مکاتب و بوهنتون های در جهان وجود دارد که جوانان و نو جوانان را باین وسایل آشنا میسازند و آنها را برای این منظور تربیه میکنند که این فرآورده های

بیکار نمی مانند و دوم اینکه زمینه پیشرفت و ترقی آنها مهیا میگردد و استعداد های شان بکار گرفته میشود و بهتر از همه اینکه این نوع مصروفیت ها و مشغولیت های مهم باعث میگردد که جوانان از بیکاری که بعضاً باعث انحرافات نیز می گردد نجات یابند و از سقوط آنها جلوگیری بعمل آید.

ساینس و تکنالوژی معاصر را اگر به ترمیم ضرورت داشت ترمیم کنید و بدسترس استفاده کنندگان قرار دهند. بهر صورت این نوع مشغولیت ها و کار ها به جوانان و نو جوانان فرصت میدهد تا استعداد های شان را تبارز دهند و زمینه پیشرفت بسوی علوم را که سعادت و خوشبختی مردم و استکام جهان بدان بستگی دارد مهیا سازند.

امروز در جهان متری بیشتر توجه میشود که نو جوانان و جوانان حداظم استفاده را از این وسایل نمایند و باین فر آورده های تخنیک از نزدیک آشنایی حاصل کنند این کار دو مزیت دارد. اول اینکه جوانان و نو جوانان را که قشر فعال و دینامیک جامعه اند عاقل و

در این جای شکی نیست که این وسایل مانند رادیو تلویزیون، تیریکار در، تلفون و... امروز در اختیار بشر است و در اثر بی احتیاطی و یاد دیگر عوامل خراب واز کار می افتد برای تعمیر و تر میم آن به متخصصین در این رشته ها ضرورت است. پس اگر جوانان به این رشته ها اختصاصی اشتغال نداشته باشند پس کی این وسایل را ترمیم میکند. فلذا این يك ضرورت مبرم و اساسی است که باید جوانان را به چنین رشته ها ترغیب کرد و آنها را باین گونه وسایل آشنا ساخت تا از قوه فکر و استعداد آنها برای ترقی جامعه کار گرفت.

جوانان و روابط خانوادگی

چه بهتر از اینکه زندگی خانوادگی سرشار از سعادت و خوشی باشد. مخصوصاً وقتی که زن و شوهر هر دو کار مند میباشند و در خارج از خانه مصروفیت نیز دارند. من به چنین خانواده یابتر است بگویم به چنین زن و شوهر برخوردارم از زندگی خانوادگی آنها واقعا سر شار از محبت و صمیمیت بود، وقتی از آنها راز خوشبختی را پرسیدم در جواب گفتند: خوشبختی ویا برعکس بدبختی چیزیست که به خود شخص ارتباط دارد. اگر انسانی خواسته باشد حتما میتواند این هر دو را بدست بیاورد. منتها همه ما در جستجوی خو شبختی هستیم و هر کس و همه از بدبختی فرار میکنند. ولی سوال این جا خلق میشود که با وجود خواستن خوشبختی بعضاً با بدبختی سردچار میگردیم علت آن چیست؟ علت آن خیلی ساده است و آن شناختن واقعی زندگی است. انسانی که زندگی را شناخت و بصورت درست شناخت حتماً میداند که این زندگی چه چیز های در خود نهفته دارد و چه باید بکند و چه نکند از چه چیز بپرهیزد و ... وقتی ما توانستیم این شناخت را داشته باشیم دیگر موردی نمیمانند که خوشبخت نباشیم و باین را در آغوش نگیریم.

از موضوعات دیگر اگر حرف نظر کنیم و به روابط نواده بپردازیم می بینیم که نزدیکترین رابطه میان زن و شوهر وجود دارد و به همین ترتیب این رابطه گسترش می یابد اما دیده شده که با وجودی شناختی که زن از شوهر سس دارد و شوهر از زنش باز هم اختلافات و نزاکت های خانوادگی رخ میدهد. علت آن چیست؟

علت اینکه بعضی از زن و شوهر ها با وجود شناختی که دارند باز هم نتوانسته اند آنطور بیکه لازم است زندگی شان را سرو صورت بدهند و خوش باشند در این است که زن و شوهر هر دو با این که میگویم شناختی از هم دیگر ندارند ولی در حقیقت آن شناخت که لازم است میان زن و شوهر موجود نمیشود. زیرا اگر همانطور بیکه قبلاً گفتیم شناخت واقعی میان این دو موجود باشد دیگر همه موضوعات حل میگردد و برابری باقی نمی ماند.

بهر حال بد نیست که رخ داد های دیگری را که بدون شک در امر خوشبختی خانواده نقش ارزنده دارد مطالعه کنیم.

در این جای شکی نیست که زندگی انسان

توأم با مشکلات فراوان است. ولی اگر زن و شوهری توانست این مشکلات را تحمل کند و با برده باری بآن مجادله نماید بدون شک آینده نصیب شان میگردد درخشان و شگوفان خواهد بود و این امر خود بخود در روابط خانوادگی آنها تاثیر مثبت میگذارد اما هستند زنان و شوهرانی که تحمل این مشکلات را نداشته و زود از کوره در می روند و در مقابل این ناملایمات زندگی فرسوده میشوند و خود را بی چاره احساس میکنند. وقتی چنین احساسی پیدا شد خوب بخود زمینه اختلاف و شک و تردید پیدا میشود و برای اینکه مسئولیت آن را از خود دور کرده باشند زن بگردن شوهر و شوهر بگردن زن می اندازد این امر باعث میشود که باب گفتگو و مجادله بین این دو باز شود و حتماً شما میدانید که وقتی چنین شد زندگی خانوادگی به چه شکلی در خواهد آمد. بناء گفته می توانم که بزرگترین راز خوشبختی يك خانواده در این است که زن و مرد در امور مختلف حیات اجتماعی خانوادگی شناخت کافی داشته باشند. وقتی این شناخت بقدر کافی باشد دیگر هیچ موردی نمی ماند که برابری های زندگی در خوشبختی آنان تاثیر و فشار وارد کند.

سوء تعبیر های که بعضاً میان خانواده ها بوجود می آید همه و همه از عدم شناخت کافی نسبت به یکدیگر است اگر واقعا اعضای يك خانواده بتوانند یکدیگر شان را درک نمایند و بین شان تفاهم و شناخت وجود داشته باشد آن خانواده خوشبخت و سعادت مند خواهد بود. شما که مارا خانواده خو شبخت میدانید با وجود اینکه اقتصاد قوی نداریم ولی یگانه علت آن اینست که من و همسر من زندگی را بسا واقعیت آن پذیرفته ایم و همچنان از هم دیگر شناخت کافی داریم، یعنی هیچ نیروی نمیتواند در میان ما درز ایجاد کند. البته این امر مستلزم وقت و زمان بود تا ما از هم دیگر خویش این طور شناختی داشته باشیم.

خانواده های محترمی که با مشکل یا مشکلات خانوادگی سر دچار هستند باید يك موضوع را بدانند که بدون گذشت و بدون تفاهم مشکل است که انسان به خوشبختی خانوادگی دست یابد. و توصیه من بحث يك انسان خانواده دار انیست که به زندگی زیاد سخت نگیرد، کوشش کند واقعیت های زندگی را اگر چه تلخ هم باشد باید بپذیرد.

راه زندگی

غفار عریف

پیوسته بگذشته

مند ورشد جوشان نهضت انقلابی
بدور نگه داشته است واز جانب دیگر
زندگی زحمتکش را سخت، رنجبار
و پراز خرابه ساخته و شد یدا صدمه
زده است.

موجز اینکه :

اگر راه زندگی از تمدن گرفته تا
به عصر هومر مطالعه میشود و یا از
زندگی و کار نامه های یما و کوشانی
ها.

اگر از آغاز خط تصویری شروع
کنیم و با اندیشه نگاری و هیروگلیف،
اگر حماسه بابلی گسیل گمش را
بیاد آوریم و یا کار نامه های سکندر
مقدونی را، اگر تشکیل پرده داری
چانگ را مطالعه میکنم و یا رخدادهای
دوران کنشیکا کیبیر را، اگر قبایل
مایاها در جزیره (یوکاتان) تمدن
عالی برپا کردند و یا آثار مینا تور
کاری خاوران در صفحه هنری
جهان باستان منزلت دارد.

اگر اصلاحات سولون پیشرفت
صنایع دستی و بازرگانی را موجب
شد و یا راه ابریشم خطوط مواصلاتی
تعیین کرد.

اگر خطوط اولیه ماتریالیسم
دیالکتیک در نظرات هراکلیت تعیین
شد و یا فیتاغورث ریاضیات را
برای آفرینش مفاهیم مختلف ایدیا-
لیستی بکار انداخت.

اگر دوران هلنی را ارزیابی می
کنیم و یا کنسول رایاد آوردیم میفوم
اگر هرودوت پدر تاریخ است و یا
انتشتا ین پدر اتم.

اگر افلاطون کتاب جمهوریت را
نوشت و یا ابن سینا بلخی در ترتیب
و تنظیم اصول اولیه طبی وقت صرف
کرد.

اگر پولیت در نیمه قرن دوم پیش
از میلاد تاریخ عمومی را نوشت و
یا میر غلام محمد غبار افغانستان در
میسر تاریخ را تحریر کرد.

اگر از اردو کشی های اسکندر

های نظم و نثر نویسنده گان
و شعرای مشرق زمین میباشد.
اگر از آیدۀ عروس نیل تعجب
مینماییم و یا کشفیات طلا تپه به
عظمت و افتخار خلق کشور مان
می افزاید.

اگر در عهد باستان حـزب
سیاسی دریایی (دیموکراتیک)
در یونان بر مبری تمیستو کل بنیان
گذاری شد و یا حزب بلشویک ها
بعنوان اولین پاره کننده زنجیر
امپریالیسم و استقرار سوسیال-
لیسم اهمیت بین المللی کسب
نمود.

اگر الفرد نوبل بواسطه ترکیب
سلیس با نیترو گلسرین بدون
باختن قدرتش معضله انفجار
خانمسوز را از بین برد و یا دینامیت
را برای مقاصد صلح آمیز کشف
نمود.

اگر کشفیات و دست آورد های
عالی که داری اهمیت بین المللی
میباشند، همه ساله صاحب مبلغ
هنیگفت جایزه نوبل می شود و یا
موسسات طبیب احمر در مواقع و حوادث
دلخراش (سیلاب ها، زلزله ها،
حریق ها...) به معاونت آسیب
رسیدگان میشتابند.

اگر ادیسن برای خدمت به نوع
بشر (فوتو گراف، میکرو فون
برق) را کشف کرد و یا ارشمیدس
قانون تعادل مایعات را بیان داشت،
اگر اقلیدس مقدمات هند سه را
قبل از میلاد نوشت و یا انشتاین
در کشف تیوری نسبیت صاحب
جایزه نوبل گردید.

اگر گالیله مخترع دوربین
نجومی بخاطر بیان حقیقت حرکت
زمین به پای محاکمه کشانیده شد
و یا اندیشه های کوپرنیک مورد
تمسخر قرار میگرفت، اگر
کریستف کلمپ در اثر جهان گردی
به کشف امریکا موفق گردید و یا
نیل ارمسترانگ با پای پیاده
با قید و رد

کبیر سخن میگویم و یا و حشت از
دندان های هستوی داریم.

اگر ایلیدو او دسیه تصویری
گویایی از زندگی خلقهای یونان
رسم کردند و یا سرایندگان قصاید
آموزشی (تیرته - سولون) چکا مه
های شان پیکار اجتماعی و سیاسی
زمان مربوط را به خاطر میاورد.

اگر آثار سخنوران و نویسندگان
امکان میدهد که به چگونگی زندگی
اجتماعی و پیکار طبقاتی پی ببریم و
تا اعماق زندگی انسانی رهنمون
شویم و یا آثار معماری، کوچه ها،
میدان ها، مجسمه ها، اطلاعات گران
بها و بر اهمیت و اساسی تاریخی
بدست میدهد.

اگر آثار عمده اوسطو (معماریات)
قانون اساسی آن را پیاد می آوریم
و یا آثار پر ارزش لینن (دولت و
انقلاب - چپ روی در کمونسیم...)
را آدرس میگیریم، اگر دوره
رنسانس را بخاطر می آوریم و یا
هواربون و پرو تستان را.

اگر انگلس کتاب منشاء خانواده
مالکیت خصوصی و دولت را نوشت
و یا ماکسیم گورگی کتاب مادر را،
اگر بیروزی انقلاب کبیر اکتوبر
بمنا به سر آغاز انقلابات جهان راه
زندگی بشریت را روشن کرد و یا
شکست حکومت جبهه متحد خلق در
چلی (خونهای فاشیستی) موجد
پیکر خونین بر انقلاب بیون و
وطنپرستان گردید.

اگر سبک های ادبی (ریا لیسم
ناطور یا لیسم، روما نیسم،
سبمو لیسم و امپرسیونیسم) در
طرح و ترتیب آثار ادباء غربی بکار
آمد و یا مکتب های (خراسانی،
عراقی، هندی) مربوط به ره آورد

دسپورت

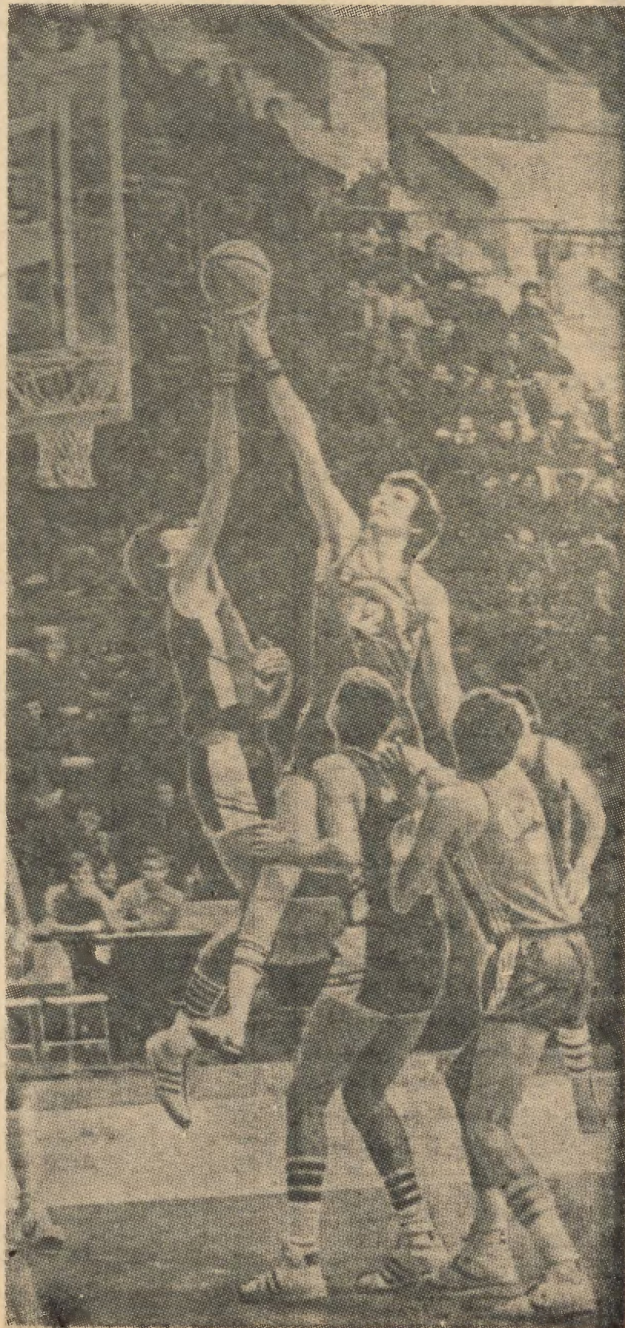
ژباړونکي معصومه (نوبت)

دسپورت ټولنيزی دندی

زمونږ دزمانی د علمی او تخنیکي انقلاب ايجاداتو سره په پوهلنډه تاریخي مو ده کړی دسپورت پراهمیت باندی دیادونی وړزیاتوالی راغلی دی. دتیرو پنځوسو کلونوپه جریان کی په پر مختلفو صنعتی په تیره په مترقی اوعادلانه ټولنوکی په متوسطه توگه د انسانانو دتفریح وختونو زیات او د ژوندانه سطحه پیلووه شویده. نن ورځ په میلیونو تنه وگړی په سپورت کی فعالانه ونډه اخلی، بدنۍ تدریونه کوی او په ډول ډول سیالیواو مسابقوکی گډون کوی.

په شلمه پیری په تیره په خوروستیو لسیزوکی د سپورت زیاتوودی او د بشری ژوند پر ټولو اړخو باندی لوېو زیاتیدونکی اغیزی دسپورت ډولنیز ما هیت او رول په باب ډول ډول پوښتنی را منځ ته کړیدی. دیوی ټولنیز پدیدې په توگه سپورت څه شی دی؟ دسپورت د دومره زیات شهرت وتلو چی دشلمی پیری دپدیدې په توگه تلقی کیری ټاکونکی عوامل څه شی دی؟ په ټولنه کی د سپورت موقعیت څه او څرنگه باید وی؟ لویې د نورو اجتماعی پدید و سره څه اړیکې لری؟

په معاصره نړی کی دغه ډول پوښتنو خاص اهمیت ترلاسه کړیدی ځکه چی سپورت بیلابیل ټولنیزې جاری سرته رسوی چی په دی لړکی مثبتې او منفی دواړه ډول اجتماعی

دباسکټبال یوبیاوې تیم دمسابقۍ په حال کی

نتیجی بندۍ

په ټولنه کی د سپورت د موقعیت او د ټولنیز نظام دعناصر وسره دهمغه ډاړیکسود مسئلې د حل لپاره په کار ده چی په دغه مسئله کی د اقتصادی اړیکو ټولنیز او طبقاتی جوړښت سیاست او ایډیالوژی تاثیرات هم په نظر کی ونیول شی.

دیوه پلوه داسی علی خلی کیری چی سپورت د یوه ایډیال په توگه د اجتماعی جوړښت دنورو عناصرو څخه خپلواک اود بشری فعالیت د یوی بشپړی مستقلی ساحې په توگه وگنل شی. د دغه چلند په چوکاټ کی د سپورت اجتماعی ما هیت داسی تحلیل شویدی چی دلرو ټولنیز دندی او ټولنیز اهمیت همدا راز دهمغه د بهرنی ماهیت په باب مجردو نظریاتو ته زیاته برخه ورکړه

شویده. انسان د هغو تاریخي شرایطو څخه بیل شویدی کوم چی هغه وده پکښی کوی او دهمغه ډولنیز نظام ځانگړتیا ته کومه پاملرنه نده شوی کوم چی هغوی دژوندانه چار ی پکښی سرته رسوی او زیارایستل کیری چی د سپورت او انسان په هکله یوه «سوچه بیولوژیکي ژباړنه» وړاندی شی.

لهبله پلوه د بدنۍ روزنی یو لړ پوهان سپورت په مطلقه توگه په اجتماعی محیط پوری تړی. سپورتي وظایفو او د تکامل یو په بل کی جاروتلی قوانینو او د هغوی پرله پسې انکشاف ته په بی اهمیت نظر گوری.

دسپورت علمی او انقلابی مفهوم دتاریخ پرمادی ژباړنه اودتو لنی پربشپړه اجتماعی جوړښت باندی دسپورت داساسی تړنسی پر پیرندنی باندی تکیه لری. البته که تحلیل ساحه دسپورتي مسابقو پرقوا نینو پسوری محدوده پاته شی دیلابیلو ډولونو تکنیک او تاکتیک اودروژنی ټاکلی سیستماتیک اړخونه په اجتماعی محیط پوری دسپورت تړنه اوبه هره پیمانه چی وی دهمغه څیرنه په ډولنسی طبقاتی اواجتماعی جوړښت له مخی نسبتا مشکله وی. همدا وجه ده چی د سپورت بقیه در صفحه ۴۶

برگزیده‌هایی از میان فرستاده‌های شما

اهدای به شخصیت مطبوعاتی بزرگ میهن، محترم محمود طرزی.

سوز سازگار

طرفه رمزی هست مکنون در ضمیر روزگار
صد معما هم درین دو صفحه لیل و نهار
می چکد گا می زدا ما ن فلک خون شفق
می کند زین خون نا حق آفتا بش هم فرار
می شود کوه پاییه ها گا می ز صر صردر عذاب
که به غنچه جان کنده اعطای نسیم خوشگوار
گا می شمعی شعله و رگر دد به بزم مهو شان
گاهی چون طفل یتیمی اشک ریزد بر مزار
می شود گا می حکیمی احتیاج یک درم
روزگارش خشمگین می گردد و نا سازگار
اتفاق می افتد گا می، سفاکین کاسه ای
جای مینا را بگیرد با تمام اعتبار
گا می چون حجاج ظالم می شود پیدا بد هر
لیک گا می چون انوشیروان عادل آشکار
گاهی چون بو نصر فارابی حکیمی بس بزرگ
دید ه بگشاید بد نیا با همه عزو و قار
گاهی همچون بو علی سینای بلخی در جهان
می کند حاصل ز فیض معرفت صد افتخار
گا می چون ((محمود طرزی)) فاضل و دانشوری
می نماید قد علم در این چنین زیبا دیار
در دیار یکه در آن جزایس و نو میدی نبود
شاد گا می لادریک بود و عقوبت بشمار
در دیار یکه ز نامش فخر می کرد این جهان
لیکن از فیض تمدن بدعبید و خوار و زار
با چنین دشواری او ضاع و احوال و طن
آن فہیم تا مور تصمیم بگرفت بهر کار
با دل ملو ز مهر و الفت و حب بشر
بار جالی چند بخند مست بست میان مر دانه وار
شد علم بر دار نهضت پروران این وطن
با وجود مشکلات و باتمام گیر و دار
گویی چون خورشید اندر آسمان مطبوعات
گشته طالع، هر طرف کرد بیدریغ نورش نثار
از فیوض این فروغ جاویدان و پر نوید
از دل نهضت پسندان محو شد کدر و غبار
حلقه بر بستند بگرد و ی هوا خوان علم
بادل پر آرزو در راه خدمت استوار
چاره ها جستند بدرد خانما نسوز وطن
زانکه زین درد و طن بودند همیشه بیقرار
و به آن دردی که درمان وطنداران بود
و به آن سوز یکه باشد بهر مردم سازگار
این چنین سوز و چنان درد داشت ((طرزی)) از ازل

شگوفانی استعدادها

رژیم های گذشته همچنانکه سدره هر گونه تغییری بسود کشور
بودند از رشد استعداد های توانا و نیرومند و از گسترش فرهنگ
شعر و ادبیات پیشرو خلق جلوگیری کردند و این پدیده هارا
زیر شلاق رد و تکفیر گرفتند و افق بالندگی و نمو را بر استعداد های
جوشان بالقوه خلق تنگ و تاریک ساختند .
انقلاب شکوهمند نور نه تنهائو روز زمانه و میلاد ارزش های
نوین است بلکه دوره تکاملی آن پرواز گاهی نا کرانمند از بهر بال و
پر گشودن استعداد و اندیشه مردم بشمار می تواند رفت که تمام مایه
ها و نهاد های پوسیده و ستمگرانه اجتماعی را از بند و افسون جباران
رها ساخت بال و پر فرهنگ و هنر و اندیشه را نیز به نفع مردم
این سر زمین دگرگون کرد و مجال پرواز آزاد را در فراخنای روز
آفتابی روشن میسر نمود .
در درازنای تاریخ انسان، ستمگران و جباران همواره از
فرهنگ و اندیشه آزادی میترسیدند نظام های گذشته ستمگر در وطن
ما نیز هنر و فرهنگ و اندیشه آزاد را همچو خنجر برابری گلولی
خویش می پنداشتند و از نقش عظیم روشنگرانه هنر و ادبیات
خلق می هراسیدند .
برای تخطئه کردن هنر و هنرمندان هر شیوه ای استعداد می جستند
هنرمند را به هیچ می گرفتند بروی توهین روا میداشتند و عرصه
بالندگی را بر او تنگ و تنگتر می ساختند .
خلق آزاده کشور و تاریخ در خشان ما سرشار از استعداد
های شگوفان و بالنده است . از قدیم ترین زمانه ها تا اکنون تخین و
استعداد و سر پنجه هنرمندان این سر زمین - زیباترین و لطیف ترین
محصولات دست و اندیشه انسان را عرضه داشته است .
خلق ما میتوانند بر حق بر خود ببالند که در ساختمان بنای تمدن
انسان، بخش شایسته ای از آن است .
ولی واقعیت هنر و زندگی هنرمند در کشور ما در دوران حکمرانی
آل یحیی سخت از نظر افتاده بود . که فقر هنری جامعه ما گواه روشن
آن است .
جای افتخار و شکر گذاری است که در پرتو نظام جمهوری دموکراتیک
تیک افغانستان زمینه رشد و تکامل اجتماعی، اخلاقی، هنری، کلتوری
سیاسی نصیب خلقهای ستم دیده و بلا کشیده ما گردیده و در تشویق
و بلند بردن رشد استعداد ها و ارتقای هنر، فرهنگ و استعداد
های کشته شده و پژمرده ماضیه از هیچ گونه تلاش به نفع خلقهای
افغانستان دریغ نمی گردد .
محمد همایون (هژیر)

تا ابد نامش ازینرو در رجها نست پایدار
شاد بادا روح پاکش چون وطن را شاد کرد
هم درود از ما به وی تقدیم بادا بار بار
طوطی طبع تو ((آتم)) به بود گردد خموش
کی زبا نش را بود بر شرح و صفش اقتدار

اثر: دکتر عبدالسلام ((آتم))

نوبت دیدار

الغای جانب من هیچ از آن دلدار نیست
عرض حال را حضو رنجر نت اظهار نیست
عزم راسخ پیش گیرم تا کتب ابراز عشق
باز می بینم که حال موقع گفتار نیست
سالمها در آرزوی وصل جا تا نیم گذشت
سوز ساز این تکلف پارو هم پرار نیست
آتش افروز ست خسرو لاله رخسارم چنانک
سینه ام از عشق اوجز کوه آتشبار نیست
جلوه های دل شکار در شکر را بخشد فروغ
از هجوم غم غم و یان نوبت دیدار نیست
بسکه آن زیبا نگارم شوخ استغنا شعار
عشوه پرداز ست چون او کیک را رفتار نیست
فا صدا بر گوی آن یار جفا گر دار را
کشته ی ناز ادا را حاجت بیکار نیست
روز تشریفش بعزم گردش سیرو چکر
از بسی شور و هیاهو رونق بازار نیست
آنچه خو بانرا راسزد، جمعیت در آن ماهرو
طالع ما، بین کمی از لطف بر خوردار نیست
خواب در چشم نمیزد، ز اشک لاله گون
ز هر هجرا نم چشیدن قافل تذکار نیست
تابش حسنی ربوده طاقت و صبرم (نصیب)
در جهان چون عشق باز ی بیهوشی دشوار نیست

خوا ستار کو شش پیرو جوان
کشور است

نفرت

خدا یا شور عشقی در سرش کن
وگر عاشق بود عاشق ترش کن
دلش را شمع گردان سینه پرسوز
سرا پا از غم دل آذرش کن
دو چشمش سرخ گردان از تب عشق
چومن رسوا به هر بام و برش کن
بجای باده شادی و عشق
شراب درد و غم در ساغرش کن
پیشا نشی نما این سان که مایم
به یار غم مشوش خاطرش کن
دل من این سخن گوید شب و روز
خدا یا شور عشقی در سرش کن

ای برادر !
ای! برادر بعد ازین بیدار باش
در نبرد زندگی
با همه بسما ندگی
در صف رزمندگان آماده بیکار
باش
ای! برادر !
ای! رفیق همزه و هم فکر و همای
هنگام
ای! انیس خلوت اندیشه ام
بعد ازین آگاه باش
که آرزوی ما تو
آرزوی خدمت خلق و وطن
آرزوی پیشرفت و ارتقاء
احتیاج اتحاد ماو تست
اعتقاد ماو تو با هم دیگر
نور محمد ((فیضی)) اسفندگی

سوی ژر

ماتنه گلا نو کی دا ستا پیره بنکلا بنکار یده

سیمینی سیمو بی کی ستا دمخ بنکی رها بنکار یده
چی په محفل کی په شوی پور ته دشر ابو بیالی
په هر یو غم کی ستا دسرو شو نهو مینا بنکار یده
ته چی دنار په خوب ویده وی دپالنگ دپاسه
ماتنه په سترگو کی دا ستا پیره حیا بنکار یده
ماتنه په سترگو کی دا ستا پیره حیا بنکار یده
شیخ چی کولی په اخلاص دجته و خبری
بنکی له ورا یده دخو بی مینی دنیا بنکار یده
خوب کی می خوب لیده چی نه بی زما خوا کی آشنا
چی شومه وین و ورکه بدن کی زما ساه بنکار یده
ماچی کولی تاته غلی مجبوری نه بنیری
پته بنیرو کی دزهره مینه او دعا بنکار یده
تاچی زما مخکی خندل در قیبا نوسره
ستا په خندا کی «زهره سواند» سوی ژر بنکار یده

زهره سواند

ای راستی

در بساط نکته دانان
در نشاط خود فروشان
در سرای لاله زاران
در میان شوره زاران
در زمین و آسمان
در هر مکان و هر زمان
در حال و جاویدان
من ترا جویم! ... ترا .. ای
راستی .

کوچی

مژده

حال کان او ضاع دگر گون
گشته است

وان نظام کهنه واژ و ن گشته

شادمان با شید ای زحمتمکشان
خوش ژئید ای توده آوارگان
کافتاب تابناک انقلاب
با فروغ خنده نظم نوین

گرم می تابد در این سر زمین
فیض بخش و نور افشان و
سعادت آفرین

هان ای! نسل جوان

آن زمان بگذشته است

دوره ما و شماست

روزگار ما و تست - وقت

کار ما و تست

بعد ازین امید بر آوردن آمال ما

آرزوی بهبودی حیات توده ها

در مسیر جنبش پیروزمند

با کمال جستجو

بیش ازین در ساحه نظم کهن
در شکنج سلطه ستمگران
سالها چون بر دگان
زندگی کردیم - اماندگی دربندگی

بیش ازین در ظلمت پیدا نشی
در سکوت و همزای خامشی
در تو حش

بی سبب بر دوش خود
بار ظلم جا بران رابرده ایم
بر رخ خود سیلی بیداد یان
را خورده ایم

تهیه و تنظیم از : صالح مجاهد
کپسار

سرگرمی هادومسابقات

جدول کلمات متقاطع

جنگل یکجاشده × ردیف جذره ۱۲ +
حاصل × یکی از کشور های
آسیایی × قوغ آتش + از کیلو-
متر بزرگتر است × ۱۳ × شرم
وآزم را گویند + مردن × دست
کوتاه × هدایت کنند × از آن
طرف از اعضای مهم داخلی بدن
است × ۱۴ + از و لسوالی های
کشور ما × از آنطرف دشمنان
کشور ما رو به میباشند ×
معشوقه قیس × را دارنا تکمیل
* جایگاه بول به زبان عوام *
۱۵ + از آن طرف برای تزئین
استفاده میشود × با یان روز ×
پرنده ای که سخن زده میتواند +
سلاحی که پدران ما با آن انگلیس
را شکست دادند × زهر × چشم
معشوقه رابه این گل تشبیه میکنند -

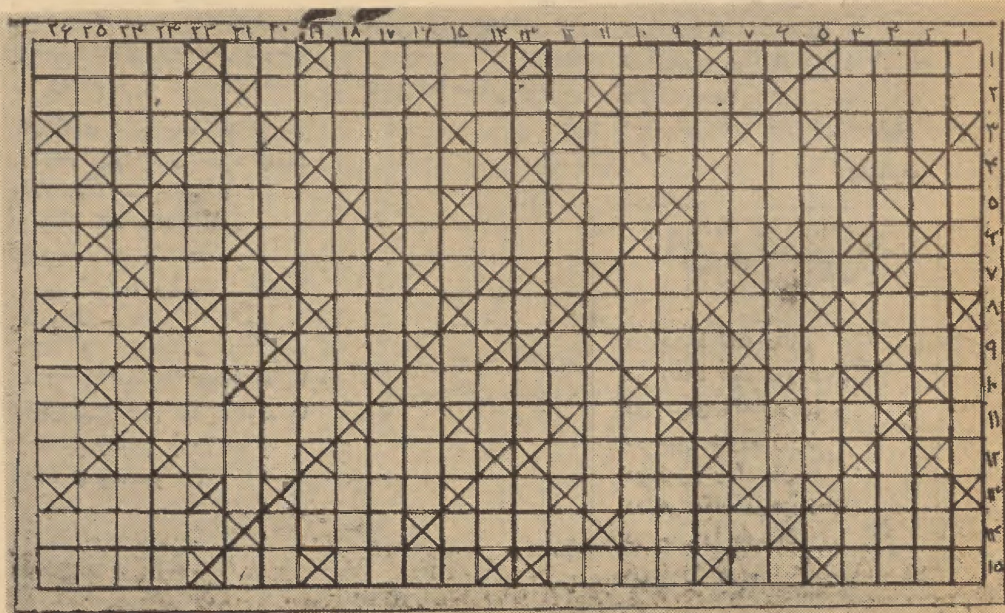
عمودی -

۱- ماهی به پشتو × نوعی از
قلم × وعظ کننده + حرف
نقی مشترک دری و پشتو × ۲ ×
از ماه های سال + جای باغبان ×
سنگ به عربی × ۳ × جان و مال
را در مقابل حوادث چنین میکنند +
جایگاه دندان × ۴ + دست به
پشتو × اما پراگنده + فلم به
اشتراک و جنتی ما لا * میراث
خوب + ازالات دهقانی × ازولایات
کشور + بام شکسته × ۷ ×
شکست × از خزانگان × وظیفه
کارگر × جلب بی آغاز × ۸ × سر
چوب را قطع کنید × حاصل چراغ
× کجا و به زبان عوام + اسمای
ذیر و غیر ذیر و ح بان جمع
میشود × ۹ × طرف × از کشور
های افریقایی × نوعی از درخت
× ۱۰ + سرحد بین آسیا و اروپا
× ضمیر اشاره × برای انداز
کردن استعمال میشود + ۱۱ ×
در بین اتم است × از آن طرف
عکس میگیرد × ۱۲ + در بیمن
انکر × من خودم × دیوار +
شب بی پایان عربی × ۱۳ +
ایستگاه پشتو × خود ما + ضمیر
اشاره × دیروز × ۱۴ × کان بی
آغاز × ناقلا آب × پول را ینج
از کشور های آسیائی × از
امراض ساری × ۱۵ + میان
قلب را خالی سازید × پهلوان ×
در بین کمال + از آن طرف سوا-
لیه عوام × ۱۶ × هنوز نیا مده
+ بالای جگر قرار دارد × ۱۷ ×
سرزمین فلاسفه + بین شب
وروز × از و لسوالی های کشور

افقی :-

دیوار میشود و اگر آنجا مش را
ببرید دو پنج به پشتو میشود ×
۴ × صیاد آن دارنده حب
نیست × مظمش او را است × از
ابزار دهقانی × ۵ × رطوبت
× آدم را گویند × با کوب یکجا
میباشند × بازهم خودم × نصف
دنیا × اسم یکی از وزارتخانه های
کشور × دروازه × ۶ × با یان
شب × سلسله کوه معروف × از
آن طرف حاصلی از یک نوع زنبور × از
جوبات × ۷ × دروازه دهن × اسم
یکی از فلمهای هندی × رمان
کوتاه × از حروف الفبا × با
بعضی گلهای رفیق است + رفیق

۱- گهواره انقلاب نور × قلب
رامیگویند × بالای همه خلق
کشور حق دارد × خودش قرین
است × از پرندگان خوش
خوان × عاشق گل است ×
۲ × کم نیست × اسم یکی از نو-
یستدگان مشهور جهان + معلمی
است که نه به تازیانه و نه به رنجیدن
احتیاج دارد × تنها معنی آن میباش-
شد × اسم جدید آن فاریاب است ×
۳ × نوعی از تار است که به
آن گل دوخته میشود + نگهبان
دندانها است × خودم × مربوط
به فراس است × آغازش را ببرید

طرح کننده محمود - محصل صنف سوم پوهنځی اکادمي څارندوی

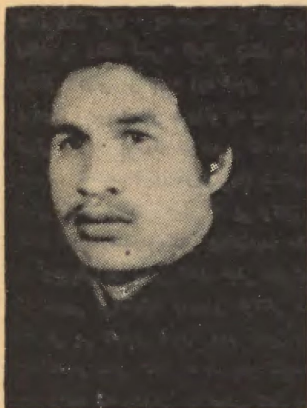

به این چهره خوب دقیق شوید
این تصویر دو ران جوانی زنی
است که بهیچ سبب ستم از شرق
و جهان شناخته شده و فعلا هم
همه او را میشناسند به کشور ما
نیز مسافرت نموده است
آیا میتوانید بنویسید که
اسم او چیست و هم کشورش را
برای ما بنویسید.

حل کنندگان

نوراحمد

غلام محمد

جدول جدید

۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۲	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۳	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۴	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۶	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۷	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۸	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۹	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۰	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰

خوانندگان گرامی !

برای سرگرمی شما خوانندگان گرامی خود یک جدول تهیه نموده
ایم که خلاف سایر جدول های گذشته توسط حروف خانه
پری گردیده اند لطفا جدول را قرار رهنمائی ذیل خانه پری
نموده و حل آنرا به دفتر مجله بفرستید :

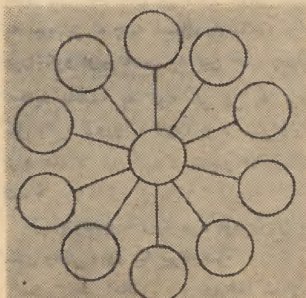
الف : درین جدول اسمای خواننده های رادیو تلویزیون به
ترتیب گنجانیده شده اند اگر از طرف راست به چپ از چپ
به راست از بالا به پایین و از پایین به بالا آنرا بخوانید به در-
یافت آن موفق می شوید .

ب: زمانکه نام خواننده های مجسم را در جدول در یافتید
حرف اول اسم آنرا بیرون نویس کنید از ترتیب حروف اول آن یک
جمله بدست می آید که یکی از بزرگواران های مشهور را دیو
افغانستان را معرفی می نماید لطفا جمله متذکره را دریابید .
ج: در بین جدول اسم مرتب کننده جدول نیز گنجانیده شده
است لطفا اسم آنرا بصورت ترتیب جمله که چه قسم طرح کننده جدول
خود را معرفی می کند در بین جدول پیدا و به ما بنویسید .

د: و قتیکه به حل تمام جدول موفق شدید چند حرف پراکنده
در بین جدول باقی می ماند اگر آنها را با هم یکجا و سرو صورت
دهید اسم یکی از مجله های معروف کشور را به شما می دهد .
یادداشت : در بین اسمای خواننده ها یکی آن ایرانی هست
و متبای از افغانی و یک هنرمند که دو نام دارد .

حل کنید

این یک گل نیست بلکه یا زده
دایره است که ما آنها را باین
شکل در آورده و چنانکه می
بینید هر دو تای آنها با اضافه
دایره وسط روی یک خط مستقیم
قرار دارد اکنون میخواهیم اعداد
۱ تا ۱۱ را به طوری بداخل دایره
های این شکل قرار بدیم که
مجموع از قدام هر کدام از سه
دایره ای که روی یک خط قرار
دارد ۱۸ شود .

طرح کننده: حمید آذیر

۱۸+ از آن طرف به پشت
خواب است × خود شلیم
شد × از آنطرف قادر + ۱۹ ×
نصف × روحی × پیر × ردیف
اخلاق × دست غربی × ۲۰ × پدر
پدر × دعای پراکنده × حیوان
وحشی را سازند × اسب به
زبان پشتو + ۲۱ × دوازده ماه
× برای پرندگان زیاده
استعمال میشود × از حیوانات
وحشی + ۲۲ × جیره است ×
جیل کردن به پشتو + ۲۳ × از آلات
دهقانی × گردن بند × یک حرف و سه
خانه × از آنطرف نظر به املا غلط
۲۴- پسر ، پسر ، پسر پربان
پشتو × معشوقه × ۲۵ × ذخیره گاه
آب × نوعی از موسیقی غربی ×
صلح ضد آنست ×
۲۶ × نصف دجله × گندم را بعد
از دور چنین سازند × اثری از گوز-
کی × نصف هسته

این مرد کیست ؟

او پسر عبدالله و در بین سال-
های ۳۶۳ تا ۳۷۳ هجری قمری
بدنیا آمد و در سال ۴۲۸ هجری
قمری در گذشت او آثار برجسته
از قبیل : قانون ، شفا ، نجات ،
دا نشنامه علائی ، اشارات و
حکمت المشرقیه دارد در بلخ
پرورش یافت اسم مادرش ستاره
بوده است - تحصیلات او در
منطق ، فلسفه و علم الهی ، طبیعی
طب و ریاضی بوده است میگویند
در (۱۰) سالگی قرآن را بخوبی
میدانست و در (۱۸) سالگی
در کلیه علوم مهارت لازم را بد-
ست آورد بود او در موسیقی
تجارب زیادی داشت اسم او را
و هم جایش را بنویسید -

منصبدار ډير په نار راننوت . د هـ رنګ يې سور او سين اوښتي و . نا ارامه لاسونه يې بې اختاره يوې او بلې حواه اچول سپين پلن مخ يې له نورو نرو سونو ورسره دهنه خيره وړې پوښه کړې وه . خپله خړه خولګ يې په ډيره بېرته له سره راګوزه کړه او په فارسي په ميز کښوده . خولګ يې په سرګ داسې ګرده ليکه جوړه کړې وه ، لکه ورپورې ټک وځل سوي چې وي ، په خپلو کلکو وېښتانو يې په منډه منډه لاس تير کړ . وېښتوبې فات احسني و . شلېدلې سان سپين کاغذ يې په لاس کې و . خو ، خو ، خولګ يې بد ، بد ورته وکتل او نور هم سور شو . . . بيرته يې جيب ته وروچاوه بيا يې له جيبه را بېر کړ ، سو ندي يې ورته وچپلې او داخلي يې همداسې د ميز په سر کښود . پر چوکۍ باندې له کينا ستنو سره سم يې حاضر باش ته په زوره غږ کړ .

ـ هلکه ! دلته راشه !

حاضر باش په ځانګې دآمر دفترته راننوت په وره کې يې له ډېرې وېرې ټينګ وځوړ او نژدې پرمخې لويېدلې و . دهغه ټينګوډم دهغه دسلام په شان منصبدار و نه ليد . حاضر باش يو لټن پوځي وکړ . منصبدار هغه ته بد ، بد وکتل . په خپل سربې بيالاس کش راکش کړ او په قهر جنه لېجه يې ورته وويل :

ـ ورته ... راوله هغه خټک بندي .

او حاضر باش په داسې حال کې چې د فارجن منصبدار له وېرې يې زړه درزېده پښې يې کلکې په زمکه ووهلې او په لږ زېدلې غږ يې خواب ورکړ :

ـ په سترګو صيب ! ورځم صيب !

دایې وويل او په بېرته له کښې ووت . دروازه يې په ځان پسې بنده کړه او په دهليز کې يې دچکو کامونو غږ په خپرېدو شو . . . د زندان آمر چې يوازې شو يو ځل يې بيا په خپلو وېښو لاس راکش کړ . سپين کاغذ يې ځانه رانژدې کړ دهغه پر مخ ليکنوته يې په فار ، فاروکتل . لټو شيبه همداسې تېره شوه . بيرته يې له مخې لږې کړ . دمېز خټې ته يې ورساوه . يوه برخه يې له خپلې خولې لاندي کړه . لکه چې دورکېدو وېره يې ورسره وه . خپل ځانته يې فکر شو . په خپلو شونو واو مدالو نو بې ګوني وهل پيل کړل . په سينه يې څه ډېرې او رنګ به رنګ نښې . نښانې ښکارېدې دهغو دگټلو يادونې يې ورپه زړه شوي . هر يې يې يې ديوه . يوه انسان د وژلو په بيه په پترځای نيولې و . په بې ډوله شونو يې نا معلومه شان موسکاو خفليده خان ورته وياړلې (!) ښکاره شو . خپلې نښان لرونکې خولې ته يې وکتل بيا يې کاغذ ته ورپام شو . موسکاتي ووتښتېده . شونې يې وچپلې او بيا يې کاغذ خپلې مخې ته ونيو . شونې يې بې اختاره وريدې اوننگې سرې سترګې يې لاسرې شوې . دمنځ ټپه يې سينه او ښته او بيا يې کاغذ ته بد ، بدو کتل . بدې نرې راغله لکه بلارځې يې همدې کاغذ وروژلې وې . ژرې له مخې لږې کړ د ميز هغې بلې

حسني دې ورساوه . بيا يې ځانه بام و . لکه چې خپل نښانو ته ورته لږ ښکاره شول دهغه ځنې ملګري دېڅسې رتېونه رسيدلي وو . له ځانه سره يې سوچ وکړ .

دېڅسې رايې ته درسيديوغيله ورسره پيدا شوه . په فکر کې سو چې ما خوڅه لږ کسان ندې وړلې چې لار اوسه (بختي) شوي نه يم . ددروازې په راپورته کېدو سره يې دا فکر ونه والوتل او وره ته خپر شو . حاضر باش يوازې راننوت . پښې يې کلکې په زمکه ووهلې او په لږ زېدونکې اواز يې وويل :

ـ بندي ته راځي صيب !

ـ څه شې ؟

ـ صيب ! بندي رانلو ته نه دي چمتو . دلته . . . چپ شته بد بخته ! د زندان دې زندان . . . دلته يوازې زما آمر جلېري . بس زما آمر يوه سوي څه په منډه يې راکش کړه . بد مرغه انسان ! او حاضر باش له ناچارې خواب ورکړ :

ـ ډير مې ورته وويل صيب . . . له لاسه مې هم راکش کړ . خو راسره رانغې .

معهه زرين گردېوال

دازندان دی

او منصبدار لکه په هېڅ ډول چې يې ددې خواب انتظار نه لاره . له فاره نور هم پسې سور شو او ورغړی کړ :

ـ وړک شه ! رايې له په ټکولو ټکو لسو . دخپل کور خيال يې کړې دې . چټک دا بدرغه راوله . . . هه ته راځي !!

او حاضر باش په ناچارې د سلامې له وهلو وروسته په بندي پسې لاړ . دمنصبدار فارلس چنده شوي و . سترګې يې لکه لږې چې راغتي شوي وې . په تندي يې د فار خولې بېدلې . په بېرته يې له جيبه دسفال راوښک . په تندي يې راښکړ او بيرته يې په کښې جيب ورومانډه له ځايه پاڅېد . په کوټه کې يې په گرځيدو پيل وکړ . ترورو په فارو . او د بندي د راتلو اوبه هغه د خپل زړه د تشيدو انتظار يې لاره .

قهر جنو شيبو په ډيره بېرته يوه په بل پسې منډې وهلي . ور بيا بيرته شو .

ـ زېر مخې حاضر باش وارخطا ښکارېده . سلامې يې له ياده ووت . ژيښلې وچې شونې

يې وړه ريدې او په يوه سالکې سو :

ـ صيب ! هغه نه راځي . وايي چې منصبدار دې خپله دلته راسي . ډير په فار دي . . . هغه مونږ ته ډير بد ډولواي .

منصبدار حاضر باش ته تر يو . تريو وکتل اود هغه خبرې يې په ستونې کې وروچسې کړې . په بېرته د ميز ځوانه لاړ . خولې يې دمېز له سره راپورته کړه په دوه لاسې يې په سر وروژور کړه او په ډيره تندي د دروازې ځوانه رهي شو . ور يې بيرته کړ . بيرته راو . گرځېده . لکه يو . . . چې ورپه يادسوي وې . دمېز ځوانه ورغې او کاغذ يې ترې راواخيست جيب ته يې کړ . حاضر باش ته يې هېڅ هم و نه ويل او په منډه له خپل دفتره ووت . حاضر باش اوڅو تنه نور سپايان وريسي روان شول او لږه شيبه وروسته غونډ د بندي کوټې ته ور . نوتل .

بندي په يو شلېدلې کټ کې پروت و . پښو يې زړه پرستن اچرلې وه . د ځان کاني يې هم شلېدلې وو . ډير نه ، يو . . . نيم ځای يې خبرې شوي و . سر اوږدې يې دنه خړېدوله

کبله بېر شوي وو . او دده اصلي خبره يې تقريباً پته کړې وه . په نکه توره کوټه کې چې په ديوالو نوبې راز ، راز شعرونه ليکل شوي وو . پروت و . لکه چې بندي شاعر خپل ټول زړه ديوالونو ته تش کړی و . هسې خوځېده هغه جرته سپين کاغذ او دمشواڼې رنگ پيدا کړ . نو خپل زړه به يې د کاغذ په مخ تش کړ . خو په دې زړه کې څه دومره دراز خبرې پرتې وې چې د زندان په دومره لږ و کاغذو نوکې پای ته نه رسيدلې . د تنګې کوټې په لږو تنګو ديوالو لږو نو کې هم دهغه شعرونه . نه . خايدل . دغه ديوالو نه د زندان کار کوونکو څو . څو ځلې له خبرمې پالاکړې او وېښلې وو ، خو يو څو ورځې وروسته به بيا بيرته ډک شول .

د زندان آمر د بندي کوټې ته له ور ننوتلو سره سم دکرښې ديوالونه له نظره تېر کړل . څو لنډې شيبې چپ ودرېد او وروسته له هغه يې ورسره راغلې و حاضر باشانو ته مخ ورواړ او

هر يويې خو . څو خپېرې وواهه او په قهر يې ورته وويل :

ـ بد بختا نو ! دا ديوالو نه مو ولې نه دي پال کړې . همدا اوس بايد په منډه دغه ټول ديوالو نه پال کړې . . . او منصبدار لاداخېره نه و ده خلاصه کړې چې حاضر باشان سمدلاسه د ديوالو نو په پاکو لو لکيا شول . شاعر ورته بد ، بد وکتل بيرته ډير زر مسکې سو . او ورته وايي ويل :

ـ که مې لهوس نه وې پوره . . . نور هېڅ . به هوا کې خوبه وليکې شم . شعرونه خپل . پاکوي يې . . . له منځه نه ځي شعرونه زما او نه مري شعرونه زما . تاسو په دې . نه پوهيږئ . او د زندان آمر چې تردې وخته غلې ولاړو په ډير فار په خبرو کې ورو لوبد .

ـ بس که . د زندان دې !! نه بندي يې او زه د زندان منصبدار . دلته يوازې او يوازې زما حکم چلئس لري . . .

و بندي ته لکه چې منصبدار ډير وړوکی ښکاره شوی وې . بد ، بد يې ورته وکتل او ورته وايي ويل :

ـ ستا حکم ؟ خو زه حکم د ستا منډه ته تيار نه يم .

ـ نه که تيار يې اوکته زه به دې تيار کړم . ددې حکم منلو ته .

ـ ځواي مشره د زندان ! زه حکم د ستا څه چې حکم ستا د مشرانو هم نه شم منلې . مگر نه ته يو هيري په دې چې ستا مرګ اوژوند زمونږ په لاس کې دی .

ـ پوهيږم ! خوته نه پوهيږي په دې چې زه اوداولس زما غږ باتور ، ويره نه لري د مرګ اونه هغوی باتوران وړلې شي . تاسو .

او منصبدار لکه چې د نورو خبرو د وريدلو توان نه لاره . په خلق تنګې يې خواب ورکړ :

ـ زايېم بس که زه دلته شعرونه بلوته نه يم راغلي . دې ته راغلي يم چې تamen کړم . له شعرونو بلو نه . يوه شه چې : دا زندان دې . نهاد اجزه نه لري چې داسې بدرد ووايې . واخله . . . دا کاغذ !!

منصبدار په خپل لاس کې نيولې کاغذ . بندي ته ورګوزار کړ . او خپلې خوږې سترګې يې نېغې ورته ونيولې . بندي کاغذ را واخيست . مخې ته يې ونيو . په کاغذ کې دهغه شعر ليکل شوی و . په شعر کې يې د مغولو او ددوی د واکمنانو په وړاندې د خپلو خلکو تنګونه ستايلې وو . بندي خپل ټول شعر له ځان سره ولوست او دغه يو بيت خوږې دو مړه به لوړ غږ ووايه چې منصبدار او د هغه ټولو حاضر . باشانو واورېد . خداي خبر دې بيت کومه روڼدې خاطره ور ياده کړه چې :

ما هاله ماتم د ځان وګر په وېنو
چې اټک وته مې ساګر په زړا شوم
بندي خپل شعر بيا هم له سره ولوست او
د زندان آمر ته يې سترګې ورواړولې :
ـ ښه نو . لکه چې تاسو بد وې له شعرونو بلو
او ليکلو ځنې هم ؟

د زندان د آمر هغه پخوانی قار یو خلی سوږشو. داواوې په قار نه ، په سره سپنه بندی ته مخ ورواوه :
 - نه مونږله شعریلو بدنه وو. زمونږ په دېر شاعران روزل کېږي درناوی یې کېږي . خولی اوچېو نه یې له زرو او پیسو ډکېږي . خو هغوی څه داسې شعرونه نهوایی لکه ته چې یې وایی .
 او د بندې زړه ته لکه څه ډیری خبرې چې وریادی شوی وی " سترگی یې په منصبدار کی وربښی کړی او د پټ خواب یې ورکړ :
 - تاته پته نشته چې زه شاعر یم د اولس خپل او هغوی چې تاسو یې خولی او جیبونه وړ ډکوی شاعران نه دی دا اولس خپل شاعران دی د سرو او سپینو !
 - او ته هم که غواړی چې زمونږ شاعر شی همدغه سر له ننه به دی په طلا وکی پستې کړو .
 بندی یو ناڅایه له خپل ځایه را پورته شو . منصبدار ته یې ځان را نږدې کړ . بدېدې ووته وکتل او په ترڅه لېجه یې ورته وویل :
 - نه ! زه نه شم کیدلای شاعر ستاسو . زما اولس منلی شی هرڅه . خونې منلی غلامی د بل چا . زه که غلام کیدلای ستاسونو څه به می کول دغه کلونه ، کلونه په زندانونو کړاوانو ستاسو کی ؟
 - مگر هغوی نه لری خپل خلک او اولس - چې زمونږ د دېر شاعری کوی ؟
 - لری به یې ! خو اولس خپل یې هیږ کړی او غلامی یې منلی ده ستاسو . زه او زما خلک فرمان نشی منلی ستاسو او دنورو .
 - د اخوا هغه خبری دی چې ستا پلار هم کولی . یوه شه چې انجام به یې ستا لپاره ښه نوی .
 - لکه چې انجام یې ښه نه وستاسو لپاره هم ، او بله دا گټه چې زه هم په لاره څم دپلار څکه چې هغه لاره - لاره ده زما دا اولس د تازدی د ننگ د چنگ .
 منصبدار بیا تڼ سور شو . بندی ته یسی بدېد وکتل . مخکی یې ورسره ماته ، گوډه پښتو ویله خو د بندې وروستی ، خبره چې یې واوریده په خپله ژبه یې څه هغه او دغه ویل شروع کړل . له ځانه سره وگوږیدله .
 بندی یې بیا سترگی ورسری کړی خو څه یې وته ویل . همداسی چپیا تی شو .
 حاضر باشانو د دیوال ټول لیکونه او شعرونه په تلوار ، تلوار پاک کړل او چې څنگه د یوالو نه پاک (!) شول نو منصبدار بیا په خپله ژبه حاضر باشانو ته څه وویل . منصبدار مخکی او حاضر باشان ورپسی شول . غوښتل یې چې د بندې له کوټې نه ووځي . بندی له یو خلی خندا ورغله . په کټ کټ یې خندا . خدای خبر چې د منصبدار په ناپو هی پوری به خندا ورغلی وه او که د حاضر باشانو په گټه گوډه پوری چې دگډوډه خبر یې به وارخطایی سره ها خوا - د یوځانمنی وهلی . د زندان په آمر دغه خندا

ډیره بده ولگیده . بیرته راستون شو . په بندی یې بیا خوله وړ خلاصه کړه . څه ډیرید رډیې ورته وویل خویوه خبره یې هم د بندې له خوا بې خوا به پاتی نه شوه هغه زر بندی ته ښکاره او په وتو ، وتوکی یې همدوسره وویل :
 - ته پښتون یې ... سر زوری یې !! خو پوه شه په دی چې ژوند به دی درختم کړم !
 منصبدار د خبره وکړه او له کوټې بهر شو . دغه په خبره بندی خپه نه شو . داسی خبری یې ډیری اوریدلې وی . دا زندان واو دی د مغولو په زندان کی یو بندی پښتون شاعر !
 منصبدار چې لا په بندی له څا په پاڅید . پاکشوی (!) دیوالونه یې ټول ولټول یو شعری هم نه و پریشی . ټول یې له منځه وړی وو . بندی د دیوال هرې برخې ته په حسرت ، حسرت وکتل . بیرته خپل ځای ته لاړ . زړه پرستیی په خپلو پښو واچوله او په فکر کی ډوب شو .
 په زندان کی یې ډیر کلونه تیر کړی وو ... د ټولو تیرو کلو نو پېښی یې بیا ذهن ته ورغلی . هغه بد چې د زندان پیلا بیلو مشرانو ورسره کړی وو . هغه ستغی سپوری چې یې اوریدلې وی - هغه کی اونه چې پری تیر شوی وو . ټول یې بیا ذهن ته راغلل . یو ، یوین سترگو تیر شول . خپل پلار وریاد شو . خپل هغه باتور پلار چې ددی زندان دوامنانو دسترگو اغزی و . هغه ته لا مخکی یو استازی (قاصد) دپلار د مرگ خبر ور کړی . هغه په دی غم لړلی پېښی یو اوږد شعر هم لیکلی و .
 دغه شعر یې د کوټې په یو کوچ کی پټ کړی ، چې څوک یې ونه گوري او بیایې همدغه شعریو قاصد په لاس له زندان څخه خلاص کړی . بندی ته یو ځل بیا هماغه شعر وریاد شو . خو پښتونه چې بی په یاد پاتی وو ، له ځانه سره یې زمزمه کړل ... خپل کور ور یادشو . خپل اولادونه . خپل یاران ، دوستان کلی ، د کلی او کور څر - څر د یوالونه - لوږ پرچونه او د خپلو خلکو کاږه ، وازه پټکی او تیغی شملي وریادی شوی . ژوند وریاد شو . د ژوند بهیر د آزاد ژوند بهیر . دغم لفظی او د ښا ری ووځی ، شپې یې په زړه وروگر خیدی . ځان ته یې وکتل یوازی و . په زندان کی . زړه یې غمجن شو . سربې کښود . سترگی یې پټی شوی . تندي یې گونځی وکړی یو ساعت همداسی پر کاله پروت و . بیا لکه چې نور څه په زړه کی تیر شول . په کټ کی کیناست . پټپه یې پراخه شوه . سترگی یې وغړید .
 شونډوی څه خوپه شان موسکاخوره شوه ، د کوټې څلورو واړو دیوالو نوته یې به غیر خبر وکتل په خپله بیره ډیره یې په ورو - ورو لاس را ښکود . خپلو شلیدلو جامو ته یې خیال شو څپه نه شو هماغه موسکایی لا په شونډو خوره وه .
 داخل دخپل اولس ویاړ ویاړو بادشو . ځان ورته ددی ویاړ یوه کړی ښکاره شوه موسکایی

نوره هم زیاته شوه . تندي یې نور هم پورې شو . خبره یې ډیره سپرلی او غوږیدلې ښکاره شوه . د خپلو خلکو راتلونکی یې په سترگو کی رڼا وځلیده . ډیره رڼه ! خپل کی اونه یې له یاده ووتل . په خیال کی یې (روه) په سیمه کی د سمسور وگلانو ننداره پیل کړه ، هغه بوټی چې باید غوږیدلې وای . زړه یسی هغه غوټی چې باید غوږیدلې وای . زړه یسی وغوږیده غوښتل یې چې یوه کړیکه وکسړی خوزری پام شو چې : دا زندان دی !! له ځایه پورته شو . دوره خواته ورغی . غوښتل یې چې وریبرته کړی خو د دروازی په نیمکښوکی چې یې پیره دار ولید . دروازه یې بیرته بنده کړه او خپل ځای ته لاړ .
 * * *
 بندی ته په کال کی خو ، خو خلی له وطن نه قاصد راته . قاصد له ځانه سره پیغامونه لیکونه او څه کالی ، مالی راوړی وو . بندی به د قاصد په لیدو ډیر خوشاله شو . ده به هم خپل احوال د قاصد په لاس خپل کلی - کورته ولیده . قاصد به تل د بدو پیښو خبر راوړ . د قاصد اټو ، په پیغامونه کی د بندې د خوښی یوه خبره هم ته وه . د بندې له خوا چې به - کوم پیغام استول کیده په هغو کی په ډاډ او کلکه اواده پرته وه .
 بندی لا هماغسی په خپلو فکرونو کی اخته و او خدای خبر چې فکر و نو دغه لړی به یې تر کومه روانه وه خو هلته د (روه) په سیمه کی یو قاصد هند ته در اټک لپاره تیار یدونکی و . د بندې زامنو او دوستانو ډیر شیان : نو ی جامی ، لیکونه ، کتابونه او پیغامونه قاصد ته ورکړل . قاصد یوازی د بندې د لیدو اود هغه له حاله د خبریدو له پاره راتلو . داخل قاصد څه ډیر پیغامونه او له وطن نه څه ډیر نوی خبرونه د بندې د پاره له ځانه سره یو ځای کړی وو . له لیکونو او کالو نه سلامت پښ - جوښو . قاصد را رخصت شو او د بندې مشر زوی قاصد ته د پیغام هم ورکړ چې څه موده وروسته به مونږ خپله دهغه دلیدو د پاره زندان ته ورځو . قاصد د هند په لور روان شو .
 هند ته په رسیدو کی یې ډیر گرانو او د مزل ستونزی وزغملی . هند ته رسید . ډیر زندانونه یې ولټول . له ډیرو پلټولو وروسته یې ایله - بیله هغه زندان پیدا کړ چې د دوی بندی به کی (بندی) و . د ننه زندان ته چایه آسانی نه پریشود ډیر ویرره دارانوته یسی سوالونه ځاړی وکړی . زندان ته یې پریشود دخپل بندې پوښتنه یې وکړه . چاورته د زندان په یو کوچ کی یوه کوټه په گوته وښودله . په څنگ کی ولاړ یو بل پیره دارون ته خوق - خوق وکړ . او وروبی هغه ته څه وویل . قاصد هغه په ژبه پوه نه شو . د هماغی وړ ښودل شوی توری - پوی کوټی خواته روان شو . خپل په ښاکړی پټو یې دوره مخی ته په دوز گوزار کړی به شونډ و یې ډیری اودهفت ته د رسیدو بریالی

موسکاخپره شوه خوشحاله شو . خپل ځانته یې وکتل شاو خوا یې وکتل . بندیان خو ، غوڅته اویو ، یوتی ناست وو . ځینو بند یانوته پایوازان هم راغلی وو . یو نیم بندی لا په کوټه کړ . ددوی بندی به ډیر لږ له خپلی کوټی او په کوټه کی له خپل ځای څخه یې څا په کیده .
 قاصد یو ځل بیا خپل ځانته وکتل . خپلی جامی یې وغځولې . لړی خبریږی لړی نه ښی ډیری خبرنی شوی وی . د لاتحانه بری موسکایی بیاشونډی خوری کړی . دروازی ته وریبرگ شو . پخپل ټول زوری وریبرته کړ . چې څنگه په کوټه وړ ننوت و ارخطا شو . سخت وارخطا : زړه یې ودرزیده . په کوټه کی یې یو اوبلی خواته وکتل . هیڅوک نه وو . یو شلیدلی کټ لا هماغسی یې خو که پروت و . په دیوالو نو ډیر شعرونه لیکل شوی وو . خوښکار یدل داسی چې خو خلی لیکل شوی اوروان شوی دی . یو نیم شعر او بیت یسی لوستل کیده . ډېره درزایی زیښته زیاته شوه . (اشرف) په کوټه کی نه و . له کوټې بهرو ووت . د زندان په انګی کی یې سترگی وگرځولی دخپل راوړی پټو خواته ورغی . له پټو یې هغه کاغذ او قلم را واخیست چې د اشرف پاره یې راوړی وو . بیرته کوټی ته ننوت . ټول هغه شعر و نه یې په کاغذ ولیکل چې سلامت پاتی شوی وو . په یو کوچ کی یې لکه چې ډیر ښه شعر پیدا کړی و . یوه ښه شیبی یې ورته وډډو کتل او بیایې دغه بیت ولیکه :
 په اواز یې غوږ لری دروه بلبلو
 په دګن دحال قصه هجری توتا کا
 قاصدغه بیت خو ، خلی په لږ واوازه ځانه سره ولوست . د زندان د کوټې په وچه ځمکه کیناست او هلته یې هم د شعر لټون کاو . لکه د اشرف له گوتولو یدلی مرغلری چې د ټولو ټول پاتی شوی شعرونه یې ولیکل ، بیا یې د دیوالونو لټون پیل کړ اودی لایه همدی لټون کی وچې وړ را بیرته شو . اشرف نه و . یو بل بندی کوټی ته ور ننوت . قاصد یې کوټی ته دننوتلو په وخت کی لیدلی و . د بندې هم پښتون و ډیر غمجن ښکاریده قاصد ته یې سترگی مه شی وکړل او بیا ورو ، ورو په خبر وراغی .
 - دروه ! له کوم ځایه اوجاته راغلی یې ؟
 لکه چې د لیدو د پاره د اشرف ځان ، دی خونړی زندان ته راغلی یې .
 او قاصد لکه چې همدی پوښتنی ته سترگی په لار و . په یوه منډه یې خواب ورکړ :
 - هوله (روه) راغلی یم . لپاره د لیدو اشرف .
 - اشرف خان ... خو ...
 بندی دا خبره په نیولی غږ همداسی نیمه پریشوده . خو قاصد تری بیا پوښتنه وکړه :
 - څه ؟ څه شوی دی زمونږ . په اشرف ؟ څه یې کړی دی پری ؟
 - اشرف ! اشرف نور نشته دی . دلته

آتشکشی مای رنگارنگ جهان

چه تعداد نفر بیکار در جهان وجود دارد؟

بامو جودیت سوء تغذیه - بیماری - بی سوادی - فقر و بسا امثال دیگر می توانیم ادعا کنیم که جهان ما رنجور است درینجا دو نوع بیماری: یکی ارثی و دیگری بیماری زاده قرن بیست است که یکی از این بیماری های اخیرا لذت که گریبان گیرد ها میلیون نفر است و (بیماری مخصوص انسانها) محسوب می شود (حیوانات از آن مصون اند بیکاری نام دارد بیکاری مرضی ارثی نیست اگر چه خطر ارثی شدن آن در آینده موجود است بیکاری يك مرض مزمن است هر روز سا حات بیشتر و بیشتر را در جنگال گرفته و سرنوشته بشر را متأثر می سازد با این بیماری عالم بشمول کشور های پیشرفته سر -

ما به داری بیشتر مصاب گردیده اند سازمان کارگری جهانی عده بیکاران را درین کشور ها

پیش از ۱۷ میلیون نفر تخمین نموده است در ممالك عضو سازمان همکاری و انکشاف اروپا در هر ۲۰ نفر مرد یازن يك نفر بیکار می باشد امسال رقم بیکاران بین ۲۰ و ۲۲ میلیون تخمین گردیده است از جمله کار طلبان ۷ میلیون شان کمتر از سن ۲۵ بود و دو میلیون آنها در کشور های عضو با زار مشترک امرا ر حیات می نمایند

که از آنجمله ۱۰۷۹۸۱ نفر شان در سن پایین تر از ۲۵ سالگی قرار دارند .

در فرانسه منابع حکومتی آن کشور عده بیکاران را در اوایل سال ۱۹۸۰ متجاوز از دو میلیون نفر وانمود کرده بود .

در امریکا شمار بیکاران در ماه جنوری از ۹ میلیون به ۱۲ میلیون بلند رفته است و از

جمله سکتورها های اقتصادی امریکا صنایع موثر سازی با عده ۱۸۵۰ فی صد بیکار را نش بیشتر متضرر گردیده است .

«سپاه مانند این حیوان بحری کره ای منظره پنج قاره جهان ریشه دوانیده و مصروف انجام اعمال تفریبی و ضد انسانی میباشد»

در جاپان ۱۳۶۰۰۰ نفر به یافتن کار موفق نگردیده اند

که يك ربع آن کمتر از سنین ۲۵ می باشند . قرائت نسیس - بلان چاردمدیر عمومی سازمان کارگری بین المللی در پاریس

ده سال مطالعه اش در باره مشاغل کارگری جهان چنین اوزیا بی نمود است که اگر صرف ده فیصده صرف نظامی فعلی جهان کاسته شود وضع

بیکاری بهبود خواهد یافت و از وضع فاجعه انگیز موجود بدر خواهد شد نامبرده علاوه نموده که در سال ۱۹۷۹ مصارف نظامی جهان در هر دقیقه به يك

میلیون دالر بالغ می گردید و اگر ده فیصد آن صرفه می شد به

۴۰۰ بلیون دالر می رسید که این مبلغ برای بلند بردن سطح کار یا بی به صندوق و جیبی جهان نگو مک قابل ملاحظه می بود .

هرگاه مسابقه تسلیحاتی جنون آمیز فعلی بسوی يك مسابقه

سربلای مقاصد عمرانی تو جیه گردد و اگر محاسبه کنیم که بلیون ها ساعات کاری که را یگان از دست رفته وقف فعالیت های مشتر در ساعات زراعت - تخنیک

طب و کلتور می گردید و اگر صد ها بلیون دالر بیکه مصرف تسلیحات می شود برای بدست آوردن نان - خانه و لباس صرف

می گردید آیا سیمای جهان امروزی چگونه می بود این سوالیست که شاید اکنون میلیون ها مردم بیکار بار بار پیرامون آن می اندیشند .

چگونه واکسین ها بالای عذویت

تاثیر می کند؟

درست پنجاه سال قبل مرض توپر کلوز یکی از جمله خطرات ناکثرین امراض در جهان بشمار میرفت در سالهای اخیر اگر چه کاملاً بالای این مرض تسلط حاصل نشده است مگر پیشرفت های علم طب از تلفات زیاد آن کاسته است . مکرر بهای توپر کلوز که بنام (باسیل کخ) یاد می شوند از جمله همراهم دایمی انسان هستند در حدود ۹۰ فیصد مردم در سراسر جهان مبتلا به این مرض می باشند مگر قوه محافظتوی بدن انسانهاز پیشرفت و انکشاف آن جلو گیری مینماید .

با وجودیکه این جلو گیری غیر کافی میباشد چه بسا اوقات در اثر مساعد شدن شرایط مکرر بهای توپر کلوز فعال میشوند مگر کشف و معاینه شان دشوار است .

مکروب توپر کلوز قشر خارجی بدنش را دریده و مانند بالا پوش از تن بیرون میکشد و از آن پس تغییری در آنها بوجود می آید و بهیئت یک (ال - فورم) قابل شناخت می گردند .

درجهان پهناور ما ملل و گروه های گونه گون که دارای فرهنگ و کلتور متنوع و مختلف اند نهایت زیاده میشود و لی هر قدر این انسانها با در نظر داشت فواصل مکانی و زمانی از هم دور اند و یا شیوه های فرهنگی و کلتوری متنوع و گونه گون دارند اما ازجمله مشترک برخوردارند و میتوانند مفاهیم اصطلاحات و احساسات شان را به یک دیگر ابراز نمایند . آثار هنری و کلتوری که حاصل دوره های مشخص تاریخی و زاده فعالیت مشترک انسانهاست پیوسته از یک نسل به نسل دیگر انتقال می یابد این انتقال اکثراً از طریق تراجیم آثار هنری ، ادبی ، فرهنگی صورت می گیرد . چون در هر یک از آثار هنری احساسات خاص نو یسند و وخالق آن موجود است بنا برین مشکل امر درین جا است که چگونه مترجمین میتوانند و باید بتوانند همان احساس را که در زبان اول موجود است در زبان دوم می که

محققین انستیتوت توپر کلوز (داکتر نیکولای شملیوف عضو اکادمی علوم طبی اتحاد شوروی و اناد وروژ کوا و زویاز یمسکو و دو کتوران طب در دوا سازی) کشف کردند که باکتر بای واکسین ضد توپر کلوز همچنان زمانیکه داخل اورگا نیزم گردند تغییر شکل میدهند . مکرر بهای نیمه جان یا ضعیف شده توپر کلوز برای سالمای متمادی در وجود انسان زنده می مانند آنها در حالیکه توافق حاصل می کنند دارای خواص جدید بیولوژیکی شده و به اشکال کروی بیضوی و یا دیگر اشکال در می آیند .

شیوه هایی که سابقاً در میکروبیولوژی مورد استفاده قرار می گرفت در کشف این میکروبها عاجز مانده است . اکنون بکمک وسایل و تکنیک های مخصوص مکرر بهای قابل دید کشف گردیده اند همین مکرر بهای تغییر شکل یافته اند معافیت را در بدن تامین میکنند این

نوزاد یکسلسله پندیدگی رادرجدار لبقاوی تبارز داده که البته ایمن عوارض ناشی از تطبیق نادرست واکسین میباشد . اکنون این عارضه را میتوان ناشی از کم مقاومتی بدن در مقابل واکسین و یا حساسیت ها دانست هما نظریکه تطبیق واکسین در اطفال با مقاومت در ماهیست مکرر بهای تغییرات وارد نموده قدرت معافیت را بحیان میاورد هکذا عوارض ناگوار را در اطفال کم مقاومت و ضعیف بار خواهد آورد . اشکار شدن حقایق متذکره در مورد تطبیق واکسین ضد توپر کلوز که از مدت نیم قرن تاکنون تحت بحث و تجربه شورای وزیران کشف و اختراعات کمیته دولتی اتحاد شوروی قرار گرفته بود منتج به توضیحات تیوریکی ساینس دانان شوروی و خارجی گردیده است این توضیحات یکسلسله نتایج سوء را از اثر تطبیقات واکسین مذکور بر ممل ساخته است و سبب شده است تا

طرق لازمه جهت تطبیق واکسین جستجو گردد . طور مثال هنگامیکه تجویز شد تا تطبیق واکسین در طی هر هفتسال تاسن بیست و یک سالگی تجدید نظر گردد اکنون تجدید واکسین مذکور به نصف تقلیل یافته است . اکنون درین شهر ها و مناطق اتحاد شوروی مقدار و دفعات واکسین خیلی کمتر از گذشته شده است که البته این امر معافیت را بمیان میاورد هکذا از مقدار و دفعات واکسین نمودن و تعداد مهورین فنی آن تا اندازه زیاد کاسته است .

این مو فقیته نه تنها در ساحه تطبیق واکسین ضد توپر کلوز بلکه در ساحه های دیگر طب نیز پیشرفت نموده است . پژوهشگران واکسینهای حیه در ساحه های تو لاریما ، پرو سلیوس ، طاعون انترسی ، پولیو ، ریجا و انفلونزا و سر خکان اکنون به کار شهای دامنه دار خویش دست اندر کار شده اند .

نوشته آذر

نقش ترجمه در پیوند دادن فرهنگ های کنونی

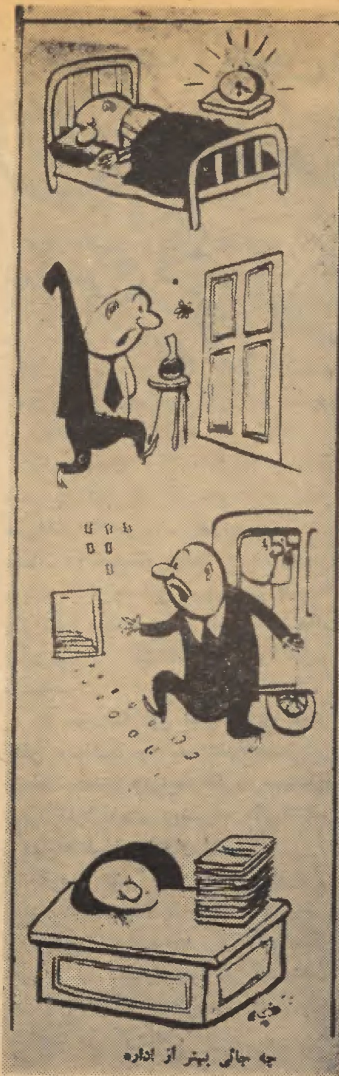
آن احساس عمیق و محتوی با مفهوم نداشته باشد نیز نادرست و ناموزون جلوه میکند این بدان سان است که چهره گرایی را با لباس رنگین و منقوش آراسته سازیم . روی این اصل دانشمندان حکم میکنند که باید آثار هنری هم دارای مضامین و محتوای عالی و هم شکل عالی که متناسب با مضمون است باشد به این لحاظ ترجمه و فن ترجمه نیز از این امر مستثنی بوده نمیتواند .

حق یک اثر ادبی و هنری در زمان ترجمه و قتی ادا شده میشود اند که کیفیت حاصل از ترجمه به منعکس در اصل در ترجمه آن نیز در حد امکان و تصور مند رج و ملموس باشد . که این کار به اثر و قوف و تسلط کامل به زبان ، و شنیدنی در کار صورت می گیرد .

مترجم باید در قبایل نویسنده اثر هنری ، ادبی باید احساس مسئولیت کند اما اکثر ایمن بقیه آخر صفحه ۴۵

ترجمه و بر گردانده آن است نیز موجود گردد روی این لحاظ گفته میتوانیم که ترجمه خوب در حقیقت هنری است که درغایت هدفش نیاز ، ضرورت ، نقل و انتقال احساس است که از یک زبان به زبان دیگر صورت می گیرد . اما آن احساس اول در زبان دوم نیز بیست ادا شود .

در صورتیکه همه احساسات های که در آثار اول موجود است در نوشته های دوم ابراز نکرده در حقیقت مضمون بی شکل و رونق خواهد بود لازم است که مضمون و شکل رابطه متناسب و متقابل داشته باشد اگر مضمون هر قدر خوب و ارزنده باشد در صورتیکه شکل آن ((الفاظ ، کلمات جملات و غیره)) متناسب نباشد ما نمیدانیم عروسی زیبای خواهد بود که در میان لباس زنده و پاره قرار داشته باشد اما در صورتیکه اگر شکل آثار و مضامین خوب و با جملات و کلمات متناسب ادا شود ولی مضمون و محتوی

چه جانی بهتر از اداره

چتریت کجاست

پروفسور ، در یگروز بارانی ، در حالیکه
از سرتاپایش آب میریخت وارد خانه شد
زنش به دیدن او پرسید :
- چتریت را چیکار کردی ؟
پروفسور سری تکانداد و گفت :
- یادم نیست به نظرم در جایی گذشته
ام‌زن مجددا پرسید :
- خوب ، کی متوجه شدی که آن را کجا
گذاشته یی ؟
سوقی که باران آرام کرد آنرا بسته کردم
و خواستم جایی بگذارم !

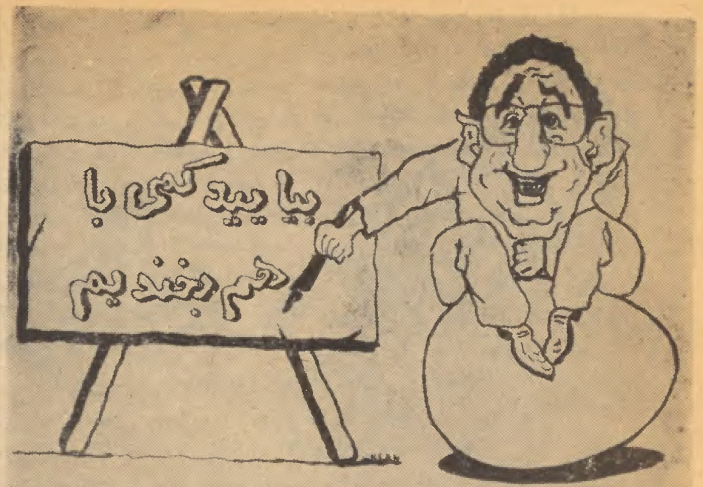

نتیجه خوب بود

مردی نزد مدیر شرکتی که معمولاً اختراعات
جدید را می‌خرید رفت و گفت :
- من يك تلک موش برقی اختراع کرده
ام
شما حاضر هستید که او را از من
بخرید ؟
مدیر شرکت گفت :
- اگر خوب باشد البته ولی باید او را
برای آزمایش اینجا بگذارید و پس فردا
بیانین !
مرد رفت و دو روز بعد آمد و پرسید :
- آنرا ملاحظه کردین ؟
- بلی نتیجه خوب بود دو موش
را کشت !
مرد با خوشحالی فریاد زد :
- دیدین من حق داشتم !
مدیر شرکت حرف او را برید و گفت :
بلی اما موش ها از دیدن دستگاه اختراعی
تو از خنده مردند !!

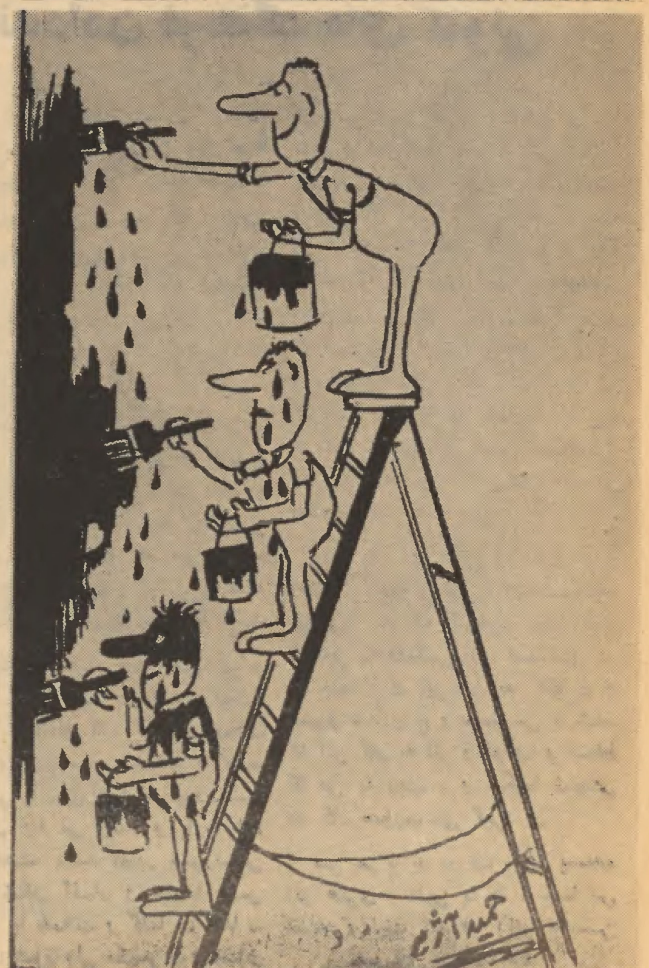

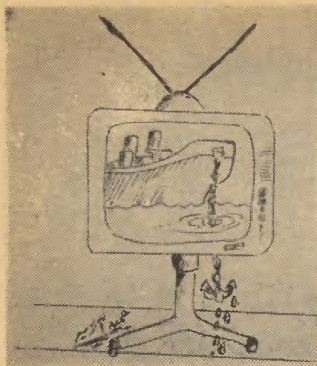
بدون شرح

ترک عادت موجب مرض است

دو کیسه بر بام گپ می‌زدند ...
یکی از آنها روبه دیگری کرد و پرسید: راستی ... تو برای چه وقتی که می‌خواهی
بولبایت را بشماری ، پیش آینه استاد می‌شوی ؟
کیسه بر دومی جوابداد :
- آخری ترسم يك موقع از بولبای خودم را کسی دیگر نزند .

بدون شرح

بی اعتمادی

خانمی که هر شب تا نیمه های شب در
مجالس پارتی رقص شرکت می کرد با یکی
از دوستانش مشغول گفتگو بود ... ناگهان
رو بروسش کرد و گفت :

— بالاخره من فهمیدم که شوهرم شب ها در
کجا بسر می برد *

دوستش با خوشحالی پرسید !

— آفرین ... خوب چطور فهمیدی ؟

— دیشب که منزل دوستانم بهمان بودم، چون
کمی خسته شدم زود تر به خانه رفتم و دیدم
شوهرم در منزل مشغول شستن ظرف ها

است ...

برای شهرت خود شما

هتر پیشه اول تیاتر پس از پایان نمایشنامه وارد اتاق خود شد ...
بعد از اینکه نظری بدسته گل های ارسالی کرد بسیار ناراحت شد ... مدیر تیاتر دسته
گلها را شمرد و گفت :

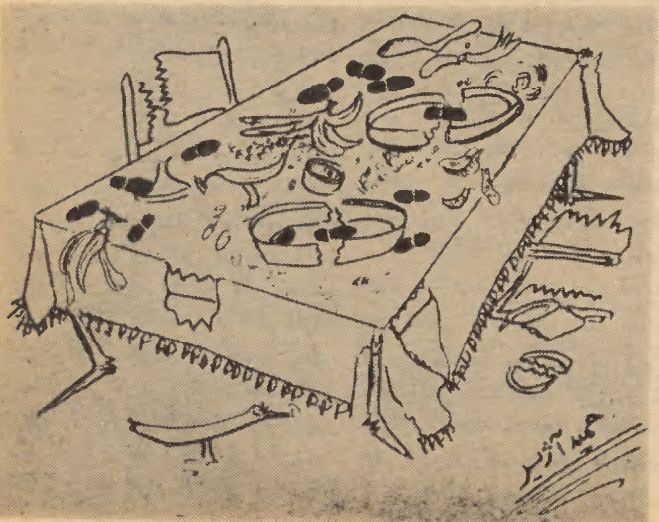
چرا ناراحت شدی ... مگر ده دسته گل برای ت کافی نیست ؟

هتر پیشه جواب داد :

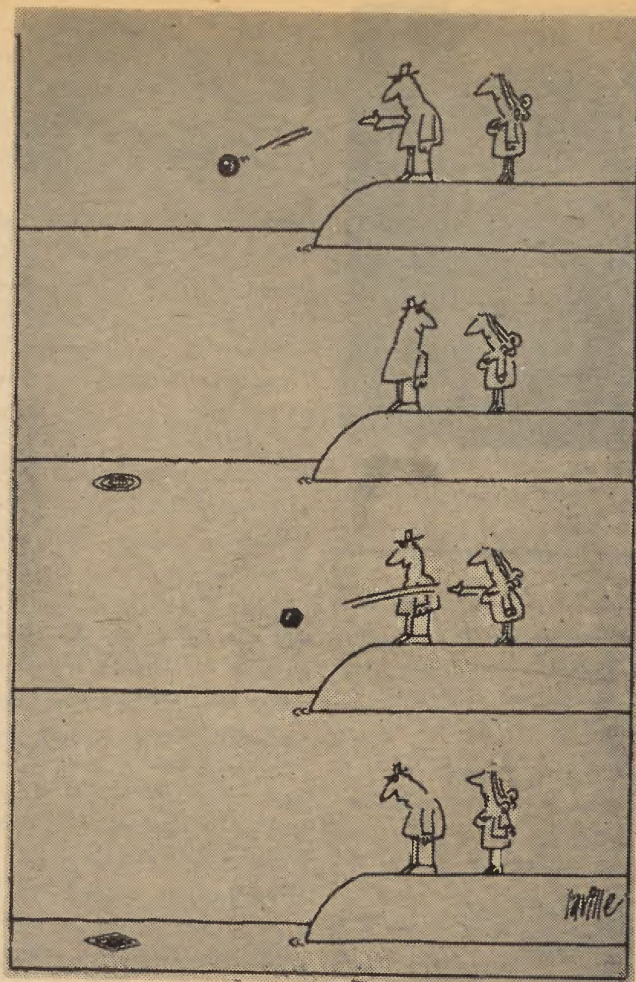
— آخر من برای دوازده دسته گل پول داده بودم ... در صورتی که اینجا بیش از ده دسته
گل وجود ندارد *

قبل از مهمانی

بعد از مهمانی

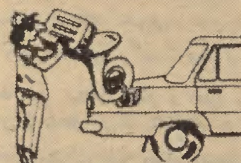
بدون شرح

چرا پیش من نیامدی

مردی با بیافه ای غمزه در کافی ای نشستند ...
بود ... دوستش وارد کافی شد و بدیدن
او پیش رفت و با تعجب پرسید :
— چه شده ... چرا اینقدر ناراحت هستی !
دوست اولی آهی کشید و گفت :
— من دیشب يك لحظه نتوانستم چشم بروی هم
بگذارم ... زیرادوهزار افغانی برای فرسدادم
باید بیر دازم در حالیکه يك دینار هم پول
ندارم *

— خوب ... پس چرا نیامدی پیش من
دوست غمزه با خوشحالی گفت :
— آوه ... دوست عزیزم ... تو این مبلغ
را بمن قرض میدادی ؟
دوستش جواب داد :
— نی جانم ... ولی لا اقل چند تا تابلت
عالی خواب آور داشتیم که بتو بدهم !!

مشتری خوب

مسافری وارد شهری شد و بگراست به هتل
رفت. وقتی می خواست وارد اتاق هتل
شود صاحب هتل از او پرسید :
— آقا ... شما چه ساعتی میل دارید بیدار
شوید بفرمایید تا به پیشخدمت بگویم شما را
همان ساعت بیدار کند *

مسافر جواب داد ! لازم ندارد من هر روز
ساعت هفت از خواب بیدار می شوم.
صاحب هتل با خوشحالی گفت :
— پس خواهش می کنم ، پیشخدمت ما را هم
همان ساعت از خواب بیدار کنید !!

در اثر انتقال کرم های معده بدخل جسم امعاء پندیده و کرم ها جلد را تخریب می نمایند.

کرم های معده و امعاء از نوشیدن آب های کثیف پیدا میشود

واضح است که آب یک عنصر مهم حیاتی بوده، و در شبانه روز هر انسان به نوشیدن چند لیتر از این مایع ضرورت دارد، و لی در نوشیدن آن باید نهایت دقت و مواظبت را بخرج داد. چه، طب امروز ثابت نموده است که بسیار امراض مد هش و مهلك از نوشیدن آب های کثیف و غیر صحتی، دچار انسان شده و حیات او را در معرض خطر جدی قرار میدهد. زیاده از دو صد میلیون انسان در اقصای جهان، و خاصا در آفریقا و شرق نزدیک، در مالک سواحل بحیره مدیترانه و قسمتی از امریکای جنوبی و اکثر ممالک جهان سوم و شرق دور، از صدمه های جسمی و امراض ناشی از وجود کرم های معده (بیلهارسیوز) در بدن شان، رنج میبرند. در مناطقی متذکره این امراض خیلی وسعت یافته و به همه قراء و قصبات در بین مردم شیوع یافته است.

(لارواها) در جسم انسان نموده و سپس به شکل کرم در می آیند. و در آنجا جفت گیری نموده و به تخم گذاری شروع می نمایند.

دایره جریان نقل و انتقال آن ها، از طریق و ریدها بسیار سیاه رنگ های کوچک به امعاء و مثانه سر از نوادامه پیدا کرده، و به قسم ایجاد میک به تخریب با اعضا بدن آغاز میکنند. طوری که در تصاویر ملا حظ می فرمائید

(لاروا) از طریق نوشیدن آب های نیکه در دلدل زارها جریان دارند، یعنی آب های غیر صحتی، داخل جسم سالم انسان هاشده و در چین ها و چروک های داخل جلد جفت گیری و تکثیر نموده، و سرانجام ایجاد تخم های آن در اکثر حصص بدن مبدل به (بیلهارسیوز) میگردد. نه

کرم های متذکره، در امعاء تخم گذاری و تکثیر نموده و از مجرای و ریدها بدیگر حصص بدن نفوذ میکنند، و اکثر اثرات سو و ضررهای عده، نظیر پندیدگی و تورم کرده ها، جگر و طحال یا کیسه صفرا به اثر دخول آن ها بروز می نماید. خطرات ناگوار این کرم ها تا

تنها موجودیت این کرم ها در امعاء باعث پندیدگی و تورم امعاء میگردد، بلکه حتی جلد را ورق ورق سوراخ نمود و سبب تولید بسیار امراض مهلك میگردد. اکنون بخاطر امعای این کرم ها دوائی ساخته که بنام (بایل ترای سید) مسمی بوده و به همین ماریک به با زار عر ضه شده است. موثریت این دوا در محو انواع کرم های معده و امعاء و تأثیرات فرعی آن در بهبود وضع مریض به ثبوت رسیده است. و اخیرا مقدار زیادی از این دوا، در اختیار موسسه صحتی جهان گذاشته شده است. این موسسه در شعبات و کلینیک های مر بوطه خویش طور امتحانی این دوا را در معرض استفاده مریضان قرار داده و یک روز بعد از استعمال، تا ثیرات مفید آن به مشاهد رسیده است. طبق احصائیه موسسه صحتی جهان چیزیکه قابل اهمیت است، آن است که نظر به تعداد روز افزون مصابین و مسلولین امراض ناشی از کرم های معده، مقدار ادویه که، در دسترس دوا یر ذی علاقه و بخصوص ممالک جهان سوم قرار داده شده است، نا کافی

آله مخا بره به شکل ساعت بند دستی

برقرار شده، و همه معلومات مورد نیاز و اطلاعات ارده با قید وقت و تاریخ، بروی صفحه منعکس کننده آن که در تصویر اسانگشت بدان اشاره شده است، طور کتبی نشان داده میشود. علاوه از آن این فرستنده بی سیم، از هر حیث قابل اطمینان بوده، و مانند ساعت بند دستی همیشه در بند دست تان آن را با خود میتوانید داشته باشید و از منزل و از هر جایی دیگر بیکه دلشان بخواهد بدون لین ارتباط بواسطه بی آن میتوانید حل مطلب نمایند.

قسمت آخره این آله که بسیار کوچک بوده و در منزل جا گذارده میشود، همه معلومات و اطلاعات را ثبت نموده، و دوباره از طریق مرکز این تاسیسات به دارنده تلفون گزارش میدهد. این سیستم جدید مخابراتی برای اولین بار، در هالیند بکار گرفته شده و مقامات پست و اطلاعات جمهوری اتحادیه آلمان، در مورد بکار انداختن این سیستم تا اکنون تصمیمی اتخاذ نکرده اند.

انجیران شرکت ذیمنس جمهوریت اتحادیه آلمان وسایل جدیدی مخابراتی و اطلاعاتی را ساخته اند که، بواسطه آن میتوان اتومات با مرکز این تاسیسات تماس گرفت، و در مواقع ضرورت این آله مخابراتی بهترین وسیله ارتباط با دنیای خارج است. هرگاه خواسته باشید جایی تلفون بکنید، در هر قسمتی از منزل و در هر حالتیکه قرار داشته باشید، با الوسیله میتوانید به یکی از مراکز این تاسیسات در ارتباط باشید. به مجرد تماس با مرکز این فرستنده ها، نفر موقت آنکه در بیرون پیش روی دروازه ایستاده است دروازه را باز نموده و خواهش شما را برآورده می سازد. دستگاه احتیاطی دیگری در مرکز این تاسیسات تعبیه و نصب شده است که، را بطه بین تلفون داران و اداره مرکزی است، با الحاق این دستگاه اکثریت حساسات الغواهی میتوانند از این وسایل استفاده نمایند. طرز کار این آله جدید مخابراتی قسمی است که در موقع ضرورت هرگاه تکه بی را فشار دهید، اتومات ارتباط شما با مرکز

نقش ترجمه در ...

سوال طرح میشود که چه اندازه يك نفر متر جم حق آزادی در ترجمه بعضی آثار و گر - دانند آن را به لسان خویش میتوان داداشته باشد و لسی اکثر معتقد بر آن است که يك نفر متر جم تخیل موجود در اصل اثر را محترم شمارد اما او تعهد دیگری نیز دارد و آن همان سنت های ادبی و فرهنگی زبان خودش است که اثر او با همان معیار و معیار اصلی اثر ارزش یابی شود او آنقدر زحمت بخود را میدهد که بتواند همه نازک خیالی ها و اصطلاحات زبان او لی را با همان زبان شیوا و اصطلاحات شیرین زبان خود محیط و اجتماع خویش بر گرداند که بتواند متبوع طبع خوانندگان قرار گیرد. در غیر آن شیوا یی و گیرایی آن آنقدر مقبول طبع نخواهد بود.

این که در يك ترجمه آثار ادبی و هنری با ید سلیقه همگان رعایت شود یا صرف سلیقه مترجم اکثر بر این لفظ گویند که با ترجمه میتوان مردم با فرهنگ های گوناگون را پیوند داد در میان آنها ارتباط و همبستگی بوجود آورد این يك از عمده ترین خصوصیت فلسفه ترجمه است.

گرچه فواصل میان انسان ها در عصر ما که عصر الکتر و نیک و نوآوری های شکفت انگیز علوم و تکنیک است و ابعاد جهان روز به روز کوچک میشود اما این حقیقت را قبول باید داشتیم که باوجود چنین نزدیکی ها و کاهش یا فتن مسافه و فر - سنگ ها فواصل فرهنگی ما نند گذشته زیاد است و ظیفه مترجمین این است که بتوانند فواصل معنوی بین انسانها را کم نموده و برافراز جدایی های فرهنگی و هنری و معنوی پل های ایجاد کند این واقعیت کاملاً زنده

بقیه صفحه ۳۹

دازندان

نیت شرفی لشکر کشی های انجام دادند آثار فرهنگی و کلتوری کشور های مذکور را بغارت کرده و محققین باستان شناسان و مترجمین در بر گردانیدن آن و رمز کشایی آثار پر داخته و با آن آشنا یی و شناسخت پیدا نمودند بدینسان آثار هنری و فرهنگی کشور های دیگر نیز به اثر زحمات و تلاش های مترجمین به لسان های مختلف برگردانده شد که با نتیجه مردم کشور های مختلف از خصوصیات تاریخ فرهنگی و کلتور های گوناگون ملل جهان واقف حاصل نمودند.

امروز سعی و تلاش دانشمندان و هم مترجمین درین است که چگونگی بتوانند فواصل میان انسان های را که در تقاطع مختلف جهان با فرهنگ و کلتور مختلف و متنوع و لسان های مختلف زندگی میکنند با هم ارتباط دهند و این ارتباط یکی از عمده ترین وظایف است که ترجمه میتواند آن را انجام دهد.

زهی چه دهنه کوتی نه لورتک نه بندشوم. سودای و دیره به شومه دم دیوی سپی کی می ترغور شوخه اوازو کنه کوته. دروازی به درزی می وکتل بپرت اشرف خان بی ... آ! اشرف خان بی را بهر گر له کوتی. خوش کسونیولی و به گبه له زندانه بی وویست. ما ووهلی چیفی. تولو به زما کربکی اوریدی وی، خو هیچام ونه نیوراه. غورپوه شوم چی زما بندی دوست. اشرف :

بندی تولی خبری به یوه ساو کری. خو داروستی خبره چی بی کوله ژوغونی غوندی شو اوچی د اشرف نوم بی واخیست یو خلی چپ شو. بیچی چپ ... قاصد د بندی به وروستی خبره پکان وخور. به خای کیناست. به زده بی غوته راغله. دیر وخت عهداسی ناست و. بیا پاخید. له کوتی ووت. راهی پندی داوسپه وداو هر خه بی به بند یانو وویشل. غویشل بیچی بیرته د (اشرف) کوتی ته نوخی خوبو پیردار دوره مخی ته واپو د هغه به ولوبی لاس کینود او ورته بی وویل :

چه خه! نوره دی لاروه داخای دی خوئی شو که خنکه؟ مگر نه بی یوه چی دازندان دی زندان. خه به مخه خه.

قاصد خیل خادر به دوه لاسی خنک واه. به خبر، خبری دوروستی خل دیاره هفی توری کوتی ته وکتل. به خیلو جیبو نوکی بی د اشرف شعرونه و لول. یو کاغذی تری دابیر گپ. ورته خبر شو. خای به خای ودرید سترگو له بی اوینکی راغلی دیروخت عهداسی واپو د خو یو حاضر باش هغه له لاسو نیواو و بی شک. قاصد یو واریا کاغذه وکتل. بیرته بی قات کر. به جیب کی بی کینود او خپله لاری و نیوله. هغه به لاخوگامه وپاندی نه. وتلی چی بیا به بی شاته وکتل. لکه خولاجی تری پاتی شوی وی. داکار به خو واری تکراد کر. داسی به لاره روان ولکه عهدا اوس چی له کومی لوبی ناروغی واپورته شوی وی. دوروستی خل له پاره بی زندان ته وکتل او بیا تری پنا شو.

خو ددی خونری محول دتوروتنیواو لوپو برهونو له شانه بی د اشرف خان د آواز به غورکی کرنگیده :

به آواز بی غون لری د دوه بلبلی به دکن دحال قصه هجری تو تا پای

قاصد وارخطا شواو په لړ زیدلی غریبی تری بیا وپوښتل :

نشته دی دلته؟ کوم بل زندان ته یی وځی که خنکه؟ ووايه وروره! چرته دی هغه؟ او بندی لکه د دنیا ټول غمونو چی تری عهدا اوس د ښیول په شان راچاپیر شوی وی زبه یی کلکه ودریده اوبه ډیر خواری یی ایله همدومه وویلی شول چی :

هغه ... نور هڅ نشته دی ... دلته ... هڅ !

نشته؟ خه شو؟ وژلی یی دی؟! مرشوی دی!! خه یی شوی دی??

بندی داخلی قاصد ته داسی په سره سینه خبره پیل کره لکه هر، هر خه ویل چی غواپی دقاصد تلوسه وه. دهغه داسی زده وه چی بندی دی راته ټولی خبری په یوه جمله کی وکړی خود بندی پرله پسې خبرو هغه ته د بلی پوښتنی خای پریښود :

قاصد ډیره بیره لگیاو. په یوه سای پوښتنی پیل کړی وی. زده یی پوښتنی کولی. اشرف نهو.

دسپورت...

مشکله وی. همدا وجه دهجی دسپورت دبشپری داخلی آزادی د مسلې په برخه کی تثبیت او پرک والی را منځ ته کوی او په دی ډول سپورتی مفهوم ته د یوه محدود سیستم اصطلاح بخښی .

په هر حال هغه وخت چی موږ د سپورت داسی اړخونو ته پام واپو لکه په یوه ټاکلی اجتماعی محیط کی دسپورت سازمانی شکلونه دهغه استعمال او هدف نو د پاسنی درک نیمرگیا را په گوته کوی په سوسیالستی اوپانگه والو ټولنوی کی د سپورتی سازمان یوه مقایسه به په دغه برخه کی داسی اختلافونو د توضیح کولو د پاره کفایت وکړی له یوی خوا د پرگنیز سپورت هماهنگه وده وجود لری او د ټولنی د ټولو غړو د بدننی بشپړتیا په منظور د بدننی په یوه پیاوړی دولتی سیستم باندی به لوړه سوبه لوبی صورت نیسی . له بله طرفه موږ د استخاصو یوه اړخیزه حرفه یی وده ونیو او سپورت ډډه لگولی وی .

موږ عقیده لروچی د ټولنیز نظام پراساس زیاتره وختونه پریوه تجارتی بنسټ باندی یوکل داسی مسالو د حل له پاره په زړه پوری اهمیت لری کوم چی په معاصره ټولنه کی یی د سپورت د رول په باب یو لړ علمی څر گندوی کیږدی . په تیره بیا نو موړی نظریات د فرداو بشریت له پاره دسپورت دانسان پالنی د ارزښت د هغه رول اوماهیت دیچلو ستونزو د هوارو لو د پاره بشپړه بیه لری .

په دی وختونو کی یاسنی مسئلی تودی مباحثی ایجاد کیږدی . دغه مسئلی په ۱۹۷۲ کال په مونیخ او په ۱۹۷۶ کال په گوبیک کی د المپیک په علمی کانگرو همدا راز په ۱۹۷۴ کال په ماسکوی کی د نړیوالی علمی کانگری په زیاتو راپور ونو اوویناوکی ماهوی بڼه غوره کړه دنوموړی مسلې سره په زیاتو مضمونونو او مانوگرافونوکی تماس نیول شویدی . د هغو کسانو نظریات چی دسپورت بشری ارزښت پیژنی او د هغو کسانو نظر یی چی د ټیټ ارزښت ددودی اساسی او ماهیت څخه توپیر لری په گوته شویدی .

باید وویل شی چی سپورتی فعالیت د انسان پر معنوی نړی ، د هغه پراحساساتو

ایستیکی وند ونو ، اخلاقو او د نړی لیدپر مفاهیمو باندی یوه مثبت اغیزه ښندی

داهم په نښه شویده چی سپورتی فعالیت یوه اتل واره او هستونکی جنبه لری. تل د نامعلومو څیزونو د میند لویه خوا درومی. ددغه فعالیت د جریان او نیچو د جاویدانی ارزښت په سر څه کسی د انسان استعدادونه او کلتوری ایدیالونه څرگندی. سپورت هر چاته د خان بشپړولو، خان بیانو لواو پر خان باندی د انکاکولو گټ شمیر فرصتونه برابروی. سپورت نورو انسانوته د خوشحالی ، انسانی ویاړ او دهغه دبی پایه امکاناتو د لیردو لو ډیره ښه منبعده . اوسنی سپورت نه یوازی په یوه هیواد کی بلکی په نړیواله پیمانه د افراد و ترمنځ د تماسونو په وده کی یومهم عامل گڼل کیږی.

چشم‌ها

داخلی او خیلی خطر ناک است .
من مثل دیوانه هابه اتاق او دویدم، روی

تخت خواب افتاده بود واز درد به خود می پیچید ، با آنکه زبانم بند آمده بود شروع به حرف زدن کردم وادردحا لی که اشک میریخت و ناله می کرد ، گفت :

— آمدی ؟ من رفتی هستم ، ایکاش می توانستم فقط یکبار ترا با چشمهایم ببینم .

احساس کردم که این آخرین آرزوی او حالت محاکمه مرا دارد ، آیا او از مرگ داکتر خیلی رنج برده بود و می خواست بااین جمله اندوه خود را از این حادثه نشان بدهد ؟ وقتی ساکت شد با صدای لرزانی گفتم :

— لایلا ! دیدن من با چشمهای ظاهری مېم نیست ، آیا تو مرا بار ها با قلب بزرگ و بیگانه و روشن خود ندیده یی ؟ من مطمئنم که در این دنیا تنها تو بودی که توانستی چهره حقیقی مرا همانطور که بود ببینی، باور کن این مردمی که چشم دارند نمی توانند همدیگر را ببینند، پس محبوب من ، آرا م باش ، توبه زودی خوب خواهی شد .

لیلا حرف های مرا گوش می کرد و ساکت بود، آخرین شعاع درخشان خورشید در افق مغرب ناپدید شده بود ولیلا شروع به گریستن بود، از شدت درد به خود می پیچیدم، راز مخوفی که در قلب خونینم بود وجودم را ملامتی می کرد، بیش از آن نتوانستم آنجا بمانم .

مادر لیلا آمد و کودک را کنار او گذاشت، طفل معصوم شروع به گریه کرد، شاید روح اوهم از تراودی غم انگیزی که درشرف وقوع بود آگاه شده بود، مادر لیلا هم میگریست، دیگر چیزی نفهمیدم .

روح بیگانه لیلا به آرامی از بدنش پرواز کرد، بیاد ندارم چه کردم ، فقط میتوانستم بفهمم که یک قلب از حرکت ایستادو قلب خونین دیگری زخم عمیق و درمان ناپذیری برداشت واز درد و شکنجه ابدی لبریز شده . خورشید کاملاً غروب کرده و تاریکی همه جا را فرا گرفته بود .

مردمی که نمی توانستند توفان هراس انگیز و دردناکی را که دزبیر پرده زشتی نفرت آور من برقرار بود ببینند ومعنی عشق واقعی و آسمانی مرا درک کنند بمن می خندیدند و هنوز هم هر وقت مرا می بینند بمن می خندند، ولی من که دیگر همه چیز را بیم بکسان و بی تفاوت است ، گاه از خودم میپرسم :

— راستی اگر منم کور بودم داستان زندگانیم بچه مشکلی در می آمد ؟

— یابان—

تمام بدنش روی چهار چوب در بزمین خورده بطرف اتاق دویده وپایش به لگن گیر کرده با ودچار خونریزی شدیدی شده بود، وقتی من وارد شدم او درمیان خون خود غوطه میخورد و بهوش بود ومن باشتابی جنون آمیز او را به شفاخانه رساندم ، زندگی او مثل شمع می بود که به سرعت تحلیل میرفت و به خاموشی نزدیک میشد ، آیا هنوز هم بمن می خندید ؟ اما بهر حال من دیگر هیچ شکایتی ندارم، چه کسی به ناله و شکایت من اهمیت میدهد ؟

لیلا همان دختر زیبا و بیگانه کی زندگی من بود، دنیای من بود و هستی من بود میان مرگ و زندگی دست و پا میزد ، داکتر مرا صدا کرد و گفت :

— سقوط وحشتناکی بوده و خونریزی و جراحات

به مناسبت شصتمین سالگرد قرا داد دوستی بین افغانستان و شوروی

دوستان گرامی — بیست و هشتم فبروری سال (۱۹۸۱)، مطابق به نهم حوت ۱۳۵۹ اتحاد جما هیر شوروی و جمهورید مو— کرا تیک افغانستان شصتمین سالگرد معا هده دوستی بین افغان— شوروی را تجلیل مینمایند .

بدین مناسبت رادیو مسکو مسا— بقات رادیو یی را مد نظر گرفته است که در آن همه شنوندگان اهام از پیر وجوانان — پسران و دختران میتوانند اشتراک ځنمایند . تعریف گرانمایا وجوانان یز به کسانیداده میشود که بدو سوال ذیل جواب در ست بد هدا . سوال اول — کدام واقعه مهم تاریخی در روسیه و افغانستان سبب شد تا قرار داد دوستی (۱۹۲۱) افغان— شوروی با مضا رسد .

سوال دوم— قرار داد مذکور در طول سالهای اخیر چه رولی را در انکشاف روابط دوستانه بین دو کشور بازی نهوده است. جواب های خود را میتوانید تا بیست و هشتم فبروری (۱۹۸۱) به یکی اژین دو آدرس ذیل ارسال دارید . ۱) مسکو رادیو نشرات خارجی— شعبه افغانستان . ۲) کابل— پست بکس نمبر— (۸۳۲) جالب ترین جواب شنوندگان در پروگرامهای رادیو مسکو به نشر میرسد .

رادیو مسکو تا بیست و هشتم فبروری (۱۹۸۱) انتظار جوا بهای شما را دارد .

عصر مادوران پرواز

زنان بسوی قلال سر بلند آزادی و عدالت اجتماعیست

زنان صلح می خواهند

زنان و دخترانیکه پیوسته در راه آزادی خود و هموطنان خود شب و روز مبارزه بودند. زنان روشنفکرو دختران پاک نهاد پیوسته مبارزه خود را علیه استبداد دوران نادان می دادند که سازمان دموکراتیک زنان افغانستان در پیشا

پیش آنها قرار داشت. خشم زنان آزاده و پیکارجوی مایود که در استبدادی دوران را که بنا بر از ظلم و تبعیض بود، به لرزه در آورد. صداهای آزادی، عدالت و ترقی اجتماعی، رهایی زنان از قید ستم فئودالی در هر گوشه و کنار مملکت طنین انداز شد. سال زمان دموکراتیک زنان افغانستان به منافع صدیق آزادی تمام زنان کشور روز بروز به اعتبار و نفوذ خود در میان توده های وسیع مردم می افزود و بهترین نمایندگان زنان بلاکشیده افغانستان افتخار عضویت آن را کسب مینمودند. این سازمان تجلیگاه آرمانهای دیرینه تمام زنان افغانستان گشت و دیری نگذشت که حیثیت پیش آهنگی جنبش زنان را در افغانستان کسب نمود. بهترین نمایندگان را ستین زنان و دختران قهرمان و آزاده افغانستان در صفوف آن پیوست. و یکجا با حزب دموکراتیک خلق افغانستان و سایر وطنپرستان بسوی ساختمان جامعه فاعل طبقات

زندگی یکجا با تمام عناصر وطنپرست در حرکت افتادند.

انقلاب نور این خواست زمانه و ضرورت قانونمند تکامل جامعه مایه اشتراک تمام عناصر وطنپرست ملی و مترقی به پیروزی رسید که با اولین دست آورد های خود نقش سازمان دموکراتیک زنان افغانستان را روشن ساخت، وظایف و مسئولیت های اساسی را برای به پیروزی رساندن کامل انقلاب و ساختمان جامعه بدون طبقات در برابر زنان روشنفکر کشور قرار داد. زنان که نیمی از نیروی اساسی جامعه ما را تشکیل میدهند، از قید ستم فئودالی رهایی یافتند و شخصیت زنان کشور در چوکات قانونی آن تثبیت گردید.

اکنون انقلاب نور خصوصاً مرحله نوین تکاملی آن - مرحله نجات انقلاب و مردم وظایف عمده و سنگین را بدوش زنان روشنفکر کشور سازمان دموکراتیک زنان افغانستان با وجود مشکلات عدیده که داشت توانست رسالت خود را در تمام عرصه های مبارزه ادا نماید و نقش فاعل

وارزنده داشته باشد. از جمله پیروزی های این سازمان میتوان تدویر اولین کنفرانس سر تاسری زنان کشور را با اشتراک تمام زنان جامعه مانام برد. این واقعه تاریخی در کشور مایه مهم و ارزنده تلقی میگردد. چه زنان جامعه ما خود سرنوشت خود را بدست داشته و در تائید آزادی های بیشتر زنان سهم خواهند گرفت.

دیگر زنان و دختران جامعه ما از تنگنا محیط خانواده وزیر بارنگین بیسودی بیرون آمده بسوی افق های روشن زندگی پرواز می نمایند. زن این نیم موجود اجتماع ما که پرورش دهنده نیم دیگر آن است، یکجا دوش بدوش مردان افغان به

سوی آبادی و عمران مملکت عزیز ما افغانستان خواهند شتافت. خواهران و مادران مادیر بسوی ساختمان جامعه خوشبخت و مرفه و عاری از تناقضات اجتماعی - بسوی جامعه فاقد بهره کشی انسان از انسان به پیش میروند.

جواب به نامه های شما

سلام خواننده عزیز

با سلامتی خوانندگان و همکاران عزیز مجله ژوندون می پر دا زیم به جواب نامه ها

دوست عزیز ظاهر نا دیمان از انستیتوت هوا شناسی

سلام صمیمانه و دوستانه ما را هم بید پرید. از محبت و مهر با نی تان تشکر. شعر از سالی خوش را در یکی از شماره های آینده خواهید خواند. همکار ری شما همکار عزیز را خواهانیم موافق باشید.

دوست عزیز محمد طاهر افضل زاده محصل دار المعلمین کابل

سلام همکار عزیز. علاقمندیم که به این همکار ری بپردازید. پاسخ نامه بی شما را به متصدی صفحه سر گر میها و مسابقات سپردیم. سر اغش را از آن صفحه بگیرید. خدا حافظ.

دوست عزیز محمد سلیم متین فارغ التحصیل لیسه عمر شید

با سلام، نامه بی شما رسید. در آینده توجه دارید که در طرح جدول متقابل در وقت بخر چدهید و دیگر اینکه از جدول طرح شده، پرسیده آنرا برای مجله بفرستید تا در دست و نا در دست آن به سهولت ارزیابی شود و اگر نه وقت بسیار در اختیار نیست که نخست متصدی صفحه آنرا حل کند و بعد خوانندگان ... موافق باشید.

دوست عزیز قد سیه وادی از کارته پروان

سلام دوست ارجمند. پاسخ به صفحه سر گر میها و مسابقات را گرفتیم و آنرا به متصدی صفحه اش حواله کردیم تا ببینیم چه خواهد شد. همکار ری شما را می خواهیم. کامروا و خوشبخت باشید.

دوست عزیز نجیبه وادی از کارته پروان

بید پرید سلام ما را دوست

عزیز. جواب به سوالات صفحه سر گر میها و مسابقات را در یافتیم و آنرا به متصدی آن سپردیم که ترتیب اثر بدهد. منتظر همکار ری شما هستیم. کامیاب باشید.

دوست عزیز نظیفه وادی فارغ التحصیل لیسه عا یشه درانی

سلام علیکم، همکار ری شما را پذیرا هستیم. پاسخ به سوالات صفحه سر گر میها و مسابقات را به گر داننده آن سپردیم که پاسخ ها را ارزیابی کند و صحیح و درست آنرا یکسو کند. سعادت مند باشید.

دوست عزیز رحمت الله غیر متعلم مکتب اسلام قلعه پلخوری

سلام و پرسان داریم. دوشعر از شما در یافتیم، یکی سروده طبع شما و دیگر به انتخاب ذوق شما بخوانید شعر انتخابی خوش را:

تاج سر جمله هنرهاست علم
قفل کشای همه درهاست علم
در طلب علم کمر چیست کن

دست زاشغال دگر سست کن
با تو پس از علم چه گویم سخن
علم چو آید بتو گوید چه کن

علم کثیر آمد و عمرت قصیر
آنچه ضرور است به آن شغل گیر
و اینهم توت از احساس شما:

روانم شاد و خاطر بسود
مسرور

ز شراب زندگانی سرمست
دیوانه منم بشنو

پیروزی شما را خواهانیم، خدا حافظ ..

دوست عزیز هادی آتش چکیده احساس شما بنام

((چشم)) به اداره رسید، ولی درست نفهمیدیم که این همه حرف و سخن بر چشم کیست؟ شما ن

معشوق جارده ساله را ((فسوس نگر و شرر خیز)) دیده اید یا چشمان جستجوگر خوش را که محبوب جارده ساله را کشف کرده است؟ و بالاخره همه احساس و عواطف را به چشم بستن، و آنکه ما یوسا نه احساس شکست کردن، و چشم را بر حال زار خوش شامه گرفتن، آدم را به خنده می اندازد که مفتون یک نظر شویم. نمونه بی از کار ادبی شما:

... توی چشم - که با یک نگاهت - همه - خوشیها و سعادت ها را - همیشه در پهلوی تو می بینم - تو بودی که به هنگام نگرستن - همه چیز را در تو - به مثل گنجینه خوشبختی دیدم - توی چشم - که همه حواس و تما یلات را - بسته به تو می دانم - با اولین نگاه تو خود را - همچو بیچاره در قید تو می بینم - توی چشم ...

دوستان عزیز خالده عالمی و سیده عالمی از لیسه جهان ملکه غزنی

جدول متقابل شما را گرفتیم و آنرا سپردیم به متصدی صفحه مسابقات و سر گر میها که از نظر بگذرانند و برای چاپ آماده سازد. پیروزی شما را آرزو می کنیم.

دوست عزیز پرتو نادری

همکار عزیز و خوب ما چنین مینگارد: ((به تمام کارکنان ارجمند مجله و زین ژوندون سلام می فرستیم، سلام های گرم به گرمی انفجار هسته سنگین یورانیوم، البته یورانیومی که آرزو میکنم انفجارش از انتشار ذرات کشنده رادیو اکتیو عاری باشد.

شاید در دل ها بگویند که برادر ما را ازین سلام خطرناک

تیر. امان خواستیم که سلام از داغ ترین، و آتشین ترین سلام های باشد که برایتان می رسد. تا در حرارت آن لحظه ای هم که شده باشد درد تو انفرسا و جانگذاش شلاق باد های سرد کابل را از یاد ببرید.

حتما که هوا سرد است گراف قیمت چوب هم شاید به آخرین نقطه مکزیم خود رسیده باشد.

برادر، انرژی حاصله ازین انفجار انرژی صلح است که قلب زندگی را گرم می سازد و آن را به انفجار بم اتمی در هرو شیمیا مقایسه نفرمائید.

خوب ازین شوخی های کم مزه که بگذرم من درماه میزان کابل آمده بودم سری هم به اداره مجله ژوندون زدم. خواستیم تا همان رابطه ضعیفی که میان من و شما چون رابطه ضعیف هایدروجن که میان مالیکول های الکل و یا

مالیکول های آب وجود دارد اندکی تقویه کرده باشیم و با دوستان یا

این آشنایان نا شناس از نزدیک آشنا شوم اما فقط دوستان محترم زمان نیکرای و حیاتی صاحب را با چند نفر از همکاران دگر مجله دیدم.

حیاتی چیزهای را که جواب نویسن محترم در مورد شعر (بدرد) که آنجا تغییر نام داده بود و (سر نوشت) شده بود برایم در یکی از شماره های ژوندون نشان داد. اعتراضات خالی از دلچسپی نبود.

اینکه چرا کسی را در نهایت شب گذاشته ام و خودم تنها به سوی افق های روشن رفته ام و گویا کار بدی کرده ام و جواب نویسن محترم هم درین قسمت از من جواب خواسته بودند مختصرا باید به عرض برسانم که:

تمام بدیده های زنده یکسسان عاشق نور نیستند . نباتی در سایه های تاریک و نمناک می خزد وزندگی را در آن ظلمت ادامه میدهد و با آن عادت میکند و تمایل هم به قصد افزایی به سوی نور ندارد باید او تا آن درخت تناور بلندی کسسه خورشید را دوست دارد و بسی او زنده مانده نمی تواند و عاشقانه به سوی او شاخه هایش را چون دست های پیروز مند یک قهرمان بلند می سازد دارای تفاوت های فطری باشد .

نباید این را ملامت کرد که چرا با گیاه (سایه دوست) نمی سازد و در آن فضای ظلمانی نمناک به زندگی ادامه نمیدهد ، و آن سیاهی را با آن موجودات عادت کرده به آن رها می سازد و فاصله میگیرد . و به سوی آفتاب قد بر می افرازد . خفاش ها عاشق شب اند و فضای تاریک برایشان جولان گاه هیست مصوون و آرام تا محیطی که در آن اشعه خورشید می تابد .

بکتری ها در عمق او قیاموس ها دور از نگاه روشن خورشید زندگی می نمایند و نور را باور ندارند . انسان های هم در هاله های از پندار های واهی گیر می مانند و انسان های هم چون کرم های بیله در غوزه های تنگ و تاریک تعصب این همه عظمت زندگی را حبس می سازند که نه تنها گاهی هم در فکر گسستن آن حصار های تاریک نمی افتند و دست و پای نمی زنند بلکه در تلاش دفاع و حفاظت آن نیز می برانند .

انسانی که در سنگر شب می ایستد و از ظلمت پادشاهی می کند بگذار که در تنهایی و تجرد ننگین خود آخرین نفس های زندگی اش را که روبه خاموشی میرود بشمردازد و باید فاصله گرفت و در سنگر آفتاب و روشنی ایستاد و با فطرت سرکش و آزاد باشد و سیاهی به مبارزه برخاست .

شاید بگوئید که توهم یکوقبت در عمق سیاهی و شب اسیر بوده ای این گفته ممکن درست باشد ولی حالا از آفتاب الهام میگیرم .

ضرور ندانستم که با طرح هر مصرع شعر ((سر نوشت)) از کلمه کلمه آن بدفاع بر خیزم اولاً چندان ضرور نبود و ثانیاً شاید نواقص

هم داشته باشد اما گاهی بر داشت ها تفاوت می کند تا حقیقت نهفته در یک واقعیت .

این نامه را در هر دو روی ورق نوشتم چون چیزی نیست که جهت نشر فرستاده باشم حتما که ازین اشتباه میگذرید اما ضم نامه قطعه (شعرک) دیگری را بنام (طاوع) که خدا کند تابه آنجا میرسد (چاشت) نشود جهت نشر فرستادم حتما که شایستگی نشر را نداشته است در آنصورت این طلوع تا بستانی در کام غروب زمستانی باطله دانی خواهد افتید و خدا او را ازین عذاب الیم نجات بدهد . با عرض حرمت . پیروز و موفق باشید

جواب نویس :

به پاسخ دوست عزیز و شاعر نوپرداز عرض شود که انسان این زمانه به دو گونه اند : ((آنها که برای ادامه اسارت و بردگی دسته یی دیگر سلاح میسازند و آنها که سلاح بر سر و جان شان آرمایش میشود))

حساب و کار شاعر امروز از دوستان سیاهی و سیاه پیشگان که همانا دسته اول باشد جداست و نمیشود برای لحظه یی با ایشان بیما ن همکاری بست .

شاعر امروز واند یشمند متعدد و ملتزم ((به و یژه شاعر — و نویسنده جهان غارت شده)) در صف اکثریت بی چیز و گرسنه می ایستد و با اقلیت متمسکینو بستم گستر به جنگ می پردازد . نه اینکه به بیان دیگر م از ظلمت و تاریکی بزند و فی المثل بگوید که همه جا ندانان به یکسان از نور لذت نمی برند نباتی به تاریکی خوش است و گیاهی به روشنی .

آیا از مردمان ستم دیده جهان سوم کسی رامی یابید که هوادار تاریکی باشد سخن ما با انسان رنجکشیده و در مانده است و شما شاعر گرامی ، در آن شعر مورد بحث ، خواننده اصلی شعر خود را تنها و یگا نه گذاشته اید و خود به سوی موج نور شتافته اید . در قسمتی از شعر — — — میگوید ((ای مانده در نهایت شب های بی امید آن آشیانه

نیست دگر جا یگا من)) و به اینگونه ، آن آشیانه ، قبیله جا یگا شما بود ولی حال نیست ، و دیگران که آنجا مانده اند ، بمانند و بپوسند و دیگر هیچ .. و اینهم شد شعر گفتن ...

اگر شاعر نویسنده امروز ، اکثریت گرسنه و ناتوان را که سالها و قرن ها اصحاب ظلمت و تاریکی به بیخو له های بی دانشی و سیاهی در افگنده اند ، به سوی آفتاب و روشنی هدایت نکند و با ایشان مشترکا با یلیدی نه جنگند و سیاهی را نزد اند ، شعرش به لقا یش نمی ارزد .

فرض بگیر یید شاعری در سر زمین افریقای جنوبی یا دیگر ساکنان آنجا می زید و نظام حکومتی آند یار ، نظام ستمگری است و خلق و خلاق در عذاب بسر می برند و هر چه بینی جز سیاهی نبینی . بی عدالتی ، نادرستی ، حق تلفی ، شکنجه انسان ، و استثمار انسان ...

حال شاعر چه کاری انجام دهد . تکت طیاره بگیرد به عرو — س شهر ها (منظور پاریس نیست) سفر کند یا در کنار مردم خویش ، خلق و خلاق را آگاهی دهد . انتخاب با شماست . کدام یک .

دوست عزیز و همکار جدید احمد صفر عمر گند هاری

بعد از سلام ، همکاری مد او م شما را آرزو مندیم . و تقاضا میروم که هر شما ره را به موقع و زمان آن بخوا نید نه اینکه بیست شماره ژو ندون را به چند روز .

و قصه باز بر سر هنر مندان است که آن یکی درست میگوید و آن دیگری غلط میفرماید .

گذشته از اینها ، خدمتتان عرض شود که اندرین باب بسیار نوشتند و پاسخ گفتیم ولی سخن بدان مهر و نشان هست که بود . چاره چیست ؟ این اعتراض ها را بیک منبع با صلاحیت واد گذار می شویم که در امور هنری و ادبی ، گفتار و قضاوت شان کردار را بار بیاورد و واقعیت هارا بر ملا سازد فی المثل در القاب هنر مندان تجدید نظر گردد

و معیار های هنری در نظر گرفته شود و آنگاه لقب استادی بیک آواز خوان یا هنرمند تیا تر اعطا گردد ... از اینرو در این زمینه که مهوش در باب ناشناس

چه گفته است و ظاهر هویدا دیده ندارد که شهرت احمد ظاهر را ببیند و قبول کند ، میماند برای بعد ، تا اتحادیه هنرمندان در آن مورد غور و تا مل بکند با این عذر از سوال و جواب شما با هنر مندان صرف نظر میکنیم . به پاسخگوی نامه ها که این کمترین شما باشد ، انتقاداتی داشتید که با جبین گشاده به پاسخ می نشینیم و شکر رنجی حاصله را بر طرف می کنیم . اگر به پاسخ مطالب فرستاده دوستان

با شوخی و طنز میپردازیم ، هدفی جز شوخی دوستانه ، چیز دیگری نیست و از سوی حقایق را از چند سو و چند جهت دیدن

کار دیگری نیست . و همینگونه آن اصطلاح صوفیانه که بکار برده شده است به معنای توجه

نکردن زیاده مادیات و ظواهر است که آدم را از معنویات به دور می دارد و معنای بد دیگری از آن مستفاد نمی شود ، مگر آنکه اصطلاح را جدا جدا بخوانید و تعبیر های مختلف بر آن ببندید .

اگر آن همکار را متلفت به کلی گوئی اش کرده ام ، هدف جز شناخت حقایق نیست و در این

میان کار با شاعر است که چه می سراید و چه می گوید اگر شاعر فرزندان خود است ، نیاز جامعه را می بیند و آنگاه شعر میگوید نه اینکه تنها اسیر غرایز کور گردد و از محبوب سمین تن بگوید . عجب ! همینگونه می خواهید یا چیز دیگر .

و یکبار دیگر تقاضا میکنیم که همکاران خویش را با مجله ژوندون یا بهتر بگویم با مجله

خودتان گسترش دهید و با ارسال مطالب خواننده نسو انتقادات و پیشنهادات سازنده ما را یاری کنید .

والسلام

دانشمندی که در سیمینار علمی دوصدمین سال وفات میا فقیرالله اشتراک کرده بودند عکس یادگاری گرفتند.

دو صدمین سال ..

جواب میدهد:

— به صورت یقین من مقاله تحقیقی و پرمحتوای رادر زبان های رایج شوروی پیرامون میافقی الله و سیمینار دو صدمین سال وفات وی به نشر خواهم رساند از او میپرسم که نظرش درباره شیوه تحقیق در سیمیناری که او در آن شرکت دارد چیست؟ جواب میدهد:

— کار سیمینار از نظر من دارای ارزش فوق العاده است و دانشمندان شمادر کارهای خود خیلی دقیق و جدی میباشند.

دیگر سوال این است که:

— از دانشمندان افغان شرکت کننده در این سیمینار باچه کسانی آشنایی قبلی دارد؟ میگوید:

— بیشتر دانشمندان محقق افغانی را از پیش می شناسد. نظرش رادر باره فرهنگ و ادبیات قدیم افغانستان جويا میگردد و میپرسم که در این مورد چه مطالعاتی دارد؟

گوتاه و فشرده جواب میدهد:

— فرهنگ کشورشما فرهنگی است پرغناو بارور و دارای سوابق روشن و افتخار آمیز که

متأسفانه در باره به شناخت آوردن آن خیلی کم کار شده و این وظیفه اکادمیسین های شهابست که برنامه های منظم و سودمند برای بسط و گسترش کار های تحقیقی علمی و ادبی خود فراهم آورند.

به ارتباط سخنان وی از او میپرسم:

— باتوجه به اینکه اکثر کشور های آسیای میانه و در مجموع کشور های شرقی باهم وجود اشتراک فراوان فرهنگی دارند به نظر او چه وجوهی مشترک میان فرهنگ کشور های آسیای میانه شوروی با افغانستان وجود دارد؟

پاسخ میدهد:

— این وجوه آنقدر فراوان و زیاد است که بر شمردن همه آن مشکل به نظر میاید. میتوان گفت رسومات، عتقه ها و فرهنگ مشترک و خاصا رویداد های سیاسی و اجتماعی مشابه هم در این کشور ها ادب و هنر آنان را به گونه ای جداناپذیر باهم آمیخته ساخته است اما در این میان افغانستان همیشه نقش صادر کننده را داشته است.

از این خانم دانشمند که تاکنون سه بار

دیگر هم به کشور ماسفر کرده و در کار های علمی دیگر شرکت داشته است خدا حافظی میکنم و به سراغ (عمر زاق زاهدی) میروم که دومین مهمان از کشور شوروی است و در سیمینار میافقی الله شرکت دارد.

زاهدی که دکتر علوم فلک و موسسه شرق شناسی اکادمی ازبکستان شوروی است در این مورد که پیش از شرکت در این سیمینار در چه محدوده یی میافقی الله جلال آبادی را میشناخته و کدام یک از آثار وی را مطالعه کرده بوده است، میگوید:

— من درباره فرهنگ شرق آسیای میانه مطالعاتی کافی داشتیم اما متأسفانه در آثاری که از این کشور هادر اکادمی های خارجی وجود دارد کمتر در باره میافقی الله بخشی بهمان آمده است و این به خاطر آنست که دانشمندان افغانی یاد ر باره این شخصیت مطالعه کافی نکردند و یا آثار خود را در باره وی به چاپ نرسانیدند که خوش بختانه جمهوری دموکراتیک افغانستان به این تقیصه عطف توجه کرد و با دایر شدن سیمینار دو صدمین سال وفات این دانشمند نه تنها برای عالمان کشور خردشما بلکه برای محققان خارجی هم زمینه شناخت

یکی از بزرگترین متصوفان قرن هجده میلادی فراهم آمد که امیدوارم در آینده از گونه این

تحقیقات بیشتر صوت گیرد و دانشمندان شوروی هم بادوستان افغانی خود در روشن ساختن باب های فرهنگ و هنر سهم ارزنده گیرند.

از او میپرسم:

از متصوفین افغانستان با کدام شخصیت ها بیشتر آشنایی دارد؟

جواب میدهد:

— در مجموع تصوف شناسی بخشی از رشته علمی مرا تشکیل میدهد و دکترای خود را هم به خاطر نگارش رساله یی پیرامون آثار کاظم خان شیدا گرفته ام که از معاصرین میافقی الله جلال آبادی است و آثارش متاثر از تصوف نقشبندی هم چنین بامتصوفان دیگر از مانند خواجه عبدالله انصاری، و شاعر دانشجو حمید ماشوخیل پیر محمد کاکي وعده دیگر آشنایی کامل دارم.

دیگر سوال این است:

— شما عقاید تصوفی میافقی الله را با مطالعه بامتصوفان پیش از وی و یا هم دوره وی چگونه ارزیابی می کنید؟

— در این زمینه بسیار باید کار شود که متأسفانه تاکنون نشده است میافقی الله یکی از پیروان طریقه نقشبندی است که اساس

طالب آوازه گمنام...

همسالی برای صفا فراهم بود و او چندی در خانه نزد خلیفه میر پادشاه و بعداً نزد مولوی عبدالکریم که از علمای دینی بود به شاگردی پرداخت و بعد از مراحل فوق‌شاهل کورس تخصص تلگراف و زوایات مخابراتی شدمدتی نیز در مکتب عصری خان آباد درس خواند و این مصداق بازمائی بود که پدرش به حیث نایب انجمنه تعلیم و بدخشان ابقای خدمت میکرد، دربار گشت به کابل چندی در مکتب حبیبیه بود و بعد در شمار بیست نفری قرار گرفت که برای آموزش تخصص رشته تلگرام عازم کراچی شدند مصفا در همین دوره از تحصیل خوش موفق به مرحوم قاری عبدالله ملک الشعراء اهداء شد که زبانهای انگلیسی، اردو، عربی و بنده است.

مرحوم استاد صفا تا آخر عمر از کارهای نرسنگی اش دست نکشید.

فرانسوی و انیز فرا گیرد.

در جوانی به خاطر اشتی ناپذیری اش با جریان های سیاسی روز به زندان رفت و تقریباً در هر ز پیری دوباره آزاد شد، مدت چهارده سال زندانی بودن در سلول های تنگ و تاریک در چار دیواری که انسانیت و ادب خود گشته بود هرگز نتوانست روح سرکش و عاصی او را آرام سازد و از او مردی اهل سازش بسازد همانطور که احراز مقام های مهم دولتی هم هرگز تفرش نداد و فریفته اش نساخت و هر چند گوشتید ند که از او شاعری درباری بسازند و مدحیه پردان ممکن نشد و این شاعر گرانقدر تا اخیر عمر همان ماند که بود.

صفا شعری سلیس و روان دارد و با آنکه کوشش اتفاق افتاده است که وزن در سروده های او سستی گیرد محتوی هرگز قربانی خرم نمیکرد، او در شعر خود عاشق طبیعت و به تازدرد ها ورنج های مردمی در یک دید انتقادی اصلاحی، گاه شعرش بلند گونه میگردد.

صفا با آنکه سال های مدیدی در زندان ماند و بعد از آزادی هم عهده دار مشاغل مهم بود

بلبل گر قنار

باز بوی چمن آید به دماغ ای صیاد
سبز تازه دمیده است به راغ ای صیاد
شسته شبنم رخ صد برگ به باغ ای صیاد
لاله بگرفته به کف بازا راغ ای صیاد
من ویک مشت پروکنج نفس ناکی وچند؟
ناله از درد به این نیم نفس ناکی وچند؟
هموا یان به چمن بال کشایند همه
به هوا داری گل نغمه سرایند همه
مست از بوی سمن سر به هوا یندعه
زنده از نغمه جا نبخش صایند همه
من افسرده به قید ستم افتاده اسیر
بسکه جان بی تب و تاب است از آن هم
شده سیر
ای خدا ز چه دل شوق شعارم دادی؟
طبع سر شار و لب نغمه شمارم دادی؟
با گل و لاله و نسرين سرو کارم دادی؟
آشیانی به چمن فصل بهارم دادی؟
که فلک باز چنین آتش بیداد افروخت
مشت خاشاک مرا سعله زود پاک بسوخت
دی سبا مزه گل از چمن آورده چرا؟
فرود دین بوی گل یاسمن آورد چرا؟
خبر تازه نسیم از دین آورد چرا؟
باز باید خبر خوش به من آورد چرا؟
که مرا رسته بیداد و ستم بر بسته است
به قفس کرده مرا بخت بد و بر بسته است
سرو گویند به گلزار نادان فراخته است
نوبت هستی و کوکو زدن فاخته است
سایه بر آب روان نارون انداخته است
آشیان، ساز خوش الحان به برش ساخته
است

آه، گل! بلبل خوشگوی تو افتاده به بند
ورنه شاخ توبه باغ از همه می ساخت بلند
گل نورسته، به باغ است همان جلوه فروش
عندلیب است و همان نغمه که می زدره هوش
آبشار است و همان ناله و فریاد و خروش
موج آب است و همان لغزش و بی تاب و جوش
من ماتم زده از نغمه ندانم انری
نتوانم که به هم بر زنم از شوق پری
آهو آزاد و به کبکسار خرامان یارب
کبک در دشت گهی، گاه به دامان یارب
کوه و دشت و دمن و راغ گل افشان یارب
هر طرف صحنه گلگشت به سامان یارب
در گرفتیم من گلپاز، به قید بیداد
یارب اهم بوند سعله به جان صیاد
مردمان! چند گذشتن به تقافل زیرم؟
من همان بلبل گویند ه خوش بال و پر
که شما را همه حظ بود ز آواز نرم
گرتوا نید به رخ باز نما بید درم
رحمت آوید درین دم که گرفتارم من
شسته حبله صیاد دل آزادم من
آه، یارب غم بی مری دورانم سوخت
درد بی دردی ایشی زمان جانم سوخت
حسرت زود فراهوشی انسام سوخت
قدر شناسی یاران گلستانم سوخت
نه یکی از قسم آید و آزاد کند
نه یکی فصل گل از ناله من یاد کند
هموایان چمن، عسرت گل مفت شما
پریم بر زده از شوق، بر آوید صدا
برسانید هلا، غلغل مستی به سما
هان بگیرید کز در بر گلبن ماوا
که مرا خاطر معزون ز طرب مهجور است
فکرت عیش و صفا زن دل پر غم دور است

دو صدمین سال

خود را از بخارا گرفته و خاستگاه آن عاشقان
بخارا شهرده میشود نام موسس طریقه
نقشبندی، نقشبند است که در قرن چهارم
میلادی میزیست و در اندک مدت تمام کشور
های شرقی زیر تاثیر تصوف او رفت.
این طریقه اختلاف هایی چند با طرق دیگر
فلسفه و تصوف دارد که در این کوتاه مدت
مجال بحث روی آن نیست و از سوی دیگر تحقق
کافی هم در این مورد صورت نگرفته و کاری
است که باید بعد از این به آن توجه گردد. از او
میخواهم که خصوصیت های تصوف طریقه نقشبندی
را به صورت فشرده بیان کند:

جواب میدهد:

نقشبندی در واقع یکی از مهم ترین شاخه
های تصوف شرق به شمار میاید که بیشتر به
وحدت وجود اتکا میکند.
تعلیمات این طریقه در مجموع سی بخش
میرسد که ما برای فشرده ساختن آن را در چهار
مورد خلاصه میسازیم.

- ۱- خلوت در انجمن.
- ۲- سفر در وطن.
- ۳- نظر در قدم.
- ۴- خوش در دم.

که این معنی آن این طور خلاصه میگردد که
انسان لحظات زندگی را گرامی می شمارد و از
آن کسب لذت کند و این لذت جویی را همگانی
سازد، یعنی به گونه بی بزیه که هم خودش
شاد باشد و هم دیگران او را هم عمر و زندگی به غم
و غصه نگذرد که در این زمینه من در شماره های
۱۲ و ۱۳ دلو روز نامه هیواد مقاله مفصلی
زیر عنوان: «تصوف او کاظم خان شیدا و
نقشبندی دپلوشمر» مقاله بی نوشته ام که برای
کسانی که طالب معلومات بیشتر در این زمینه
میشانند مطالعه آن مفید است

از استاد زاهد خدا حافظی میکنم تا به
سراغ چندتن از دانشمندان افغان بروم و با آنان
صحبتی داشته باشم

مدیر مسؤول: راحله راسخ خرمی
معاون: محمد زمان نیکبای
آهر چاپ: علی محمد عثمان زاده
آدرس: انصاری واپ- جوار ریاست
مباحث دولتی - کابل
تلفون مدیر مسؤول: ۳۶۸۴۹
تلفون ارتباطی دفتر: ۲۱
تلفون توزیع و شکایات: ۳۶۸۵۹

دولتی مطبعه

